

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

ปริญญา

รัฐศาสตร์

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

The Readiness Preparation of the Entrepreneurs, Small and Medium Enterprises for Entry
into the ASEAN Economic Community

นามผู้วิจัย นางสาวจรัสศรี บุรี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ, M.A.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์เกวณีน ศีลพิพัฒน์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์วัชรินทร์ ชาบุญศิลป์, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงสิงห์ มทาวิตยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

The Readiness Preparation of the Entrepreneurs, Small and Medium Enterprises
for Entry into the ASEAN Economic Community

โดย

นางสาวจรัสศรี บุนี

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จรัสศรี บุรี 2557: การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิหารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ, M.A. 154 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีแนวคำถามตามรูปแบบของ
วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความพร้อมด้าน
ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ได้แก่ ขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาการ
ลงทุน โดยที่อย่างน้อยที่สุด ได้ส่งผลต่อทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองแก่ประเทศ ส่วนปัจจัยที่
เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง
เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ระบบออนไลน์ เทคโนโลยี
ต่างๆสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การผลิต การส่งออก ต่างสร้างความเชื่อมั่นให้กับ
ผลิตภัณฑ์ของตนเอง การส่งออกอย่างมีระบบ อีกทั้งภาครัฐก็เข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริม
สร้างความมั่นใจแก่ผู้ประกอบการ ให้มีความพร้อมทุกด้านเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใน
ปี พ.ศ. 2558

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Jarasrat Buree 2014: The Rediness Preparation of the Entrepreneurs, Small and Medium Enterprises for Entry into the ASEAN Economic Community. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Department of Political Science and Public Administration. Thesis Advisor: Associate Professor Supattra Junnaphiya, M.A. 154 pages.

This research was to study the readiness preparation of the Small and Medium Enterprises (SMEs) for entry into ASEAN Economic Community (AEC). The sample of this study was 10 SMEs in Bangkok and suburban areas. A tool used to collect data in this analysis was the interview forms, using a semi-structured interview. The questions structured as a qualitative research method.

The results showed that the SMEs seemed to be ready for entering AEC, regarding basic investment factors such as investment size, investment value, investment type, investment period. At least, they affects economic and politic of the country. However, related factors to readiness preparation are the reception of information, the understanding, the expectation from the AEC, the reception of information from the internet, online system, and other technologies. Readiness preparation in workforces, production, and import guarantee their export products. Additionally, the government has been subsidized and promoted the determination of the entrepreneurs in order that all sectors of the SMEs are ready for entry into the AEC in 2015.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ ประชานกรรมการที่ปรึกษา และ อาจารย์เกวณีน ศิลพิพัฒน์ กรรมการร่วม ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำและช่วยกรุณาให้แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการวิจัยฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์ครบถ้วน

นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณคุณบิดามารดานายบุญเยี่ยม บุรี นางนิศากร บุรี ดร.รัฐพล โพธิ์ทอง นางสาวนิภาภัทร พรหมมา ญาติพี่น้องและเพื่อนๆ นิสิตมหาบัณฑิตภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาบริหารรัฐกิจ รุ่นที่ 27 ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการศึกษาตลอดจนประสบความสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และหวังอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

จรัสศรี บุรี

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

หน้า

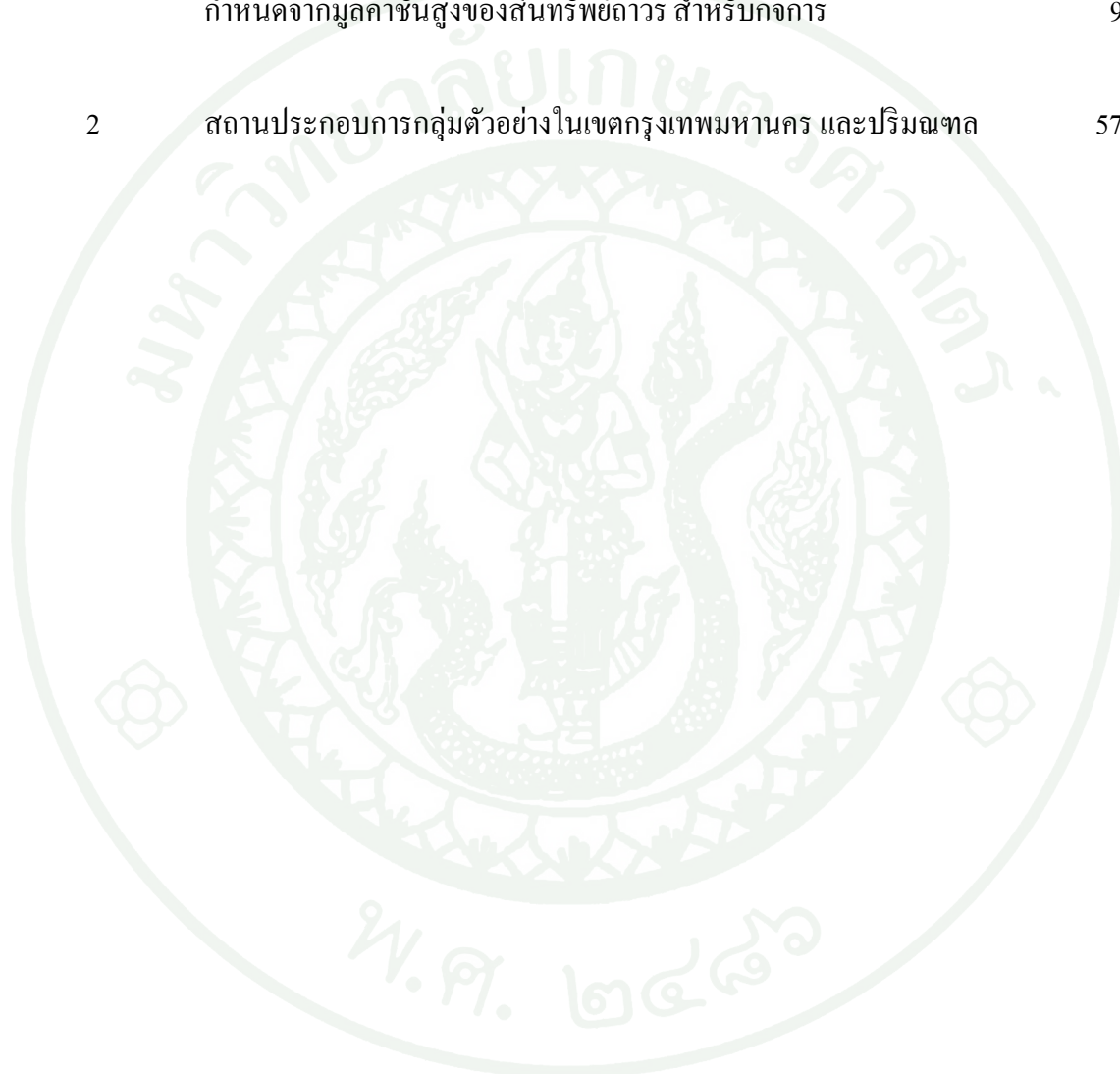
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม	5
แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	8
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน	21
แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	27
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	36
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร	44
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	47
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	53
กรอบแนวคิดในการวิจัย	55
สมมติฐานในการวิจัย	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	61
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การนำเสนอข้อมูล	63
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	64
ผลการวิจัย	64
ข้อวิจารณ์	74
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย	78
ข้อเสนอแนะ	86
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	89
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs	96
ภาคผนวก ข ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ SMEs	98
ภาคผนวก ค ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์และไลเซนส์	149
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	154

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ส่วนลักษณะขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดจากมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร สำหรับกิจการ	9
2	สถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	57

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	สัญลักษณ์อาเซียน	30
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	55

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยและประเทศสมาชิกของอาเซียน จะรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) อย่างสมบูรณ์ในการเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน ซึ่งสามารถเคลื่อนย้าย สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ ได้อย่างเสรี เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงถือเป็นก้าวสำคัญของการยกระดับประเทศไทยสู่การดำเนินธุรกิจระดับสากล เนื่องจากอาเซียนได้เปิดเสรีทางการค้ากับอีกหลายประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ (อาเซียน+6) จึงอาจกล่าวได้ว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะกลายเป็นบริบทใหม่สำหรับประเทศไทย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อาจเร่งปรับตัวเพิ่มขีดความสามารถให้การประกอบธุรกิจสู่ความเป็นสากล เพื่อให้สามารถเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้น ซึ่งผลกระทบต่อธุรกิจจะแตกต่างกันไปตามปัจจัยหรือเงื่อนไขในการทำธุรกิจของแต่ละการประกอบการ ทั้งนี้การแข่งขันในโลกของการค้าที่มีความเข้มข้นและซับซ้อนมากขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ภาคธุรกิจ SMEs ต้องรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างทั่วถึง ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ ต่างมีการเตรียมความพร้อมในการเป็น AEC โดยการขยายการค้า การลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาศักยภาพอย่างเร่งด่วน เตรียมแผนรองรับการเปิดตลาดการค้าเสรี การผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานสากล พร้อมที่จะเปิดรับการเปลี่ยนแปลงในข้อตกลงทางการค้าในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน ในการแข่งขันด้านราคา ด้านมาตรฐาน ด้านคุณภาพ และร่วมมือกันให้เป็นเสมือนหนึ่งประเทศเดียวกัน (Thai-AEC, 2556)

สำหรับปัญหาของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ที่สำคัญได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด การขาดแคลนเงินทุน แรงงาน ข้อจำกัดด้านการจัดการ การเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐ ข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมขององค์การภาครัฐและเอกชน ข้อจำกัดการรับรู้ข่าวสารและยังมีกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่กระจายอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศในพื้นที่ห่างไกล และมีจำนวนที่น้อยอยู่มากในการติดตัวกับ AEC การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ควรมีการปฏิรูปทุกๆ ด้าน โดยประเทศไทยต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์ ประเมินศักยภาพในหลายๆ ด้าน ทั้งการใช้ประโยชน์ การได้รับประโยชน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยความร่วมมือจากภาคเอกชน ประชาชน ภาครัฐ หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทุกภาคส่วน โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ตลอดจนการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจหรือมาตรการสนับสนุน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเอกชนและประชาชนในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการเตรียมความพร้อม (อุตสาหกรรมสาร, 2555)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการวิจัย การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ไทย เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจสู่ความเป็นสากล (SMEs Internationalization)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการ SMEs ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 10 ราย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก ในระหว่างวันที่ 1-10 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ผลการวิจัยเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ ในการนำธุรกิจ SMEs สู่ความเป็นสากล

นิยามศัพท์

ผู้วิจัยได้กำหนดคำศัพท์ที่มีขอบเขตและความหมายเฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หมายถึง การค้าเป็นกิจกรรมด้านการผลิต การจำหน่าย และการบริการ มีเอกชนเป็นเจ้าของ ดำเนินการโดยเจ้าของเอง มีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ มีพนักงานจำนวนไม่มาก ซึ่งในการวิจัยนี้จะใช้คำว่า “SMEs” เมื่อกล่าวถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ดำเนินงานทางธุรกิจด้วยตนเอง โดยหวังผลกำไรจากธุรกิจนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผู้ประกอบการ SMEs ไทย

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวของผู้ประกอบการ SMEs ให้พร้อมในการดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ผลิตภัณฑ์ และส่งออก

1. บุคลากร หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร/สถาบัน/หน่วยงาน ต่างๆของการประกอบการ SMEs
2. ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่มีรูปร่าง สัมผัสจับต้องได้สิ่ง que ผู้ประกอบการ SMEs ผลิตขึ้น เพื่อดำเนินธุรกิจของตนเอง
3. การส่งออก หมายถึง การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับการนำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) หมายถึง เสถียรภาพเสถียรภาพหนึ่งในสามเสถียรภาพของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ที่มุ่งเน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ การเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี

ปัจจัยด้านการลงทุน ประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน และบรรยากาศในการลงทุน

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน หมายถึง คุณลักษณะของการประกอบการ SMEs ได้แก่ ขยายการลงทุน ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้
2. บรรยากาศในการลงทุน หมายถึง สภาพทางเศรษฐกิจ และการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข่าวสารของผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากแหล่งข่าวสารหรือสิ่งต่างๆ
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำข้อมูล หรือข้อเท็จจริงต่างๆมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินธุรกิจให้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. ด้านความคาดหวัง หมายถึง ความปรารถนา และคาดการณ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

จากการตรวจเอกสาร ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
2. แนวคิดเกี่ยวกับ SMEs
3. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน
4. แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร
7. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

ความหมายของความพร้อม

พรณี ข.เจนจิต (อ้างใน นฤตพงศ์ ไชยวงศ์, 2540: 15) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด

วิชุดา หารรรษาจารย์ (2540: 26) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติ หรือดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลมาจากการเตรียมตัวไว้แล้วสำหรับกิจกรรมนั้นๆ

ศรีสุภาภรณ์ บินทประสิทธิ์ (2540: 69) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจและประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดจนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2540: 229-230) ให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อม หมายถึงสภาพความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจที่พร้อมจะตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึง การเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ

วิชญาพร สุวรรณแทน (2541: 30) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจ มีความเต็มใจและมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จลุล่วงโดยได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า

Good (1973 อ้างใน นวรัตน์ สอยเหลื่อง, 2545: 17) ให้คำนิยามเกี่ยวกับความพร้อมว่าเป็นความสามารถ ตกลงใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ

การวัดความพร้อม

แนวคิดของ Downing and Thackrey (1971: 14-15) จะเห็นว่าการวัดความพร้อมซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านสติปัญญา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านอารมณ์ ต้องวัดหาองค์ประกอบพร้อมกันไป เพราะองค์ประกอบแต่ละข้อความสัมพันธ์กัน

ความพร้อมทางกายภาพ พิจารณาความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ

ความพร้อมทางด้านสติปัญญา โดยการวัดความรู้ ความสามารถในการรับรู้ ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

ความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากสิ่งแวดล้อมในสังคม

ความพร้อมด้านอารมณ์ พิจารณาจากความกระตือรือร้น แรงจูงใจ ความรู้สึก

Sinclair and Hanks (1987: 1995) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคล 1. ได้รับการเตรียมตัวเพื่อจะกระทำการกิจกรรมบางอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมาย 2. ความเต็มใจ ความกระตือรือร้นที่จะกระทำการกิจกรรมบางอย่าง

Barrow and Milburn (1990: 259) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจและเริ่มต้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อม คือ สภาพจิตใจ กายวิภาค และสรีรวิทยา

การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs

ในการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2556 - 2559) ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินงานส่งเสริม SMEs ของประเทศ จึงได้ให้น้ำหนักความสำคัญต่อเรื่องนี้เป็นอย่างมาก โดยมีการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนา SMEs ในการสร้างความพร้อมรับความท้าทายที่จะเกิดขึ้น และเสริมสร้างความสามารถในการใช้ประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่สำคัญ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2543)

1. การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับ SMEs เกี่ยวกับข้อตกลงต่างๆ ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. การศึกษาโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดกับธุรกิจ SMEs
3. การสนับสนุนให้ SMEs สามารถใช้สิทธิประโยชน์จากข้อตกลงได้มากขึ้น ทั้งที่เป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี โดยมุ่งส่งเสริมให้เกิดความสะดวกแก่ SMEs ในการขอรับสิทธิประโยชน์
4. การจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบแก่ SMEs ที่ได้รับผลกระทบ
5. การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในต่างประเทศ และ SMEs ลงทุนเปิดธุรกิจบริการที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เช่น ร้านอาหาร สปา ร้านนวดไทย เป็นต้น

6. การส่งเสริมการสร้างพันธมิตรหรือเครือข่ายทางธุรกิจให้กับ SME ไทยกับธุรกิจอาเซียน
 ผนวกสร้างเชื่อมั่นและจิตสำนึกให้กับผู้บริโภคในการใช้สินค้าและบริการของ SME ไทย ซึ่ง
 จะช่วยให้ SME ไทยสามารถรักษฐานตลาดในประเทศไทยไว้ได้ในระดับหนึ่ง (สำนักงานส่งเสริม
 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

สรุปความพร้อม หมายถึง ความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ พร้อมที่จะปฏิบัติหรือดำเนิน
 กิจกรรมใดให้ลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ประสพผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ช่วยให้ผู้ประกอบการ
 SMEs มีความกระตือรือร้นในแนวทางการพัฒนาธุรกิจให้ดียิ่งๆขึ้นไป ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง
 การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ความหมายของ SMEs

SMEs ย่อมาจากภาษาอังกฤษ **Small and Medium Enterprises** หรือแปลเป็นภาษาไทย
 ว่า "วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม"

สำหรับความหมายของวิสาหกิจ (Enterprises) ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่

1. กิจการการผลิต (Production Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)
2. กิจการการค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail) กิจการบริการ (Service Sector) (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

ส่วนลักษณะขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดจากมูลค่าขั้นสูงของ
 สินทรัพย์ถาวร สำหรับกิจการ แต่ละประเภท ดังนี้ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,
 2557)

ตารางที่ 1 ส่วนลักษณะขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดจากมูลค่าชั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร สำหรับกิจการ

ประเภทธุรกิจ	ขนาดย่อม				ขนาดกลาง	
	จ้างงาน		ทรัพย์สินถาวร		จ้างงาน (คน)	ทรัพย์สินถาวร (ล้านบาท)
	(คน)	(ล้านบาท)	(คน)	(ล้านบาท)		
ภาคการผลิต	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51- 200	50-200	
ภาคให้บริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	50-200	
ภาคการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	26-50	50-100	
ภาคการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30	ไม่เกิน 30	16-30	30-60	

ความสำคัญของ SMEs ต่อระบบเศรษฐกิจ

SMEs คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความเหมาะสม คล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศ อีกทั้งยังเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังช่วยรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูก รวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่ เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งช่วยกระจายการกระจุกตัวของ โรงงานกิจการวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ปี พ.ศ. 2541 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วย กิจการการผลิต การค้า และธุรกิจบริการ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 311,518 รายคิดเป็นสัดส่วน 92% ของวิสาหกิจทั้งหมดในประเทศในจำนวนนี้เป็นวิสาหกิจประเภทการค้า (ค้าส่ง ค้าปลีก ภัตตาคารและโรงแรม) มากที่สุด 134,171 ราย คิดเป็น 43 % รองลงมาเป็นภาคการผลิต จำนวน 90,122 ราย คิดเป็น 82.9 % และการบริการ จำนวน 87,225 ราย คิดเป็น 28.7%

กล่าวโดยสรุป SMEs มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ คือ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

1. ช่วยการสร้างงาน
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม
3. สร้างเงินตราต่างประเทศ
4. ช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ
5. เป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุน และสร้างเสริมประสบการณ์
6. ช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่น ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม
7. เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือ

การเตรียมความพร้อมของ SMEs ไทย กับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเปิดเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อร่วมกันสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนในตลาดโลก ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมาสู่ภูมิภาค โดย AEC พยายามสร้างให้เกิดเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน โดยกำหนดให้มีการเปิดเสรีในขอบเขตที่ครอบคลุมการประกอบธุรกิจแทบจะทุกสาขาธุรกิจ คือ มีการเปิดเสรีที่ครอบคลุมทั้งด้านสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือ กำหนดแนวทางการดำเนินการร่วมกันในการสร้างความแข็งแกร่งและการเติบโตให้กับเศรษฐกิจของอาเซียนโดยรวม ได้แก่ การสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความเสมอภาค และการบูรณาการอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก

นอกจากนี้การจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินงานส่งเสริม SMEs ของประเทศ จึงให้น้ำหนักความสำคัญต่อเรื่องนี้เป็นอย่างมาก โดยมีการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนา SMEs ในการสร้างความพร้อมรับความท้าทายที่จะเกิดขึ้น และเสริมสร้างความสามารถในการใช้ประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่สำคัญ ดังนี้

1. การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับ SMEs เกี่ยวกับข้อตกลงต่างๆ ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. การศึกษาโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดกับธุรกิจ SMEs

3. การสนับสนุนให้ SMEs สามารถใช้สิทธิประโยชน์จากข้อตกลงได้มากขึ้น ทั้งที่เป็น สิทธิประโยชน์ทางภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี โดยมุ่งส่งเสริมให้เกิดความสะดวกแก่ SMEs ในการขอรับ สิทธิประโยชน์ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกฎ แหล่งกำเนิดสินค้าให้กับ SMEs

4. การจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบแก่ SMEs ที่ได้รับผลกระทบ

5. การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในต่างประเทศ ปัจจุบัน SMEs ไทยยังมีการขยายธุรกิจไปในต่างประเทศน้อย การลงทุนเปิดธุรกิจบริการที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เช่น ร้านอาหาร สปา ร้านนวดไทย เป็นต้น

6. การส่งเสริมการสร้างพันธมิตรหรือเครือข่ายทางธุรกิจให้กับ SMEs ไทยกับธุรกิจ อาเซียน การรณรงค์สร้างความเชื่อมั่นและจิตสำนึกให้กับผู้บริโภคในการใช้สินค้าและบริการของ SMEs ไทยซึ่งจะช่วยให้ SMEs ไทยสามารถรักษฐานตลาดในประเทศไทยไว้ได้ในระดับหนึ่ง

การเตรียมความพร้อมของ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้าน ส่งออก (สุทธภา อมรวิวัฒน์, 2556)

1. ด้านบุคลากร

การที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 นั้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรอดได้ คือระบบงานทรัพยากรบุคคล (Human Resource) เพราะปัญหาหลักๆในระบบงานทรัพยากรบุคคลของ SMEs คือ

1.1 บริษัทขาดบุคลากรด้านงานบริหารบุคคลที่มีประสิทธิภาพ

1.2 โครงสร้างองค์กรไม่เป็นระบบ

1.3 ตำแหน่งงานและสายการบังคับบัญชาไม่ชัดเจน

1.4 การจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งเกิดการซ้ำซ้อน สับสน หรือ พนักงานทำงานไม่ครบตามหน้าที่ควรทำ

1.5 ไม่มีการวางแผนอัตรากำลังที่ชัดเจน บางแผนงานล้นคน บางแผนกคนล้นงาน

1.6 กระบวนการสรรหา และคัดเลือกพนักงานใหม่ยังขาดเทคนิคและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.7 โครงสร้างเงินเดือนและสวัสดิการไม่จูงใจพนักงาน ในขณะที่พนักงานบางคนที่อยู่นานๆ เงินเดือนสูงกว่าตลาดแรงงานมากเกินไป

1.8 ขาดระบบการสื่อสารในองค์กรและแรงงานสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

1.9 ไม่มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน ใช้วิธีประเมินจากอายุงานและความรู้สึกของผู้บริหารเป็นส่วนใหญ่

1.10 ไม่มีการจัดงบประมาณสำหรับการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร เพราะเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองและวัดผลไม่ได้

นอกจากนี้การดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งในปัจจุบันมีปัญหามากมายหลายด้าน ดังนี้ (สุทธภา อมรวิวัฒน์, 2556)

1) อำนาจการเจรจาต่อรอง (Bargaining Power) จะพบว่า SMEs มีอำนาจในเจรจาต่อรองในด้านต่างๆ น้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดซื้อ เพราะซื้อจำนวนไม่มาก เนื่องจากมีกำลังการผลิตไม่มาก ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ซึ่งเป็นผลมาจากราคาวัตถุดิบสูง หรือไม่ได้เครดิตจากการจัดซื้อ

2) การขยายตลาดในการจำหน่ายสินค้า (Market Expanding) เนื่องจากการทำการตลาด จะต้องประกอบด้วยขั้นตอน วิธีการ และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ซึ่งขึ้นกับชนิดของสินค้าแต่ละประเภท รวมถึงการใช้เงินทุนในการทำการตลาดด้วย แต่ผู้ประกอบการ SMEs จะมีองค์ประกอบในการตลาดน้อย ไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังคน หรือ กำลังเงิน หรือ กำลังสมอง

3) เงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) เป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า ธุรกิจ SMEs เป็นธุรกิจที่ผู้ประกอบการมีเงินทุนจำกัด

4) ขาดระบบการบริหารจัดการ (No Management System) ธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่จะ ใช้วิธีการบริหารแบบทำไปแก้ปัญหาก็ไป เช่นบุคลากรหนึ่งคนต้องทำงานในหลายๆหน้าที่ หรือการจัดการที่ขึ้นอยู่กับบุคคลเพียงคนเดียว ไม่มีบุคลากรที่สามารถตัดสินใจแทนกันได้ หากเกิดปัญหา ขึ้นกับบุคคลนั้นก็จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นมีทั้ง โอกาสและอุปสรรคในตัวเอง หรือมีทั้งข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบนั่นเอง

การรวมกลุ่ม Cluster นั้นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน เช่น หน่วยงาน ภาครัฐ, สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคม องค์กรต่างๆในเบื้องต้นผู้ผลิตเองสามารถ รวมตัวกันเป็นกลุ่มย่อยได้และจัดสรรในกลุ่มย่อยกันเองได้ โดยแยกเป็น

ระดับตำบล เช่น สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นการรวมกลุ่มกันเองในตำบลที่ ผลิตสินค้าแล้วจัดสรรผู้ผลิตสินค้าตั้งแต่สินค้าต้นน้ำไปจนถึงสินค้าปลายน้ำ

ระดับจังหวัด อาจต้องอาศัยอุตสาหกรรมจังหวัด เกษตรจังหวัดเข้าช่วย หรือเป็นผู้ ประสานงานในการรวมกลุ่ม และจัดสรรประเภทผู้ผลิต

ระดับประเทศ ปัจจุบันมีการรวมกลุ่มเป็นอุตสาหกรรมแต่ละประเทศอยู่แล้ว และอาศัย ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการสนับสนุนการรวมกลุ่ม Cluster เพื่อให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ เนื่องจากสินค้าของ SMEs ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีการใช้ นวัตกรรมมากนักไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมด้านการผลิต ด้านการจัดการ ทำให้สินค้าลอกเลียนแบบได้ ง่าย มีระบบบริหารจัดการองค์กรที่เหมือนกันแต่ถ้าพิจารณาในแง่บวกก็จะได้ SMEs สามารถนำ องค์ความรู้ที่มีผู้คิดค้นแล้วไม่จำเป็นต้องคิดค้นใหม่เพียงแต่นำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับธุรกิจที่ จะดำเนินอยู่ เป็นการประหยัดทั้งเวลาและเงินทุนของกิจการด้วย

ด้านการจัดการ การมีบุคลากรน้อย โดยบุคลากรแต่ละคนมีความสามารถเฉพาะตนที่ดี จัดเป็นข้อดีเป็นข้อได้เปรียบของธุรกิจ คือ

- 1) ง่ายต่อการบริหารจัดการ
- 2) มีความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ
- 3) ต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ ทั้งด้านเวลา และด้านการเงิน เช่น เงินเดือน ค่าล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยง
- 4) โอกาสผิดพลาดเรื่องการสื่อสารจะน้อย
- 5) ปัญหาต่างๆจะน้อย ดังที่ว่ามากคนมากปัญหา

ในการดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ขนาดใด กิจการใด มีทั้งโอกาสและอุปสรรคในตัวเองทั้งนั้นเพียงแต่ว่าผู้ประกอบการเองจะดึงโอกาสที่มีอยู่นั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด โดยมีมุมมองในแง่บวกเพื่อให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป (สุทธาภา อมรวิวัฒน์, 2556)

2. ด้านผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่มีรูปร่างหรือมีคุณสมบัติทางกายภาพสามารถจับต้องได้ หรือคือสิ่งที่มนุษย์ผลิตขึ้น เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, เครื่องจักรอุตสาหกรรม, ยารักษาโรค ฯลฯ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

- 1) ผลิตภัณฑ์ (ธุรกิจ) อาจเรียกรวมกันว่า สินค้าและบริการ
- 2) ผลิตภัณฑ์ (เคมี)
- 3) ผลิตภัณฑ์ (ชีววิทยา)
- 4) ผลิตภัณฑ์ (บริหาร โครงการ)

ในการวิจัยนี้กล่าวเฉพาะสินค้าและการบริการเท่านั้น

สินค้า คือ วัสดุ อุปกรณ์ ข้าวของเครื่องใช้ ฯลฯ ที่จับต้องได้ สามารถขนส่งหรือเคลื่อนย้ายไปมาได้ โดยสามารถนำไปเป็นกรรมสิทธิ์ได้ ในอดีตจะทำการแลกเปลี่ยนกัน ส่วนปัจจุบันจะเป็นการใช้เงินตราแลกเปลี่ยนกัน

บริการ คือ กิจกรรมหรือกระบวนการในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลหรือองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นให้ได้รับความสุข และความสะดวกสบาย หรือเกิดความพึงพอใจจากผลของการกระทำนั้น โดยมีลักษณะเฉพาะของตนเองไม่สามารถจับต้องได้ ไม่สามารถครอบครองเป็นเจ้าของในรูปธรรมและไม่จำเป็นต้องรวมอยู่กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆทั้งยังเกิดจากความเอื้ออาทร มีน้ำใจ ไมตรี เปี่ยมด้วยความปรารถนาดี ช่วยเหลือเกื้อกูลให้ความสะดวกรวดเร็ว ให้ความเป็นธรรมและความเสมอภาค (Gotoknow, 2014)

เมื่อกล่าวถึงสินค้าและบริการ ย่อมมีความเกี่ยวข้องกับ เครื่องหมายการค้า ที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวเป็นสังเขป ดังนี้

เครื่องหมายการค้า คือ ตราสินค้า หรือ แบนด์ หรือ ยี่ห้อ เป็นรูปแบบของภาพพจน์ และแนวความคิด ในรูปอัตลักษณ์ คำขวัญ และผลงานออกแบบ ของสินค้าและผลิตภัณฑ์ ทั้งยังเป็นข้อมูลเชิงมโนธรรม ที่แสดงออกทางรูปธรรมด้วยสัญลักษณ์ ที่สื่อถึงบริษัท สินค้า บริการ หรือกลุ่มผู้ขาย ที่แตกต่างจากคู่แข่ง การสร้างตราสินค้า ให้เป็นที่จดจำของลูกค้า เกิดขึ้นได้จากการโฆษณา การบอกต่อ การออกแบบที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ในปัจจุบัน การสร้างตราสินค้า กลายมาเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรม และปรัชญาการออกแบบ

ตราสินค้า ประกอบด้วย ชื่อตราสินค้า (Brand Name) หรือ ชื่อ (ยี่ห้อ) คือส่วนที่สามารถอ่านออกเสียงได้ และเครื่องหมายตราสินค้า (Brand Mark) คือส่วนที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ แต่สามารถจดจำได้ อาทิสัญลักษณ์ รูปแบบ สี สัน ตัวอักษรประดิษฐ์ เสียง เป็นต้น หากเป็นภาพสัญลักษณ์อย่างเดียวนี้อาจเรียกว่าเป็นตราเครื่องหมาย (Logo) ได้เช่นกัน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2557)

ปัจจัยที่ทำให้เกิด Branding Culture (วัฒนธรรมตรา)

1) บริษัทเจ้าของผลิตภัณฑ์จะมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของตรา และวัฒนธรรมตราโดยการใช้กิจกรรมต่างๆทางการตลาด และพยายามสื่อสารให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายเข้าใจเกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์

2) การนำเสนอตัวผลิตภัณฑ์ และชื่อตรา ในสื่อต่างๆ เพื่อให้เกิดความดึงดูดใจ
เช่น ภาพยนตร์ จอเงินจอแก้ว นิตยสารและอินเทอร์เน็ต

3) ผู้บริโภคหรือผู้มีอิทธิพลต่อการบริโภค มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างตรา เช่น ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มผู้นำ ผู้ชำนาญเฉพาะทาง คอลัมนิสต์ นิตยสาร คารานักร้อง พ่อแม่เพื่อนๆ เป็นต้น ส่งผลทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกอยากบริโภคสินค้าและมีความมั่นใจในการบริโภคสินค้านั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้บริโภคมีตราตรึงใจ ทำให้เกิดส่วนแบ่งทางการตลาด ทำให้เกิดวัฒนธรรมตรา

คุณค่าของตรา หรือ Brand Value เกิดขึ้นจาก

- 1) คุณค่าของตราที่มีชื่อเสียงเกิดจากประวัติของตราและวัฒนธรรมตรา
- 2) ความสัมพันธ์ต่อตรา (Brand Relationship) ที่ดีต่อลูกค้า ทำให้เกิดความเชื่อถือเป็นแบรนด์ เมื่อออกสินค้าใหม่ๆ ลูกค้าก็ตัดสินใจซื้อแบรนด์นั้น ไม่ยาก เนื่องจากประวัติตรา ภาพพจน์ และสังคมตรา (Brand Association)
- 3) ประสบการณ์ที่มีต่อแบรนด์นั้นๆ ในทิศทางที่ถูกสร้างขึ้นจาก วัฒนธรรมตรา (Brand Culture)
- 4) Symbolic Value ในด้านการรับรู้ของผู้บริโภคเมื่อเลือกใช้แบรนด์นั้นๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นใน 3 รูปแบบ คือ

4.1) ให้ความรู้ถึงถึงความแตกต่างตาม Brand Identity

4.2) การที่ผู้ผลิตทำให้เกิดความรู้สึกมีหน้ามีตาทางสังคม (Social Status) เช่น ผู้ใช้ Benz ผู้ใช้กระเป๋า Louis Vuitton เป็นต้น

4.3) ให้มีความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น เช่น Exclusive Sport Club, Platinum Credit Card เป็นต้น

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์

1) ต้องดูเป้าหมายขององค์กร มีอะไรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบรนด์หรือไม่ ถ้าไม่มีก็ไม่ควรฝันทำเนื่องจากไม่ว่าทุกเป้าหมายขององค์กรจะเกี่ยวข้องกับการสร้างแบรนด์ไปหมด ดังนั้นต้องดูเป้าหมายใดเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนลูกค้าให้รับรู้ Product Value การสร้างแบรนด์ทำไม่ได้ในระยะเวลาอันสั้น

2) ต้องมีการประเมิน Brand Culture ของเรายู่จุดใด และเปรียบเทียบกับแบรนด์ของกลุ่มคู่แข่ง

3) วิเคราะห์คู่แข่ง และสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหา Branding Opportunity โดยต้องทำ Bench Mark เพราะหัวใจของกลยุทธ์การสร้างแบรนด์ คือ การที่จะสื่อสาร Superior Brand Value อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง การประเมิน Brand Culture จึงควรเปรียบเทียบกับคู่แข่งให้ชัดเจน

4) การกำหนด Brand Strategy พิจารณาจากข้อมูลทั้ง 3 ที่กล่าวข้างต้น ประกอบกับ Brand Culture ของเราที่เป็นปัจจุบัน จะทำให้เราสามารถพัฒนา Brand Culture ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้าง Brand Culture จะต้องมี แผนปฏิบัติการที่บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าต้องใช้ส่วนผสมของตลาด (Marketing Mix) อะไรบ้าง และนำมาใช้อย่างไรในการสร้างแบรนด์ให้สอดคล้องต่อเนื่องโดยไม่ขัดกับกิจกรรมทางการตลาดที่ทำมาก่อนหน้านี้ (อุตสาหกรรมสาร กรมส่งเสริมการค้าส่งออก, 2554)

3. ด้านการส่งออก

ท่ามกลางปัจจัยเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะในต่างประเทศ ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุม ผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อสร้างโอกาสจากสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ควบคู่กับการสร้างภูมิคุ้มกันให้แข็งแกร่งเพื่อลดแรงกระแทกที่อาจเกิดขึ้นเป็นระยะถัดไป ดังนี้

3.1 กระจายความเสี่ยงด้านการส่งออก โดยหันไปเจาะตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ ขณะเดียวกันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาตลาดหลักเดิมที่มีกำลังซื้อสูง แต่อาจต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์โดยหันมาเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะเจาะจงมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรศึกษาและใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรีภายใต้กรอบข้อตกลงต่างๆ ให้เต็มประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3.2 ปรับปรุงการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ ให้มีประสิทธิภาพและหันมาใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนค่าขนส่ง

3.3 ให้ความสำคัญกับการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน รวมทั้งอาจต้องทบทวนสกุลเงินที่ใช้ในการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศอย่างจริงจังมากขึ้นนอกเหนือจากการใช้เงินดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ภาวะที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาถือเป็น โอกาสของผู้ประกอบการในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิต โดยนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศหรือย้ายฐานการผลิตและขยายการลงทุนไปยังประเทศที่มีศักยภาพ เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันระยะถัดไป

3.4 พัฒนาสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของประเทศ คู่ค้าและความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น อีกทั้งควรหันมาเน้นการแข่งขันด้านคุณภาพด้วยการใช้นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ แทนการแข่งขันด้านราคา เพื่อลดความรุนแรงจากสงครามราคา ขณะเดียวกันยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าอีกทางหนึ่ง

ปัญหาและข้อจำกัดของ SMEs

บ้านจอมยุทธ์ (2557) ได้กล่าวถึง ปัญหาและข้อจำกัดของ SMEs ในภาพรวมไว้ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการตลาด SMEs ส่วนใหญ่มักตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่น หรือตลาดภายในประเทศ ซึ่งยังขาดความรู้ความสามารถในการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่งตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่มารวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

2. ขาดแคลนเงินทุน SMEs มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน เพื่อมาลงทุนหรือขยายการ ลงทุนหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ทำให้ ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

3. ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานใน SMEs จะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและมีความชำนาญมากขึ้นก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอ การพัฒนาไม่ต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า

4. ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไป SMEs มักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำและผู้ประกอบการ/พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัยจึงทำให้ขาดการพัฒนาในรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี

5. ข้อจำกัดด้านการจัดการ SMEs มักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนลูกเรียนผิดเป็นหลัก อาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง มาช่วยงานการบริหารภายในลักษณะนี้แม้ จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้ มีระบบก็จะเกิดปัญหาเกิดขึ้นได้

6. ปัญหาการเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐ SMEs จำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถวไม่มีการจดทะเบียน โรงงาน ทะเบียนพาณิชย์ หรือทะเบียนการค้าดังนั้นกิจการโรงงานเหล่านี้ จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้อง เกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้รัฐจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินทุนและการจ้างงาน เพื่อดึงใจให้ SMEs มีเพียง 8.1% เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์การภาครัฐและเอกชน การส่งเสริมพัฒนา SMEs ที่ผ่านมาได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่างๆ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับ ข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องบุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขาภูมิภาคการ ให้บริการส่งเสริม สนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ ข้างต้น SMEs โดยทั่วไป จึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่างๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

คำสัมภาษณ์เกี่ยวกับ SMEs

นายสยาม รามสูต CEO บริษัทสยาม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ SMEs สรุปว่า ผู้ประกอบการ SMEs นั้น ต้องพัฒนาสินค้าให้เหมาะสมกับตลาดโดยเฉพาะกลุ่มอาหารและสินค้าสุขภาพ เพราะวี่ห้อยของประเทศไทยนั้นได้รับการยอมรับจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะเดียวกันอย่าประมาทคู่แข่ง เช่น จีน เวียดนาม และญี่ปุ่น ซึ่งได้รุกตลาดอย่างหนักในอาเซียน แผ่นดินใหญ่ ซึ่งได้แก่ ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ เวียดนาม (จ่อโลกเศรษฐกิจ, 2557)

จากกระแสความตื่นตัวที่มีต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นับเป็นโอกาสและความท้าทายที่สำคัญ สำหรับธุรกิจไทย ในการเข้าไปติดต่อค้าขายและลงทุนข้ามประเทศ ดังเช่น ที่บริษัท สยามอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นหนึ่งในธุรกิจไทยรายแรกๆ ที่มองเห็นโอกาสและเล็งเห็นศักยภาพของตลาดผู้บริโภคในภูมิภาคนี้ จนกระทั่งประสบความสำเร็จในฐานะบริษัทผู้จัดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค และเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่อันดับต้นๆ ในประเทศลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

ในช่วงแรกที่เข้าไปทำตลาด ทั้งปัญหาเรื่องภาษาที่สื่อสารกันไม่เข้าใจ และส่วนใหญ่ในตอนนั้นยังไม่ค่อยรู้จักสินค้าไทยเท่าใดนัก เขาจึงต้องเริ่มต้นทำตลาดใหม่โดยการเดินทางลงพื้นที่ไปติดต่อร้านค้าท้องถิ่นด้วยตนเอง มีการให้สินค้าตัวอย่างไปทดลองใช้ฟรีเพื่อสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับตราสินค้า แม้จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่ในที่สุดเขา ก็สามารถเจาะตลาดผู้บริโภคและร้านค้าในเขตพื้นที่ที่นักธุรกิจต่างชาติ หลายคนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า “หิน” ที่สุดในยุคสมัยนั้น ความยากง่ายในการเข้าไปทำตลาดในแต่ละประเทศจะแตกต่างกัน โดยหลักการเราต้องเข้าไปสำรวจตลาด พฤติกรรมของคนในประเทศนั้นๆ ก่อน ซึ่งสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจให้ประสบ

ความสำเร็จนอกจากสินค้าเราต้องดี และต้องมีคุณภาพแล้วคู่ค้าต้องเก่งและแข็งแกร่งเพราะถึงแบรนด์จะดีอย่างไร ถ้าหากคนทำตลาดหรือคนที่ถือสินค้านั้นไม่ดี บริหารผิดพลาด ธุรกิจก็แย่ ในทางกลับกันถึงสินค้าเราดี มาร์เก็ตติ้งดี แต่ถ้าคู่ค้าไม่ดี เอาสินค้าไปกองอยู่ในโกดัง ไม่มีช่องทางจำหน่าย สินค้าก็แย่เหมือนกัน ในการทำธุรกิจคู่ค้าจะต้องช่วยเหลือกันและเดินไปด้วยกัน ฉะนั้น สายสัมพันธ์ระหว่างบริษัทผู้ผลิตสินค้าและบริษัทที่กระจายสินค้าต้องรักษาไว้”

“ผมมองแนวโน้มการลงทุนในภูมิภาคนี้ว่าอนาคตต่อไปเอเชีย โดยเฉพาะอาเซียนและอินโดไชน่าจะกลายเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก แค่ในแถบจีน เวียดนาม ไทย อินโดนีเซีย รวมไปถึงอินเดีย ก็มีประชากรและกำลังซื้อมหาศาล และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะมาเชื่อมทุกประเทศเข้าด้วยกันเมื่อไม่มีภาษีในการทำธุรกิจระหว่างประเทศก็ยิ่งเปิดโอกาสให้นักลงทุนมาลงทุนมากขึ้น”

คุณสยามให้แนวคิดสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไทยที่ต้องการเข้าไปลงทุนทำธุรกิจในต่างประเทศในแถบอาเซียนว่า ไม่ควรไปแบบรีบร้อนโดยยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพตลาดที่เข้าไปทำธุรกิจ ที่สำคัญจะต้องมีคู่ค้าหรือพันธมิตรที่ดี และมีความเข้มแข็งในตัวโปรดักส์สินค้านั้นๆ เพื่อที่จะได้หาช่องทางในการเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น เช่น เขาสามารถนำพาสินค้าจากหลายบริษัทไปติดตลาดผู้บริโภคในต่างประเทศได้ก็เป็นผลมาจากตัวสินค้าและการส่งเสริมการตลาดที่ดีควบคู่กันนั่นเอง (สยาม ประสิทธิ์ศิริกุล, 2557)

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

ความหมายของการลงทุน

การลงทุน (Investment) หมายถึง คือการใช้จ่ายเงินในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในปัจจุบัน โดยมุ่งหวังจะได้รับผลตอบแทนจากการใช้จ่ายนั้นในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนเชื่อว่าเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่จะได้รับคืนนั้น จะสามารถชดเชยระยะเวลา อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า หรืออาจกล่าวได้ว่า การลงทุน หมายถึง การออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งเราจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การตัดสินใจนำเงินออกมาลงทุน เราจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวัง และเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุน (บริษัท สุนุก ออนไลน์ จำกัด, 2555)

ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน มีดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557; หนังสือพิมพ์คมชัดลึก, 2555; บริษัท google, 2557)

1. **ขนาดการลงทุน** หมายถึง เป็นการนำเงินเข้าไปร่วมลงทุนกับกิจการที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต เน้นการลงทุนระยะยาว และมีการกำหนดระยะเวลาการร่วมลงทุนที่แน่นอนโดยมีเป้าหมายที่แตกต่างกันไปตามสถานะของเจ้าของเงิน เช่น ถ้าเป็นการดำเนินการโดยเอกชน มีเป้าหมายเพื่อหากำไรเป็นหลัก ถ้าเป็นการดำเนินการโดยภาครัฐ ก็จะมีเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสให้กับวิสาหกิจของคนไทยให้ได้มีโอกาสแข่งขันและเป็นการส่งเสริมวิสาหกิจที่มีศักยภาพให้เติบโตต่อไป

2. **มูลค่าการลงทุน** หมายถึง “คุณค่า” และ “มูลค่า” พบว่า พจนานุกรมบัญญัติศัพท์คำว่า “คุณค่า” ว่า หมายถึง สิ่งที่มีประโยชน์หรือมีมูลค่าสูง และ “มูลค่า” หมายถึง ค่าของสิ่งของ ราคาของสิ่งของ

3. **ประเภทการลงทุน** หมายถึง การดำเนินการในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แบ่งเป็น 2 ประเภท

การลงทุนทางตรง ผู้ลงทุนนำเงินลงทุนไปประกอบกิจการเองโดยซื้อหลักทรัพย์ หรือจ้างแรงงานเพื่อสร้างผลผลิตในรูปแบบต่างๆ เช่น บริษัทญี่ปุ่นเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย โดยตั้งเป็นโรงงาน หรือสำนักงาน กรณีนี้เรียกว่า การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ

การลงทุนทางอ้อม ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนส่วนหนี้ หรือลงทุนส่วนทุน โดยมีสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ตามกฎหมาย

ในการวิจัยนี้มีการลงทุน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสินค้า บริการ อาหาร เครื่องดื่ม (หนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์, 2557)

1. ด้านสินค้า ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนในกิจการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย หลักๆมี 3 ประการด้วยกัน

1.1 การศึกษาด้านการตลาด เป็นสิ่งแรกที่ต้องศึกษาเนื่องจากกว่าเป็นการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในทางการตลาดเพื่อให้รู้ว่า ขนาดของตลาดและโอกาสที่จะเข้าไปช่วงชิง แข่งขัน นั้น มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด คู่แข่งที่จะลงทุนหรือไม่

1.2 การศึกษาด้านการผลิต/ด้านวิศวกรรม หลังจากที่เราทราบถึงขนาดของตลาดแล้ว จะทำให้เราต้องคิดต่อไปว่า กำลังการผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน หรือ กำลังจะลงทุน จะเพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการทางการตลาดหรือไม่ ขั้นตอนการผลิตควรเป็นอย่างไร โรงงานควรตั้งอยู่ที่ไหน วัตถุดิบจะหาได้จากที่ไหนและปริมาณการใช้เป็นอย่างไร ต้องการเครื่องจักรอุปกรณ์อะไรบ้าง เป็นต้น

1.3 การศึกษาด้านการเงิน ศึกษาด้านการตลาด ด้านการผลิต/วิศวกรรม จะนำมาวิเคราะห์ด้านการเงินเพื่อพิจารณาว่า จะต้องใช้เงินลงทุนเท่าไร จะหาเงินทุนได้จากไหน มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนด้านต่างๆ เป็นยัง งบ้าง จะคืนทุนได้เมื่อไหร่ เป็นต้น

2. ด้านบริการ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผลิตภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการค้าและการบริการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาผลิตภาพ (Productivity) ภายในองค์กร โดยมุ่งเน้นการเพิ่มขึ้นของผลผลิตที่เกิดจากปัจจัยอื่นนอกเหนือจากด้านแรงงาน ได้แก่ ด้านการค้า และการบริการ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ระบบโลจิสติกส์ การใช้ประโยชน์จากนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยภาครัฐในการทำงานสนับสนุนการแก้ไขปัญหา ผ่านกระบวนการรับสมัครและคัดเลือกผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ประกอบการ SMEs ด้านการค้าและการบริการ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

3. ด้านอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งการพัฒนาศักยภาพของผู้ผลิตอาหาร หรือผู้ประกอบการระดับ SMEs ยังไม่เพียงพอที่จะพัฒนาตนเองให้สามารถเข้าสู่กรอบการประกันความปลอดภัยอาหารภายใต้ระบบ Hazard Analysis Critical Control Point (HACCP) ซึ่งเป็นระบบที่ยอมรับในระดับสากลว่าสามารถป้องกันและลดความเสี่ยงจากอันตรายที่เกิดขึ้นในกระบวนการ

ผลิตอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ สถาบันอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรม และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงได้จัดทำ โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ผลิตอาหารระดับ SMEs เตรียมเข้าสู่ระบบ HACCP ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์นวัตกรรมวิทยาการอาหาร และได้การสนับสนุนทุนจากสถาบันอาหาร โครงการดังกล่าวจะช่วยยกระดับการผลิตของผู้ประกอบการ SMEs ของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานมีคุณภาพและความปลอดภัย (โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ผลิตอาหารระดับ SME, 2557)

4. **ด้านเครื่องดื่มน้ำ** เช่น เครื่องดื่มสุขภาพ เครื่องดื่มเสริมความงาม น้ำผลไม้ ฯลฯ ตลอดจนเครื่องดื่มที่มีรูปแบบจากเครื่องดื่มที่เคยมีมา สร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้บริโภค ซึ่งในสหรัฐอเมริกา ธุรกิจเครื่องดื่มถือเป็นธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเป็นอันดับ 1 อีกด้วย โดยเป็นธุรกิจเครื่องดื่มชูกำลังหรือผสมเกลือแร่ กลุ่มเป้าหมายคือวัยรุ่นที่เล่นกีฬาหรือทำงาน ข้อดีของธุรกิจเครื่องดื่ม คือ สามารถสร้างเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้ง่าย และมีผู้ประกอบการ SMEs ใช้ประกอบธุรกิจจำนวนมาก (Social Integrated, 2013)

5. **ระยะเวลาที่ลงทุน** หมายถึง สิ่งที่ใช้กำหนดในการประสบความสำเร็จในการลงทุน ปัจจัยสำคัญคือ กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการลงทุน กำหนดระยะเวลาของการลงทุนที่ชัดเจน

การลงทุนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนคนส่วนใหญ่นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการลงทุนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเรื่องระยะเวลาเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการลงทุนเช่น ระยะสั้น ระยะกลาง หรือ ระยะยาว ตัวอย่างของวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ระยะเวลาของวัตถุประสงค์ในการลงทุนจะเป็นตัวว่าคุณควรจะลงทุนอย่างไร นักลงทุนระยะสั้นควรเลือกที่จะลงทุนในการลงทุนที่ปลอดภัย อย่างเช่น เงินสด เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถนำเงินต้นนั้นมาใช้ได้เมื่อต้องการในอีก 1-3 ปีข้างหน้า นักลงทุนระยะยาวควรเลือกที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่สามารถออกงอกเงยได้เช่น หุ้น เพราะแน่ใจว่าไม่จำเป็นต้องใช้เงินต้นอย่างน้อยอีก 5 ปีข้างหน้า จึงไม่ต้องคำนึงถึงความผันผวนของราคาสินทรัพย์ในระยะเวลาสั้น นักลงทุนในระยะยาวจะคำนึงถึงผลตอบแทนที่สูงกว่าสำหรับการลงทุนในระยะยาวและเป็นการลดความเสี่ยงของการผันผวนของราคา (CIMB Asset Management, 2014)

บรรยากาศในการลงทุน

ในการวิจัยครั้งนี้มีบรรยากาศทางสังคม สภาวะสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง จึงขอกล่าวเฉพาะบรรยากาศทางเศรษฐกิจ และบรรยากาศทางการเมือง เท่านั้น

1. บรรยากาศทางเศรษฐกิจ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2557)

1.1 ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ รายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่รองรับการลงทุน กล่าวคือ การลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำในทางตรงข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักลงทุนสามารถคาดหวังว่าสามารถขายสินค้าได้เพิ่มมากขึ้น การลงทุนจึงเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย หรือหากว่ารายได้ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มที่ลดลง ซึ่งแสดงว่าประชาชนมีอำนาจซื้ออยู่ในระดับต่ำ ผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนตามไปด้วย

1.2 อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) โดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุน จะมีน้อย และในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.3 กำไรที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Profit) เนื่องจากการลงทุนต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร ซึ่งอัตรากำไร คือ จำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุน ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

1.4 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันภาคธุรกิจต้องพบกับการแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การที่แต่ละบริษัทมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ต่างจากคู่แข่งและมีความเป็นผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะถือว่าบริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มสูงขึ้น

1.5 ราคาสินค้าทุนและการบำรุงรักษา นักลงทุนต้องนำมาพิจารณาเพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงมาก อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ในทางตรงข้าม ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะมีความ

2. บรรยายการลงทุนทางการเมือง (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2557)

นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจ ในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนสินค้าอยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนสินค้าอยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของสินค้าที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ สินค้าที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งสินค้าไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะผู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้าม หากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาสินค้าก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

บรรยายทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย รายงานสภาพเศรษฐกิจไทยช่วงที่ผ่านมาและคาดการณ์สำหรับช่วงที่เหลือของปี ตลอดจนแนวโน้มในปี พ.ศ. 2557 ว่า การส่งออก การผลิตภาคอุตสาหกรรม การบริโภค และการลงทุนภาคเอกชน ยังมีภาพที่ซบเซาต่อเนื่องในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 และน่าจะเป็นสถานการณ์ต่อเนื่องในหลายส่วน (ทั้งการใช้จ่ายในประเทศ และการส่งออก) อาจกดดันให้จีดีพีประจำไตรมาส 4/2556 ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.0 หลังจากที่ยกตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาส 3/2556 ซึ่ง ณ ขณะนี้ คงต้องยอมรับว่า ความตึงเครียดของสถานการณ์การเมืองไทย เป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญค่อนข้างมากต่อจังหวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในภาพรวม เนื่องจากการลากยาวของช่วงเวลาสุญญากาศทางการเมืองจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อบรรยากาศการใช้จ่ายของภาคเอกชน และการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

การส่งออกที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ กดดันการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออก โดยแม้ว่าสินค้าส่งออกบางรายการ(อาทิ เกษตรแปรรูปที่ไม่เน้นรวมอาหารทะเล ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม) และตลาดส่งออกหลัก (จีน สหรัฐ ยุโรป และอาเซียน) จะเริ่มเข้าสู่ช่วงเวลาการฟื้นตัว แต่ก็ยังไม่แข็งแกร่งเพียงพอ ส่งผลทำให้มูลค่าการส่งออกของไทยในเดือนตุลาคมยังคงลด

ระดับลงจากเดือนก่อนหน้าต่อเนื่องเป็นเดือนที่สอง และหดตัวลงร้อยละ 0.7 ต่อเนื่องจากที่หดตัวร้อยละ 7.1 ในเดือนกันยายน

สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปลายปี พ.ศ. 2556 และในปี พ.ศ. 2557 ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยที่ทยอยมีภาพที่ดีขึ้น น่าจะช่วยหนุนการกลับสู่เส้นทางการฟื้นตัวของการส่งออกไทย แต่จังหวะการขยายตัวที่มั่นคงมากขึ้น อาจเกิดขึ้นในช่วงปีข้างหน้า ลงทุนโดยรวม (องค์ประกอบของจีดีพี) จะหดตัวลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสสอง ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี พ.ศ. 2556 ซึ่งก็เท่ากับว่า แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภายในประเทศยังไม่สามารถฟื้นกลับมามีบทบาทช่วยประคองทิศทางเศรษฐกิจไทยได้ในปีนี้ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2557)

สรุปได้ว่า การลงทุนคือการใช้จ่ายในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยมุ่งหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนในอนาคต โดยต้องศึกษาหาข้อมูลการลงทุนในด้านต่างๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน โดยวิเคราะห์ได้จากแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศ การเมือง สังคม วัฒนธรรม

แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ความหมายของประชาคมอาเซียน (ASEAN)

อาเซียน (ASEAN) มาจาก “Association of South East Asian Nations” หรือในภาษาไทยคือ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมอาสา (Association of South East Asia) เมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2504 เพื่อการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จึงได้มีการแสวงหาหนทางความร่วมมือกันอีกครั้ง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศที่ร่วมลงนามในปฏิญญากรุงเทพ ประกอบด้วย (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2557)

1. นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย
2. คุณ อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย
3. นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์
4. นายเอส ราชารัตน์ รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์
5. พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จากประเทศไทยหลังจากจัดตั้ง ประชาคมอาเซียนเมื่อ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 แล้ว อาเซียนได้เปิดรับสมาชิกใหม่จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติมเป็นระยะ ตามลำดับได้แก่
 - 5.1 บรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 8 มกราคม พ.ศ. 2527
 - 5.2 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538
 - 5.3 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
 - 5.4 สหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
 - 5.5 ราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 30 เมษายน พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน ครบทั้ง 10 ประเทศแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2557)

กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก (pillars) ได้แก่

1. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community & Ndash ASC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาภายในภูมิภาคโดยสันติวิธี และยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน
2. ประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม (Social Security)

3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดยมีลักษณะตาม

AEC Blueprint ได้แก่

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ
2. การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (NICQuith ینگค์ควิตี้, 2556)

สัญลักษณ์อาเซียน

ภาพที่ 1 สัญลักษณ์อาเซียน

สัญลักษณ์อาเซียน ดังภาพข้างต้น อธิบายได้ดังนี้ (nenenantana, 2012)

ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้นมัดรวมกันไว้ หมายถึงประเทศสมาชิกรวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (บุญชัย วชิรชีพสวัสดิ์, 2557)

AEC ย่อมาจากคำว่า **ASEAN Economic Community** หมายถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นหนึ่งในเสาหลักสามเสาของประชาคมอาเซียน อีกสองเสาหลักได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASC: ASEAN Security Community) และประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASCC: ASEAN Socio-Cultural Community) ทั้งนี้ การรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนจะต้องเกิดจากการรวมตัวกันในทุกระดับและทุก ด้านของทุกภาคส่วนในประชาคมอาเซียน จึงจะเป็นการรวมตัวกันที่สมบูรณ์และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชากรอาเซียนได้อย่างแท้จริง ตามคำขวัญอาเซียนที่ว่า **"One Vision, One Identity, One Community"** (หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม)

เนื่องจากการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลกที่ทวีความรุนแรง รวมถึงมีการเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศต่างๆ และเกิดการรวมกลุ่มกันทางการค้า ทำให้ประเทศในอาเซียนเห็นความสำคัญของการเปิดเสรีทางการค้าต่อกัน ประเทศไทยในสมัยนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ในปี พ.ศ. 2535 จึงเป็นผู้นำในการริเริ่มร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนในขณะนั้น ประกาศเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA: ASEAN Free Trade Area) เนื่องจากเห็นว่าการเปิดเสรีทางการค้าภายในภูมิภาคอาเซียนจะสร้างผลประโยชน์ แก่ประชากรอาเซียนได้มาก โดยเขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2536 มีกรอบความตกลงด้านการค้าบริการ (ASEAN Framework Agreement On Service: AFAS) ในปี พ.ศ. 2538 และความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) ในปี พ.ศ. 2541

อาเซียนได้กำหนดเป้าหมายให้ยกระดับเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้นเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้มีผลสำเร็จในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 โดยมีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. 1 มกราคม พ.ศ. 2553 สมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ (มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย บรูไน และไทย) ลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างกันลงเหลือ 0%

2. 1 มกราคม พ.ศ. 2558 สมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) ลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างกันลงเหลือลงเหลือ 0%

3. 1 มกราคม พ.ศ. 2558 สมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เปิดให้มีการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีใน 5 สาขา ประกอบด้วย สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน และเปิดให้การลงทุนจากประเทศสมาชิกได้สูงถึง 70%

ลักษณะเด่นของ AEC

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นกรอบความร่วมมือของประเทศในอาเซียน 10 ชาติ ซึ่งอยู่ในภูมิภาคเดียวกันนับเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ใกล้ชิดไทยมากที่สุด มีเพื่อนบ้านหลายประเทศที่พรมแดนติดต่อกัน ประชากรในอาเซียนส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมและการบริโภคที่คล้ายคลึงกัน มีสินค้าและบริการที่สามารถส่งเสริมเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังมีศักยภาพแฝงอีกหลายอย่าง ได้แก่ การเป็นภูมิภาคที่มีประชากรมุสลิมจำนวนมาก การเดินทางและท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเดียวกัน การเติบโตของประชากรระดับชนชั้นกลาง การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เมื่อนำโอกาสทางธุรกิจข้างต้นมาผนวกเข้ากับจุดแข็งของธุรกิจบริการแบบไทยๆ จะสามารถสร้างตลาดสำหรับการบริการให้กับลูกค้าในอาเซียนได้ เช่น การเป็นผู้จัดจำหน่ายอาหารฮาลาล ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ บ้านพักวัยเกษียณ รีสอร์ทและสปา การนวดเพื่อสุขภาพภายใต้บรรยากาศแบบไทยในประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

กลยุทธ์และเป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมตัวกันของอาเซียนสามารถเพิ่มพูนความแข็งแกร่งในการรองรับกระแส เศรษฐกิจโลกได้ โดยจะนำมาซึ่งความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกัน กล่าวคือการเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตรวม ขนาดตลาดที่ใหญ่ขึ้นจากจำนวนประชากรในภูมิภาคที่รวมกันถึง 610 ล้านคนทำให้ดึงดูดคู่เจรจาทางการค้าได้ดีขึ้นกว่าการเจรจาการค้าใน แบบทวิภาคี การเปิดเสรีให้เคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงาน และเงินทุน ได้อย่างเสรีภายในภูมิภาคจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน การปรับปรุงนโยบายภาษีให้เกิดความเท่าเทียมกัน รวมทั้งกำหนดนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน จะนำไปสู่การยกระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเสมอภาค ทั้งนี้ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนก็เพื่อที่จะลดช่องว่างของระดับการพัฒนา ระหว่างประเทศสมาชิกเก่าและใหม่ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกัน

สนับสนุน SMEs ให้มีความเข้มแข็งและเติบโตก้าวหน้าขึ้น และบูรณาการเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก การส่งเสริมการรวมกลุ่มด้านนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค จะช่วยให้อาเซียนมีโอกาสทางเศรษฐกิจที่กว้างขวางขึ้น การรวมกลุ่มที่เกิดขึ้นแล้วเป็นรูปธรรม ได้แก่

1. กลุ่มความร่วมมือ อาเซียน + 1 ได้แก่ อาเซียน + จีน, อาเซียน + ญี่ปุ่น, อาเซียน + เกาหลี, อาเซียน + อินเดีย, อาเซียน + ออสเตรเลีย
2. กลุ่มความร่วมมือ อาเซียน + 3 ได้แก่ อาเซียน + จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้
3. กลุ่มความร่วมมือ อาเซียน + 6 ได้แก่ อาเซียน + จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย
4. กลุ่มความร่วมมือ อาเซียน + 8 ได้แก่ อาเซียน + จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย สหรัฐอเมริกา รัสเซีย

นอกจากนี้ ยังมีความพยายามขยายความร่วมมือในการเปิดเสรีทางการค้าเพิ่มขึ้น เช่น อาเซียน กับกลุ่ม EU และอาเซียนกับกลุ่มอื่นๆ ซึ่งจะทำให้นาคาของตลาดและเศรษฐกิจของอาเซียนขยายตัวมากขึ้นไปอีกประเทศหรือกลุ่มเศรษฐกิจที่อาเซียนมีความร่วมมือด้วย

ประเทศไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเทศไทยถือเป็นผู้ริเริ่มและผู้นำในบทบาทของอาเซียนในด้านต่างๆ รวมถึงการริเริ่มผลักดันให้เกิด AEC ขึ้นโดยทุกๆ รัฐบาลที่ผ่านมาได้ดำเนินนโยบายที่สนับสนุนกิจกรรมของอาเซียนมาโดยตลอดล่าสุดในการแถลงนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ได้แถลงนโยบายหลัก 3 ข้อ ได้แก่

1. นำพาประเทศเข้าสู่ความเข้มแข็งสมดุล
2. การนำพาประเทศเข้าสู่สังคมปรองดองบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เท่าเทียมกัน

3. นำพาประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558

จะเห็นได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 โดยจัดให้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบ จึงพบว่าในปัจจุบัน หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน ทุกภาคส่วน ทุกองคาพยพต่างมีความตื่นตัวเพื่อหาความรู้ความเข้าใจ และสำรวจตนเองเพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลกระทบจากการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เมื่อมีการเปิดเสรีใน 5 สาขา ประกอบด้วย สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน ในภูมิภาคอาเซียน ก็คล้ายกับการเปิดท่อบก้นน้ำ เน้นอนสิ่งทีตามมาก็คือการหลั่งไหลจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง จนกว่าจะเกิดสมดุลขึ้น ซึ่งในขณะก่อนการเปิดเสรีนั้น ภายในแต่ละประเทศเองก็มีความไม่เท่าเทียมกันเอง ในขณะทีแต่ละประเทศโดยเปรียบเทียบรายอุตสาหกรรมก็มีความโดดเด่นไม่เท่ากัน และระดับการปกป้องธุรกิจภายในประเทศของแต่ละชาติสมาชิกก่อนการเปิดเสรีก็มิไม่เท่ากัน แต่ทั้งนี้ความสามารถในการสร้างผลกำไรจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันหรือความอยู่รอดของแต่ละองค์กรในแต่ละประเทศ ซึ่งเมื่อต้องแข่งขันกันโดยเสรี ผู้ทีมีความสามารถทำกำไรได้สูงกว่าย่อมเหนือกว่าคู่แข่ง แต่ทั้งนี้ยังต้องพิจารณาตัวแปรอื่นๆ อีกหลายอย่างทีนำไปสู่การปรับสมดุลเชิงแข่งขันของธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นความได้เปรียบเรื่องวัตถุดิบ แรงงาน เทคโนโลยี นวัตกรรม ภาษา ความเข้าถึงตลาด ซึ่งทุกๆ ธุรกิจจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงนี้ เพื่อให้สามารถอยู่รอดต่อไปได้

การเปิดเสรีด้านสินค้า เมื่อประเทศสมาชิกลดภาษีนำเข้าระหว่างกันลงเป็นศูนย์ ความแตกต่างของต้นทุนราคาสินค้านำเข้าและสินค้าในประเทศถือว่าหมดไป เหลือเพียงความแตกต่างเรื่องการขนส่งหรือการกระจายสินค้า การผลิตสินค้าในแหล่งทีมีต้นทุนต่ำกว่าหรือมีความพร้อมมากกว่าจะได้เปรียบกว่า ดังนั้นผู้ผลิตสินค้าในประเทศจะต้องปรับตัวเพื่อหาความได้เปรียบในเชิงแข่งขันของตนเองให้พบ หรืออาจต้องเปลี่ยนไปทำธุรกิจใหม่ทีมีความเหมาะสมหรือมีความได้เปรียบมากขึ้น ซึ่งผู้บริโภคจะได้ซื้อสินค้าทีราคาถูกลง

การเปิดเสรีด้านบริการ ผู้ให้บริการจากต่างประเทศสามารถเข้ามาเปิดสำนักงานให้บริการในประเทศสมาชิกอาเซียนได้โดยเสรี ไม่ว่าจะเป็นด้านกฎหมาย การท่องเที่ยว โรงแรม โดยเฉพาะบริการสุขภาพ ซึ่งมีความขาดแคลนมากในประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า หรือบริการการแพทย์เฉพาะทางในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ทำให้บริการเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในประเทศที่มีความต้องการ

การเปิดเสรีด้านการลงทุน เป็นการกำหนดให้ประเทศต่างๆ ยอมเปิดรับการลงทุนจากประเทศอื่นในอาเซียนได้มากถึง 70% สำหรับในประเทศที่แต่เดิมเปิดรับการลงทุนในระดับต่ำอาจต้องปรับตัวบ้าง แต่ขึ้นอยู่กับว่าเป็นธุรกิจด้านที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพียงใด ตามเขตแดนเดิมประเทศไทยและอินโดนีเซียยอมรับการลงทุนจากต่างประเทศไม่เกิน 49% ฟิลิปปินส์ ไม่เกิน 40% มาเลเซียไม่เกิน 30% ในขณะที่สิงคโปร์ กัมพูชา เวียดนาม เปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศ 100% อยู่แล้ว จึงไม่มีปัญหากับเรื่องนี้ แต่กระนั้นในบางประเทศก็ตั้งเงื่อนไขบางอย่างเพื่อควบคุมการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งในทางปฏิบัติของการเปิดเสรีการลงทุนอาจจะต้องดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป

การเปิดเสรีด้านแรงงานฝีมือ ประกอบด้วย 7 สาขาอาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก และนักสำรวจ ซึ่งจะทำให้ผู้ที่มีอาชีพดังกล่าวสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในประเทศต่างๆ ได้โดยเสรี แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อกำหนดบางอย่างพ่วงด้วยในการเคลื่อนย้ายไปในประเทศ เช่น หากแพทย์จากประเทศอื่นจะมาประกอบอาชีพในประเทศไทย จะต้องผ่านการรับรองจากแพทยสภา และต้องสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ด้วย เป็นต้น

การเปิดเสรีด้านเงินทุน ประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องเปิดให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าหรือออกให้ เป็นไปโดยเสรี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การทำธุรกิจ แต่อาจจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับประเทศที่ระดับการพัฒนาดำกว่า ส่วนประเทศที่มีความพร้อม การเคลื่อนย้ายเงินทุนสามารถทำได้สะดวกโดยวิธีการหรือรูปแบบต่างๆ โดยไม่มีข้อจำกัด (บุญชัย วลีธรรมสวัสดิ์, 2556)

สรุปได้ว่า การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป้าหมายคือให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรี ภายใต้เขตการค้าเสรี (AFTA) การค้าของไทยกับอาเซียนได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้

เกิดสิทธิประโยชน์อย่างมากมาย พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาครวมทั้งการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

จิตรา สนสารเสนี (2541: 23) ได้สรุปความหมายของ Good ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (facts) ความจริง (truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

เกษม วัฒนชัย (2544: 39-40) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การรวบรวมความคิดของมนุษย์ จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นสิ่งที่ป็นสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นสิ่งที่ป็นสาระในระบบข้อมูลข่าวสาร

โสภณ ทองปาน (2545: 32-33) ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การเรียน และการแสวงหา โดยได้แยกความรู้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้ที่สามารถอธิบายให้คนทั่วไปรู้ได้โดยอาศัยตรรกะและพยานหลักฐาน และความรู้เฉพาะตัวบุคคล ซึ่งยากที่จะอธิบายให้ใครเข้าใจได้ เว้นแต่บางคนหรือบางกลุ่ม เช่น ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา เป็นต้น

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2545: 147) กล่าวว่า ความรู้เป็นความสามารถในการจำได้ ระลึกถึงได้ และจะเกิดเป็นความรู้ติดตัวบุคคล โดยวัดได้จากการจดจำหรือการท่องเทียวได้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548: 4) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังตัวอยู่ในตัวคน เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือลายลักษณ์อักษรได้ เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดเจน เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดออกมาได้ โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี หรือคู่มือต่างๆ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

เกศินี จุฑาวิจิตร (2548: 98) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้หมายถึงความสามารถของผู้เรียนที่จะรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและความรู้ทั่วไปในระดับกว้าง ความรู้นั้นถือได้ว่าเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง ความคิด ความยังรู้ยังเห็นตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเหตุการณ์ต่างๆ

บดินทร์ วิจารย์ (2549: 243) กล่าวว่า ความรู้ ประกอบด้วย สาระ หลักการ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถชี้แนะแนวทางในการดำเนินการ การบริหารงาน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ การแสวงหา การสังเกต หรือการศึกษา จากประสบการณ์ สภาพแวดล้อมต่างๆ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ออกโดยผ่านคำพูด ลายลักษณ์อักษรและสามารถวัดได้โดยอาศัยทักษะด้านต่างๆ

ความหมายของความเข้าใจ

จักรกริช ใจดี (2542: 8-9) ได้แยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การแปลความ คือ ความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2. การตีความ คือ ความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆอันมาเรียบเรียง โดยทำการจัดระเบียบ สรุปย่อเป็นเนื้อความใหม่ โดยยึดเป็นเนื้อความเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

3. การขยายความ คือ ความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็นความสามารถในการทำนาย หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงหรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

สุริยภู่ คาราวงษ์ (2544: 10-11) ได้ให้ความหมายของคำว่าความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการสื่อความหมาย แปลความ ตีความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ หลังจากได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นๆ แล้ว หรือความสามารถในการสรุปเรื่องราวที่ได้รับ โดยยังคงความหมายเดิมเอาไว้ เป็นความรู้ในขั้นลึกซึ่งเข้าใจถึงความสัมพันธ์ในส่วนประกอบย่อยๆ ของเรื่องราวนั้นๆ และความสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นการกระทำหรือถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องกับความหมายเดิมจากความหมายของความรู้และความเข้าใจดังกล่าว

สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจคือข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับการศึกษา ค้นคว้า หรือสังเกตแล้วรวบรวมเป็นความจำไว้โดยอาศัยความสามารถแลทักษะทางสติปัญญาเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจแล้วแสดงพฤติกรรมออกมาในปรากฏการณ์รูปของการแปลความ การตีความ และการคาดคะเน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่บุคคลนำมาเป็นองค์ประกอบเพื่อการตัดสินใจในการกระทำพฤติกรรม

ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้งภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็น การแปลความ การตีความ การขยายความ (จักรกริช ใจดี, 2542)

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2547: 147) กล่าวว่าความเข้าใจเป็นความสามารถของบุคคลในการแปลความหรืออธิบายสิ่งที่เป็ความรู้ จนเกิดเป็นความเข้าใจ ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปของการแปลความ ตีความ และการคาดคะเน

ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

กันยา สุวรรณแสง (2532: 134) ให้ความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจต้องเริ่มจากการเรียนรู้ เมื่อเกิดการเรียนรู้มากขึ้น ก็จะเกิดความรู้ความเข้าใจในที่สุด ซึ่งการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ประสบการณ์ตรง หรือประสบการณ์อ้อม จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวร

นพมาศ ชีระเวทิน (2542: 99) ได้อธิบายไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตามแต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้คนส่วนใหญุ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงที่บุคคล

เก็บสะสมไว้จากการศึกษา ค้นคว้า สังเกต ประสบการณ์และความเป็นเหตุเป็นผล โดยสามารถนำข้อเท็จจริงนั้นมาแปลความ ตีความและขยายความได้โดยข้อเท็จจริงนั้นไม่ขาดหายไป

สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจคือ ข้อเท็จจริงที่มนุษย์ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ ไว้โดยอาศัยทักษะ ความสามารถ มาทำการแปลความ ตีความ ขยายความเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดในสิ่งที่แสดงออกมาทางพฤติกรรม

ที่มาของความรู้

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2546: 47-48) ได้กล่าวว่า ความรู้ในทางปรัชญาสามารถแบ่งที่มาได้เป็น 5 หลักใหญ่ คือ

1. ความรู้ที่แท้จริงต้องมีเหตุผล ทุกคนมีเหตุผล และสามารถเข้าถึงความรู้ได้โดยตนเอง เหตุผลเท่านั้นที่จะใช้พิสูจน์ความรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์
2. ความรู้ที่แท้จริงต้องเกิดมาจากประสบการณ์ของประสาทสัมผัสเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรู้ทุกๆแบบที่จิตใจได้รับย่อมมาจากภายนอกทั้งสิ้น
3. ความรู้ที่แท้จริงต้องนำมาปฏิบัติได้ ความคิดที่จะเอาไปใช้ไม่ได้ ไม่มีความหมาย ความคิดไม่ถือเป็นความรู้
4. ความรู้ที่แท้จริง คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นในใจมนุษย์เอง โดยทันทีทันใด เป็นประสาทสัมผัส มโนภาพ มีความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ชัดเจน ไม่ต้องอาศัยเหตุผลทางตรรกะ
5. ความรู้ที่แท้จริง เกิดจากความสงสัย

การจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้

ภัทธา นิดานนท์ (2532: 101) ได้กล่าวถึง Bloom *et al.* (1984: 201-207) ที่ได้ทำการศึกษาและจำแนกพฤติกรรมความรู้ด้านสติปัญญาออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปขั้นสูง ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ การนึก การมองเห็น การได้ยิน หรือการได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ประกอบด้วย คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎโครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าความรู้เป็นเรื่องของการจดจำได้ ระลึกถึงได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อน และไม่จำเป็นต้องใช้สมองมากนัก

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องใช้ความสามารถทางสมอง และทักษะในขั้นสูงจนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ซึ่งอาจจะทำได้ทั้งที่เป็นการใช้ปากเปล่า ข้อความ ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่างๆ แล้ว โดยการฟัง เห็น อ่าน หรือเขียน ความเข้าใจนี้อาจแสดงในรูปแบบของการใช้ทักษะ หรือการแปลความหมายต่างๆ เช่น การบรรยายข่าวสารโดยใช้คำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็น หรือใช้ข้อสรุป หรือคาดคะเนได้เช่นกัน

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยความสามารถ หรือทักษะทางด้านความรู้ความเข้าใจมาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกในหนึ่งก็คือ การแก้ไขปัญหา นั่นเอง เมื่อทำการพิจารณาแล้วและทำความเข้าใจในหลักทฤษฎี วิธีการต่างๆ แล้ว ก็จะถูกนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการวิเคราะห์ เป็นพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถแยกภาพรวมออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจที่เด่นชัดยิ่งขึ้น อาจแบ่งเป็นขั้นย่อยๆ ได้ 3 ขั้น ด้วยกันคือ

4.1 ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วนๆ

4.2 ความสามารถในการเล็งเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ

4.3 ความสามารถในการมองเห็นหลักการผสมผสานปัญหาที่เป็นองค์ประกอบย่อย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อยหลายๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัด ความสามารถนี้จะเกิดจากการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมารวมกับประสบการณ์ในปัจจุบัน และนำมาสร้างกรอบที่มีระเบียบแบบแผน

ความสามารถในการสังเคราะห์เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ค่าความรู้หรือข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งจะต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นส่วนประกอบในการประเมินผลมาตรฐานนี้อาจออกมาในเชิงคุณภาพ และปริมาณ และมาตรฐานที่ใช้นี้อาจมาจากบุคคลนั้นตั้งขึ้นเอง หรือจากมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว ความสามารถในการประเมินผล นอกจากจะเป็นความสามารถขั้นสุดท้ายแล้วยังเป็นตัวเชื่อมที่สำคัญของพฤติกรรมด้านอื่นๆ ด้วย ความสามารถในการประเมินไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นในขั้นสุดท้ายเสมอไป แต่อาจเกิดอยู่ในขั้นตอนของความสามารถหรือทักษะต่างๆ

จะเห็นได้ว่าความรู้ นอกจากจะเป็นข้อเท็จจริง ความสามารถในการจดจำ และเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลด้านต่างๆ ที่บุคคลได้สะสมและถ่ายทอดต่อกันมา รวมถึงเป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลสามารถรับทราบได้และสามารถแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ระลึกได้แล้ว ยังประกอบไปด้วย การจดจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าได้ด้วย จึงเป็นความรู้ที่แท้จริง

การวัดระดับความรู้

Bloom (1976: 117-118) การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบอัตนัยหรือความเรียง (Essay Type/Subjective Test) โดยเขียนตอบเป็นข้อความสั้นๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย (Objective Test) แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำหรือเติมข้อความไม่สมบูรณ์

2.2 แบบถูก-ผิด

2.3 แบบตัวเลือก

2.4 แบบจับคู่

2.5 แบบเลือกตอบ

สุมาลี จันทรชลอ (2542: 54-69) ได้สร้างวิธีการวัดความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อวัดความสามารถในแต่ละขั้น ดังนี้

1. วิธีการวัดระดับของความรู้ความจำ เป็นการวัดความสามารถขั้นต่ำที่สุด การถามเพื่อวัดสิ่งเกี่ยวข้องกับการให้ระลึกถึง (Recall) ทั้งในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงและทั่วไป คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ ได้แก่ 1) ข้อคำถาม วัดความจำเนื้อเรื่อง 2) ข้อคำถามวัดความจำวิธีการดำเนินการ 3) ข้อคำถามวัดความจำ ความรู้รวบยอด

2. วิธีการวัดระดับความเข้าใจ เป็นการวัดความสามารถที่สูงกว่าความรู้ความจำ แต่ผู้ตอบยังคงมีความรู้ความจำ เป็นพื้นฐานมาก่อนจึงจะมีความเข้าใจ คำถามจะไม่ถามตรงจากตำรา หรือสิ่งที่สอนไว้ แต่โยกความรู้ที่เรียนมาสัมพันธ์กับคำถามและเปลี่ยนเป็นคำตอบใหม่ ภาษาหรือสำนวนใหม่ รูปแบบใหม่ๆ ความสามารถระดับนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ คำถามที่ใช้วัดระดับนี้ ได้แก่ 1) ข้อคำถามวัดความสามารถในการแปลความ 2) ข้อคำถามวัดความสามารถในการตีความ 3) ข้อคำถามวัดความสามารถในการขยายความ

3. วิธีการวัดระดับการนำไปใช้ เป็นการวัดความสามารถในการนำเอาความรู้ ความเข้าใจ มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ไขปัญหาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ ได้แก่ ข้อคำถามวัดการนำไปใช้

4. วิธีการวัดระดับวิเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะหรือแจกแจงรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อค้นพบข้อเท็จจริงและคุณสมบัติบางประการ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ ได้แก่ 1) ข้อคำถามวัดการวิเคราะห์ความสำคัญ 2) ข้อคำถามวัดการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

5. วิธีการวัดระดับสังเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการรวบรวมและผสมผสานรายละเอียดปลีกย่อยของข้อมูล สร้างเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ความสามารถดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ 1) ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ข้อความ 2) ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์แผนการ 3) ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. วิธีการวัดระดับประเมินค่า เป็นการวัดความสามารถในการสรุปคุณค่า หรือดีราคาเกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมว่าดี-เลว เพื่อจุดประสงค์บางประการ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่ 1) ข้อคำถามวัดการประเมินโดยเกณฑ์ภายใน 2) ข้อคำถามวัดการประเมินโดยเกณฑ์ภายนอก

สรุปได้ว่า การวัดความรู้สามารถทำได้โดยตั้งคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง ความรู้ในวิธีการดำเนินการ ความรู้รวบยอดของเรื่องราวนั้นๆ ให้คำตอบโดยจะถามแต่เพียงอย่างเดียวหรือครบทั้งสามอย่างก็ได้ ถ้าสามารถตอบถูกต้อง ก็เรียกว่าเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ถ้านึกไม่ออกเพราะลืมหรือตอบผิด ก็เรียกว่าเป็นผู้ไม่มีความรู้ การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบที่นิยมใช้กันทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แบบความเรียงหรือแบบอัตนัยกับแบบปรนัย

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2543: 20) ได้กล่าวถึง การวัดระดับความรู้ นั้น สามารถวัดได้และแบ่งการวัดออกเป็น 6 ระดับ

1. วัดความจำ ถือว่าเป็นการวัดในระดับพื้นฐานที่มีความสำคัญ หากความจำไม่ดีจะทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นไปได้ยาก

2. วัดความเข้าใจ เป็นการวัดในระดับที่ 2 คือ ความกระจ่างในสิ่งที่ทำได้แล้ว เช่น ทราบว่าการคูณ คือการบวกทางลัดนั่นเอง หรือการทราบและเข้าใจคำนิยาม คำศัพท์ต่างๆ

3. วัดการนำไปประยุกต์ใช้ เป็นการวัดในระดับที่ 3 คือ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป การพลิกแพลงนำความรู้ไปแก้ปัญหา

4. การวัดความสามารถในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่างๆ เช่นการแยกแยะว่ารถยนต์คันหนึ่ง ประกอบด้วยอะไรบ้าง แต่ละองค์ประกอบนั้นทำหน้าที่อะไร เป็นต้น

5. การวัดความสามารถทางการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความสามารถในการใช้จินตนาการ ประดิษฐ์เรื่องราวต่างๆ การสังเคราะห์นี้ยากยิ่งกว่าการวิเคราะห์

6. การวัดความสามารถทางการประเมินผล คือ การประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ว่าเป็นเช่นใด การประเมินนี้ ต้องใช้ความสามารถในการจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์มารวมกันจึงจะสามารถประเมินสิ่งต่างๆ ได้ การวัดความสามารถทางการประเมินนี้ ถือว่าเป็นการทดสอบระดับสูงสุด

สรุปได้ว่า การวัดความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิดและตีความ ข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการศึกษาและประสบการณ์เดิม โดยผ่านรวบรวม ซึ่งสามารถทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบที่ผ่านการทดสอบคุณภาพแล้ว

สำหรับเรื่องความรู้ความเข้าใจ ผู้ศึกษาจะสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจแบบใช่-ไม่ใช่ ซึ่งเป็นคำถามปรนัย โดยมีแนวทางในการปฏิบัติ คือ พยายามให้ข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีความครอบคลุม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการวัดที่เหมาะสมจะใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ โดยให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาเปรียบเทียบตัดสินใจข้อความหรือรายละเอียดต่างๆ ของความรู้ความเข้าใจ

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

ความหมายของการรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ข่าวสาร เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเกิดพฤติกรรมอันนำไปสู่ความเข้าใจของพฤติกรรมมนุษย์ การรับรู้ไม่ใช่การลอกเลียนแบบสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวอย่างตรงไปตรงมา แต่มีความซับซ้อนยุ่งยาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหาเล็กซึ่งเป็นปัญหส่วนตัวบุคคล และปัญหาใหญ่ระดับชาติ ระดับสากล

ความหมายของการรับรู้

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540: 110) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การรู้จักสิ่งต่างๆ สภาพต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้ามาทำปฏิกิริยากับตัวเราเป็นการแปลอาการสัมผัสให้มีความหมายขึ้นเกิดเป็นความรู้สึกเฉพาะตัวสำหรับบุคคลนั้นๆ

รัจรี นพเกตุ (2540: 1) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง ขบวนการประมวล ตีความข้อมูลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวเราที่ได้จากความรู้สึก ส่วนความรู้สึกเกิดจากการกระตุ้นอวัยวะรับความรู้สึก ซึ่งมีอยู่ 5 การรู้สึกจึงเป็นขบวนการแรกหรือขบวนการพื้นฐานก่อนที่จะเกิดการรับรู้ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับตัวกระตุ้น หรือพลังงานกระตุ้นเฉพาะ เมื่อมีการกระตุ้นอวัยวะรับความรู้สึกเกิดขึ้น เช่น มีแสงมากกระทบนัยน์ตา มีเสียงมากกระทบหู ทำให้เกิดการมองเห็น หรือเกิดการได้ยิน การรู้สึกมีลักษณะง่ายตรงไปตรงมาไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของการเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ ส่วนการรับรู้จะเป็นขบวนการต่อไป คือ ตีความสิ่งที่ได้จากการรู้สึกออกมาให้มีความหมายว่า สิ่งที่เราเห็นอยู่คืออะไร เสียงที่ได้ยินคือเสียงอะไร การรับรู้จึงมีเรื่องของจิตวิทยา คือ การเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ เข้ามามีบทบาทร่วมอยู่ด้วย

ถวิล ธาราโกชน์ และ ศรีณย์ คำริสุข (2543:51) กล่าวว่าไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผ่านการตีความจากการจัดระเบียบข้อมูลต่างๆ หรืออาจกล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการจัดรวบรวมและตีความข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาจากความรู้สึก หรืออาจกล่าวอย่างง่ายที่สุดว่า การรับรู้ คือ การตีความของข้อมูลจากการรู้สึก

กัญญา สุวรรณแสง (2544:127) กล่าวว่าไว้ว่า การรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมาย สิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัสแล้วเกิดความรู้สึกตระลึกรู้ความหมายว่าเป็นอะไร โดยทั่วไปแล้วในการที่มนุษย์จะรับรู้สิ่งใดก็ตามจำเป็นต้องผ่านประสาทสัมผัสก่อน ซึ่งชี้แจงให้ชัดเจนได้ดังนี้ เมื่อสิ่งเร้ามากระตุ้นอินทรีย์หรือร่างกายของเรา โดยผ่านอวัยวะสัมผัสต่างๆ เช่น ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง ซึ่งทำหน้าที่รับความรู้สึกภายนอกเข้าสู่ร่างกาย แล้วเปลี่ยนเป็นกระแสประสาทสัมผัสส่งตรงไปยังสมอง สมองก็จะสรุปหรือตีความหมายตามประสาทประสบการณ์เดิมที่เคยมี

ลักขณา ศรีวัฒน์ (2544: 48) กล่าวว่าไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง การเกิดอาการสัมผัสอย่างมีความหมาย และเป็นกระบวนการแปลตีความจากประสบการณ์เดิม การรับรู้เป็นกระบวนการ คือ เริ่มจากการใช้ประสาทสัมผัสเกิดอาการสัมผัสขึ้นและตีความแห่งการสัมผัสที่ได้รับออกมาเป็นหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย อันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจ และในการแปลความหมายของสัมผัสที่จำเป็นที่จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง ขบวนการที่ตนได้สัมผัส และการรับรู้ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์เป็นเครื่องช่วย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

อรอนุช อุสาหะ (2544: 7) ได้อธิบายองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. สิ่งเร้าภายนอก เช่น ของที่มีขนาดใหญ่ ระดับความซ้ำของสิ่งเร้า การกระทำซ้ำๆ การเปลี่ยนแปลงหรือการเคลื่อนไหว
2. สิ่งเร้าภายใน เช่น ความสนใจชั่วขณะ ความสนใจที่คิดเป็นนิสัย เป็นต้น

สื่อในการสื่อสาร

มานิตย์ นวลลออ (มนฤตย์พล อรุณบุญนวลชาติ) (2543: 66-68) กล่าวว่า สื่อเป็นเครื่องมือหรือช่องทางในการสื่อสารและทำหน้าที่เป็นตัวกลางเพื่อนำข้อมูลจากรัฐไปสู่ประชาชนอาจปรากฏในรูปแบบของสนทนาสมาคมต่างๆ พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ สื่อมวลชน สื่อมีอิทธิพลอย่างมากในการสื่อสารเพราะสื่อสามารถสร้างเครือข่ายและโน้มน้าวจิตใจผู้รับข่าวสารได้ โดยปกติสื่อมวลชนเป็นโครงสร้างการสื่อสารที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตาม ช่องทางสื่อสารอื่นๆ ก็มีความสำคัญเช่นกันซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

1. องค์การ ได้แก่ พรรคการเมือง ระบบราชการ สหภาพแรงงาน โรงเรียน เป็นต้น องค์การแม้จะมีโครงสร้างคล้ายกันแต่อาจมีศักยภาพในการสื่อสารต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ใช้และรูปแบบของระบบการเมือง
2. กลุ่ม กลุ่มแตกต่างจากองค์กรที่มีความมั่นคง ความเป็นสถาบันและความร่วมมือน้อยกว่าการสื่อสารนี้จะปรากฏในกลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อน เนื่องจากช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการไม่สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข่าวสารได้อย่างเพียงพอจึงจำเป็นต้องอาศัยกลุ่มช่วย
3. สื่อมวลชน สื่อมวลชนทำหน้าที่รายงานข่าวสารหรือเหตุการณ์ต่างๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตประชาชนได้เพียงบางส่วนเท่านั้น หากจะให้บรรลุเป้าหมายสื่อมวลชนต้องประสานความร่วมมือหรือเชื่อมโยงกับช่องทางอื่นๆ เช่น

4. ช่องพิเศษ ได้แก่ การแสดงออกต่างๆ ของประชาชน เช่น การเดินขบวนประท้วง ซึ่งเป็นช่องทางในการสื่อสารเพื่อเรียกร้องและรวบรวมผลประโยชน์ของประชาชนเข้าด้วยกันให้ผู้ปกครองหรือรัฐบาลได้รับรู้ ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์พิเศษเพียงครั้งคราวเท่านั้น แต่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของระบบการเมือง และวิถีทางการเมืองของประชาชน

สรุปได้ว่า การรับรู้ข่าวสารเป็นกระบวนการแปลความ หรือตีความจากการสัมผัสที่ได้รับในรูปแบบความรู้ความเข้าใจ หรือการใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมเป็นเครื่องมือมาช่วยในการตัดสินใจของตนในการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังดังนี้

สันติชัย คำสมาน (2534: 41) กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังว่า เป็นทฤษฎีที่ช่วยในการตัดสินใจของบุคคลแต่ละคนว่าจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่คาดหวังไว้ โดยมีข้อพิจารณาเกี่ยวข้องกับ ความคาดหวัง 2 ประการ คือ

1. พิจารณาว่าเป้าหมายที่จะไปสู่ที่มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด (Valence)
2. พิจารณาว่าสิ่งที่กระทำสามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงใด (Expectancy)

Bandura (n.d. อ้างใน รสวลีย์ อักษรวงศ์, 2536) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม โดย Bandura ได้เสนอว่า การที่มนุษย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลของการกระทำที่เกิดจากพฤติกรรมนั้น จะนำไปสู่ความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์เอง กล่าวคือ เมื่อประสบเหตุการณ์หนึ่งมนุษย์ก็จะอาศัยประสบการณ์ของตนคาดหวังเกี่ยวกับอีกเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวลความหวาดหวั่นต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เบนดูรา ได้อธิบายว่า ความคาดหวังซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกกระทำกรรมใดๆ นั้นมี 2 ชนิด คือ

1. ความคาดหวังเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Outcome Expectancy) เป็นการคาดคะเนของบุคคลว่า พฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลการกระทำใด

2. ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถเป็นการคาดคะเนความสามารถของบุคคลในการกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ได้ผลซึ่งความคาดหวังนั้น

ชัยนุกร พรภาณุวิชญ์ (2540: 6) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนโดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

Clay (1988: 252) ได้กล่าวถึง ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดีเป็นความมุ่งหวังที่ดั่งามเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้

Oxford Advanced Learner's Dictionary (2000: 281) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังเป็นความเชื่อเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่คาดการณ์ล่วงหน้า ต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะเป็นหรือควรที่จะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความคาดหวังหมายถึงความรู้สึก ความต้องการ การคาดคะเน โดยใช้ประสบการณ์เรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก

การกำหนดความคาดหวัง

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540: 11) กล่าวถึงการกำหนดความคาดหวังตามความคิดของ DeChecko ว่าการกำหนดความคาดหวังของบุคคลนอกจาก ขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของงานแล้วยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆด้วย ดังที่ DeChecko ได้กล่าวไว้ว่าการที่บุคคลเคย ประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นๆ มาก่อนก็จะกำหนดความคาดหวังในการทำงาน ในคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามระดับความคาดหวังต่ำลงมาเพื่อป้องกันมิให้ตนเกิดความรู้สึกล้มเหลวจากการที่วางระดับความคาดหวังไว้สูงกว่าความสามารถจริง นอกจากนี้ การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของคนนั้นจะต้องประเมินความ

เป็นไปได้ด้วยทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้นๆอาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิด หรือคาดการณ์นั้นๆจะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรม หรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจจะแตกต่างออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้นๆ (สมลักษณ์ เพชรช่วย, 2540: 12)

วิชุลดา งามปลอด (2540: 10) ได้ให้ความหมาย ความคาดหวังว่า ความคาดหวังเป็นความคิดที่บุคคลมุ่งหวังหรือคาดคะเนต่อบุคคลอื่นให้กระทำสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาเป็นไป

ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการของความรู้สึก การคิด การคาดคะเน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ถึงระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหมายว่าจะทำได้ เป็นผลมาจากประสบการณ์เดิมของบุคคลที่มีความต้องการบางอย่างจากบางคน และความต้องการให้บางคนกระทำบางอย่างให้ตน และสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ตรงกันเสมอไป (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546: 12)

Mondy *et al.* (1990 อ้างใน พิสิฐ มหามงคล, 2546: 20) ให้ความหมายของความคาดหวังว่าเป็นการคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ โดยบุคคลจะใช้ประสบการณ์ที่เคยประสบมาเป็นปัจจัยกำหนดความคาดหวัง สามารถกล่าวได้ว่าความคาดหวังเป็นความรู้สึกความคิดเห็นเป็นประจักษ์ พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลจะเป็นไปเพื่อการได้รับผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้

ทฤษฎีความคาดหวัง

สร้อยตระกูล (ดิยานนท์) อรรถมานะ (2550: 112-113) ได้จำแนกทฤษฎีนี้เป็นแนวความคิดสำคัญ 3 ประการคือ จำนวนที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นความชอบ (Valence) ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) และความคาดหวัง (Expectancy) ได้มีการนำเอาพยัญชนะแรกของศัพท์ภาษาอังกฤษมาเรียงต่อกัน รวมเรียกว่าทฤษฎีวี (VIE) สมมติฐานพื้นฐานที่มีในทฤษฎีนี้ก็คือ การเลือกของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (ท่ามกลางบรรดาทางเลือกต่าง ๆ นั้น) จะสัมพันธ์อย่างมีกฎเกณฑ์กับสภาพทางจิตวิทยา ซึ่งจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเดียวกันกับพฤติกรรม

สำหรับแนวความคิด 3 ประการที่กล่าวมาข้างต้นอาจอธิบายได้ดังนี้

1. จำนวนที่ประกอบกันเป็นความชอบ (Valence) หมายถึง ระดับความชอบของแต่ละบุคคลในผลลัพธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใดอย่างหนึ่ง นั่นคือระดับความมากน้อยของความชอบหรือเห็นในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัลที่จะได้จากการกระทำ ดังนั้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ Valence ก็คือ ค่านิยม สิ่งจูงใจ ทศนคติ และอรรถประโยชน์ที่คาดหวัง Valence จะมีค่าเป็นศูนย์เมื่อบุคคลไม่รู้รู้สึกสนใจใยดีต่อผลลัพธ์ที่จะได้และจะมีค่าติดลบเมื่อบุคคลนั้นไม่ยอมรับผลนั้นเลย

2. ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) หมายถึง ความเป็นไปได้ หรือโอกาสของผลลัพธ์ในระดับแรกจะทำให้ได้รับผลตอบแทนผลลัพธ์ในระดับต่อไป ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลปฏิบัติงานกับผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น บุคคลในองค์กรปรารถนาจะได้รับการเลื่อนตำแหน่ง และเขาเห็นว่าการปฏิบัติงานที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะเป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้เป้าหมายของเขาเป็นผลได้ ดังนั้นผลลัพธ์ในระดับแรกของเขาจึงเป็นการปฏิบัติงานที่อยู่ในเกณฑ์ดี และผลลัพธ์ระดับแรกจะมี Valence ในทางบวก เพราะผลลัพธ์ระดับแรกนี้จะมีสัมพันธภาพกับผลลัพธ์ในระดับที่สองที่คาดหวัง นั่นคือการเลื่อนตำแหน่ง จึงกล่าวได้ว่าผลลัพธ์ระดับแรกจะเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ในระดับที่สอง

3. ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะกระทำหรือความพยายาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งใดอย่างหนึ่ง จะนำไปสู่ผลลัพธ์ระดับที่หนึ่ง โดยเฉพาะความหวังนี้ต่างจากเป็นเครื่องมือ โดยที่ความคาดหวังจะเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะได้มาซึ่งผลลัพธ์ในระดับที่หนึ่งในขณะที่ความเป็นเครื่องมือนี้จะเกี่ยวข้องด้วยสัมพันธภาพของผลลัพธ์ในระดับหนึ่งและที่สอง

ปัจจัยกำหนดความคาดหวัง

เพชรี มหาลาก (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดความคาดหวัง มี 3 ประการ ประกอบด้วย

1. ลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อมความคาดหวังและการแสดงออกจึงแตกต่างกัน เพราะความคิดความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน

2. ยากง่ายของงานและประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ กล่าวได้ว่าถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อนก็จะทำให้มีการกำหนดระดับความความหวังในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้นและใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามจะกำหนด ความ

คาดหวังลงมาก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดความรู้สึกล้มเหลวจากระดับความคาดหวังที่ตั้งไว้สูงกว่าความสามารถจริง

3. การประเมินความเป็นไปได้ เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและการคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยสิ่งนั้นๆอาจเป็นรูปธรรมหรือธรรมาก็ได้จะเป็นการประเมินค่าโดยมีมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดของแต่ละบุคคล ซึ่งการประเมินค่าของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกัน ก็อาจแตกต่างกันได้ ด้วยขึ้นอยู่กับภูมิหลังประสบการณ์ ความสนใจการให้คุณค่าแก่สิ่งนั้นๆ ของแต่ละบุคคลจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของมนุษย์คาดหวังเกิดจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลได้รับกับความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ตามความรู้ ประสบการณ์และความต้องการแล้วบุคคลจะตัดสินใจ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรัญญา เชื้อมั่ง (2545) การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของไทยที่ประสบความสำเร็จในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจขนาดย่อมที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรายการวิทยุค่าธุรกิจ SMEs ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมีทั้งเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่าๆ กัน อายุเมื่อเริ่มประกอบกิจการอยู่ระหว่าง 31-41 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ไม่เคยประกอบกิจการอื่นมาก่อนกิจการปัจจุบัน ผู้ประกอบการทุกรายตัดสินใจเริ่มธุรกิจของตนเองด้วยความสมัครใจ ในส่วนของสินค้าและบริการมีรูปแบบที่แตกต่างกันและมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นอกจากนี้ธุรกิจขนาดย่อมทุกรายต่างได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การทำสิ่งที่ตนเองถนัด ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการวางแผนและแก้ปัญหา การให้ความสำคัญกับบุคลากร ลูกค้า ตลอดจนคุณภาพของสินค้าและบริการ การไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น และความมุ่งมั่น โดยพบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จเลือกใช้กลยุทธ์การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือกลยุทธ์การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ และไม่เลือกใช้กลยุทธ์การแสวงหาโอกาส และกลยุทธ์การตั้งรับ ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนากลยุทธ์การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ควรพิจารณาปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการมาเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จ และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาธุรกิจขนาดย่อมของไทยให้ก้าวไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ และสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

อุบลวรรณ ภวานันท์ (2548) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก: ความรู้ ระยะที่ 3: สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ กลยุทธ์ในการดำเนินการ ภูมิความรู้ความชำนาญ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและ แบบจำลองความสำเร็จในการประกอบการ จากผลการศึกษาผลยอมรับ ในสิ่งแวดล้อมที่ยุ่งยากกลยุทธ์แบบวางแผนอย่างสมบูรณ์และแบบวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญจะสัมพันธ์เชิงบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในสิ่งแวดล้อมที่ยุ่งยากและปฏิเสธ ในสภาพแวดล้อมที่ยุ่งยากกลยุทธ์แบบแสวงหาโอกาสมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จ ไม่พบอิทธิพลใดๆของสภาพแวดล้อมต่อความสัมพันธ์ของกลยุทธ์แบบตั้งรับกับความสำเร็จส่วนผลเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมพบที่มีความแตกต่างในการรับรู้สภาพแวดล้อมการใช้กลยุทธ์ทุกแบบประสบการณ์ในการบริหาร ความชำนาญในวิชาชีพ บุคลิกแบบความเป็นตัวเองการมีนวัตกรรมความกล้าเสี่ยง ความใส่ใจในความสำเร็จและความสำเร็จแบบจำลองที่ได้แตกต่างในรายละเอียดกับแบบจำลองโครงสร้างความสำเร็จก็เช่น-อัมสเตอร์ดัม

จุริพร ทองทะวัย (2555) ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ว่าจ้างในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs): กรณีผู้ให้บริการด้านการพัฒนาระบบงาน (Application Development Outsourcing) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับ การใช้บริการจากภายนอกเพื่อพัฒนาระบบงานของผู้ว่าจ้างกลุ่ม SMEs ในภาพรวมคือ ความไว้วางใจ การศึกษาและการประกันคุณภาพ ทั้ง 3 มิตินี้มีผลต่อทั้งในด้านการรับรู้ประโยชน์และรับรู้ความง่ายของการใช้บริการจากภายนอก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ว่าจ้างมีทัศนคติทางบวกต่อการใช้บริการจากภายนอกซึ่งจะมีผลส่งต่อความตั้งใจที่จะใช้บริการด้านการพัฒนาระบบงานจากภายนอกองค์กรต่อไปในอนาคต

จากการตรวจสอบเอกสารที่เป็นแนวคิดและทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว โดยนำมากำหนดตัวแปร กรอบแนวคิด และสมมติฐานสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ปัจจัยด้านการลงทุน

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

1.1 ขนาดการลงทุน

1.2 มูลค่าการลงทุน

1.3 ประเภทการลงทุน

1.4 ระยะเวลาที่ลงทุน

2. บรรยากาศในการลงทุน

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2 ด้านการเมือง (ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ AEC

3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC

3.3 ความคาดหวังเกี่ยวกับ AEC

สำหรับตัวแปรย่อยของตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2557) มาปรับใช้

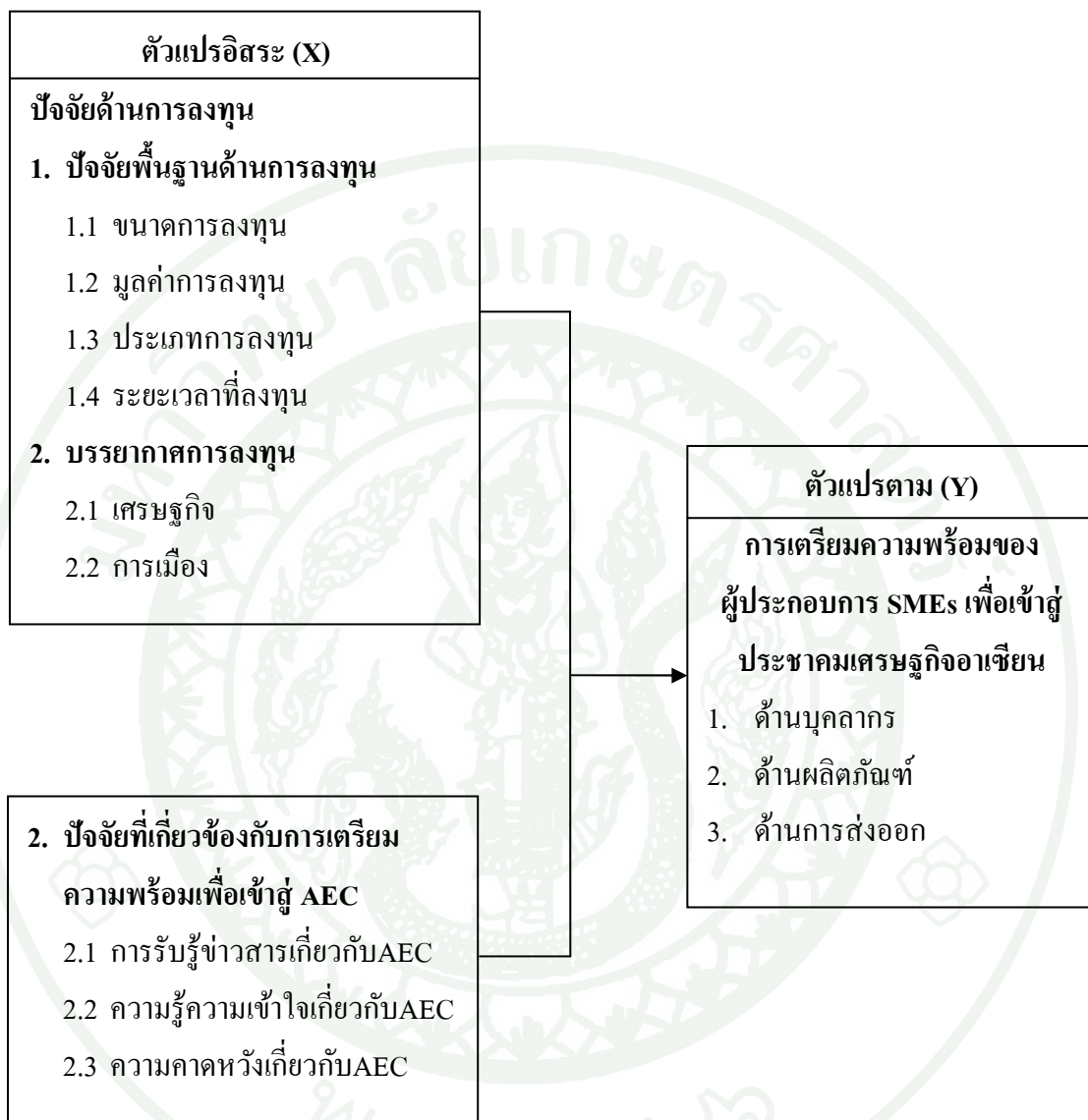
ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3 ด้าน

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านผลิตภัณฑ์
3. ด้านการส่งออก

สำหรับตัวแปรตาม (การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ อนุสรณ์ ธรรมใจ (2557) มาปรับใช้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างสมมติฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุนของประเทศไทย มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 2 บรรยากาศในการลงทุนของประเทศไทย มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ข่าวสารของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานที่ 5 ความคาดหวังของผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) โดยมีความพร้อมของผู้ประกอบการSMEs โดยได้ทำการศึกษาแนวคิดต่างๆ แล้วนำมาประมวลเป็นกรอบแนวคิด กำหนดกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือในการวิจัย รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ภายใต้สมาคมแฟรนไชส์และไลเซนส์ ซึ่งมีสถานประกอบการทั้งสิ้น 10 แห่ง ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลาก เพื่อใช้เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) โดยทำการคัดเลือกตัวแทนซึ่งเป็นผู้บริหารของสถานประกอบการที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีความยินดีให้สัมภาษณ์ จำนวน 10 แห่ง แห่งละ 1 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2 สถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	สาขา	เงินลงทุน(บาท)	เริ่มกิจการ
1	บ.โรงงานหมีขอเฮง	แป้งผสมอาหาร	5	1,000,000	2516
2	บ.สมาร์ทเบรน	คณิตคิดเร็ว	360	10,000,000	2539
3	บ. สมาร์ท อิงลิช	การศึกษา	200	500,000	2539
4	บ.ที.อาร์. โปรดักส์	คาร์แคร์	30	3,000,000	2539
5	บ.คอฟแมนอินเตอร์ฯ	กาแฟสด	900	400,000	2547
6	บ.พัชรสปา	นวดแผนไทย	10	1,000,000	2547
7	บ.ตั้งใจเจริญ	ก๊วยเตี๋ย	20	300,000	2531

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	สาขา	เงินลงทุน(บาท)	เริ่มกิจการ
8	บ.อรรธรรณา	ความงาม	5	10,000,000	2551
9	บ.วอฟเฟิล	เบเกอรี่	200	250,000	2554
10	บ.ชานมไข่มุก เฟรชมี่	ชานม	100	250,000	2555

หมายเหตุ: เลือกมาตามประเภทของสมาคมเฟรนส์และไลเซนส์ ด้านอาหาร การศึกษา และบริการ*

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยมีแนวคำถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ของระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs

1.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

1.1.1 ขนาดการลงทุน

1.1.2 มูลค่าการลงทุน

1.1.3 ประเภทการลงทุน

1.1.4 ระยะเวลาที่ลงทุน

1.2 บรรยากาศด้านการลงทุน

1.2.1 เศรษฐกิจ

1.2.2 การเมือง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

- 2.1 การรับรู้ข่าวสาร
- 2.2 ความรู้ความเข้าใจ
- 2.3 ความคาดหวัง

3. ด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.1 การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

- 3.1.1 จำนวนบุคลากร
- 3.1.2 ตำแหน่งงาน
- 3.1.3 การพัฒนาความรู้ของบุคลากร

3.2 การเตรียมความพร้อมด้านผลิตภัณฑ์

- 3.2.1 สินค้า วัสดุอุปกรณ์
- 3.2.2 เครื่องหมายการค้า
- 3.2.3 ตราสินค้า (แบรนด์)
- 3.2.4 กลยุทธ์การสร้างแบรนด์

3.3 การเตรียมความพร้อมด้านส่งออก

- 3.3.1 โลจิสติกส์
- 3.3.2 การขยายการลงทุน
- 3.3.3 คู่แข่ง
- 3.3.4 สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนและวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ ให้มีความเหมาะสม สามารถสรุปประเด็นในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะภาครัฐ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ ให้มีเนื้อหาครอบคลุมตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำประเด็นการสัมภาษณ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไข ขอบกพร่องในด้านภาษา และความถูกต้องด้านเนื้อหา
5. ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษาเพื่อความถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
6. จัดทำประเด็นการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วไปจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสัมภาษณ์ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ อาจารย์เกวลิณ ศीलพิพัฒน์ และรองศาสตราจารย์นันทนา กปิลกาญจน์ ทำการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) กล่าวคือ มีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสัมภาษณ์ และมีความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง

(Construct Validity) กล่าวคือ ของคำถามในแต่ละข้อตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย หลังจากนั้นนำมาแก้ไข ปรับปรุง เพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ลักษณะ คือ

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในด้านการลงทุน ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งออก และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่นของผู้ประกอบการ

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ จำนวน 10 แห่ง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้บริหารของสถานประกอบการ SMEs ที่ตั้งอยู่ในเครือข่ายสมาคมแฟรนไชส์และไลเซนส์ ที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 10 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูล และติดต่อขอสัมภาษณ์

2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตหมายผู้ประกอบการที่จะสัมภาษณ์เป็นการล่วงหน้า พร้อมส่งแบบสัมภาษณ์ให้ทราบก่อนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

2.3 ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ได้นัดหมายตามแนวคำถามของแบบสัมภาษณ์ จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

2.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อ่านบันทึกและสรุปรายละเอียดเนื้อหาการให้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ปัจจัยด้านการลงทุน ขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน บรรยายการลงทุน เศรษฐกิจ การเมือง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง ด้านการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งออก และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 จัดระบบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่

1.3 ดำเนินการศึกษาวเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปข้อค้นพบโดยการอธิบายเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ตีความข้อมูลตามรูปแบบและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

2.2 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และความสมบูรณ์ของข้อมูล

2.3 บันทึกสรุปข้อมูล ตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกัน

2.4 สรุปเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล

2.5 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พร้อมดำเนินการอธิบายในเชิงพรรณนาวิเคราะห์ตีความข้อมูล เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้อย่างครบถ้วน

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในรูปของการอธิบายเชิงพรรณนา (Descriptive) โดยจะนำเสนอเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านการลงทุนประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน และบรรยากาศในการลงทุน ขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน จำนวนสาขาที่ขยายการลงทุน และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม 3 ด้าน ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

ส่วนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรคของผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตามข้อสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านการลงทุน

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

- 1.1 ขนาดการลงทุน
- 1.2 มูลค่าการลงทุน
- 1.3 ประเภทการลงทุน
- 1.4 ระยะเวลาที่ลงทุน

2. บรรยากาศการลงทุน

- 2.1 เศรษฐกิจ
- 2.2 การเมือง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

1. การรับรู้ข่าวสาร
2. ความรู้ความเข้าใจ
3. ความคาดหวัง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านผลิตภัณฑ์
3. ด้านส่งออก

ส่วนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรค ของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตามข้อสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านการลงทุน

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 10 แห่ง ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน ดังนี้

ด้านการลงทุนในภาพรวม ผู้ประกอบการ SMEs มองว่าขนาดของการลงทุนขึ้นอยู่กับพื้นที่ ทำเล ที่ตั้ง และมูลค่าการลงทุนนั้นๆเป็นปัจจัยหลัก มูลค่าการลงทุนของธุรกิจ SMEs เริ่มต้นตั้งแต่ 45,000 บาท ไปจนถึง 3,000,000 บาท ขึ้นอยู่กับแต่ละธุรกิจซึ่งมีหลากหลายประเภท ส่วนระยะเวลาที่ลงทุน ตั้งแต่ 2 เดือน ไปจนถึง 5 ปี และระยะเวลาคืนทุน ตั้งแต่ 6 เดือน ไปจนถึง 5 ปี ทั้งนี้ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุนนี้มีผลต่อการประกอบการ เนื่องจากมีผลต่อกำไรหรือขาดทุนของธุรกิจ และเป็นการต่อยอดด้วยการขยายแฟรนไชส์ ธุรกิจ SMEs เพื่อให้เกิดความมั่นคง แข็งแรงยิ่งขึ้นและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการสามารถยกระดับการค้าเพื่อแข่งขันทั้งในและต่างประเทศได้

2. บรรยายการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปปัจจัยด้านการลงทุน ดังนี้

บรรยายการด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นว่า เนื่องจากเป็น ผลมาจากปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ จากการประท้วงเป็นเวลานานหลายเดือน มีผลกระทบต่อธุรกิจ SMEs ด้านการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ การใช้จ่าย ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว เกิดเศรษฐกิจถดถอย แต่ไม่ใช่ทุกภาคส่วนจะได้รับผลกระทบ ภาคการศึกษาถือว่าไม่ผลกระทบ เพราะเป็นการศึกษาของบุตรหลานผู้บริหาร โภคยอมเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้อย่างเต็มที่ แต่ภาคบริการ ถือว่ามีผลกระทบอย่างมาก เช่น การท่องเที่ยว โรงแรม ผู้ประกอบการยังมองว่ามีความเสี่ยงในการลงทุน ทางด้านนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลไทย ด้านการสนับสนุนการค้า การลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SMEs เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระบบการสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง และระบบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง สิทธิประโยชน์ กฎระเบียบการส่งออก และระบบการส่งขนทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ควรจะให้ธุรกิจมีความมั่นคงแข็งแรงในประเทศก่อน

บรรยายการด้านการเมืองในภาพรวม ผู้ประกอบการ SMEs มีความเห็นว่าจากความไม่สงบทางการเมืองในประเทศ เป็นระยะเวลาหลายเดือนทำให้รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพ การเมืองไม่นิ่ง จึงมีผลกระทบถึงการพัฒนาธุรกิจ SMEs โดยตรง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นโครงการจากทางภาครัฐในการสนับสนุนการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ด้านโครงสร้างภาษี ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ด้านเสถียรภาพและความสามารถในการบริหารของรัฐบาลส่วนใหญ่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการลงทุน อาจมีผลกระทบต่อไปอีกในระยะยาว

ส่วนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

จากการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปปัจจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ดังนี้

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่างๆมีเพียงพอแล้วทั้ง อินเทอร์เน็ต นิติสาร วารสาร สื่อมีเดีย อีกทั้งภาครัฐก็เร่งเสริมสร้างสนับสนุนธุรกิจ SMEs ร่วมมือ กับภาคเอกชนเสริมทักษะ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ ของอาเซียน เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความต้องการสินค้า และระสนิยมการบริโภคของประเทศต่างๆ ในอาเซียน เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ อาจมีผู้ประกอบการบางส่วนเท่านั้น ที่ยังไม่มีความรู้ ความ เข้าใจ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ผู้ประกอบการคาดหวัง ว่าเมื่อธุรกิจเติบโตแข็งแรงมากพอ ที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คงต้องการให้ภาครัฐและ เอกชนเข้ามาดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อไม่ให้เสียเปรียบทางการค้ากับต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

จากการสัมภาษณ์การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุป ได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า บุคลากรและพนักงานในองค์กรของตนเอง ต่างมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมาถึง ผู้ประกอบการมองว่าการที่เราจะผลิตบุคลากรมาหนึ่งคน ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน และขยายการตลาด การฝึกอบรม เสริมสร้างทักษะ พัฒนาความรู้ ความสามารถเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะต้องมี มุมมอง 2 มุมคือ

1.1 คนขององค์กรของเราที่ได้รับการฝึกอบรม แล้วอาจจะย้ายไปอยู่กับคนอื่นได้

1.2 กันคนที่มาจากต่างประเทศ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีอาจจะเข้ามาหาเราง่ายขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเน้นฝึกอบรมจากเรา เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แล้วจะเป็นการค้าเสรี การเคลื่อนไหวของแรงงานในขั้นตอนนี้จะเป็นอิสระมากขึ้น การขอทำวีซ่า ทำงานจะง่ายขึ้นในการขอวีซ่าทำงาน มีทั้งดีและไม่ดีอยู่ในเวลาเดียวกัน ผู้ประกอบการต้องเร่งสร้าง ทีมงานให้แข็งแกร่ง ความพร้อมด้านภาษาซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการมี

ความคิดเห็นว่าปัญหาด้านแรงงานขาดแคลนจะมีผลกระทบในอนาคต เพราะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การแข่งขันมีสูงขึ้น ทั้งสวัสดิการ ค่าครองชีพ ต่างฝ่ายต่างต้องการแรงงานมากขึ้น ฉะนั้นถ้ามีบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน และมีการพัฒนาฝีมืออย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันการไหลของพนักงานในองค์กร ก่อนทำธุรกิจเราควรเตรียมพร้อมเรื่องความรู้เชิงเทคนิค การพัฒนาองค์กรและการพัฒนาบุคลากร บริหารทั้งระบบ ตั้งแต่การจัดการ เงินเดือน สวัสดิการเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับองค์กร

2. ด้านผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ได้แก่ สินค้า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องหมายการค้า ตราสินค้า (แบรนด์) กลยุทธ์การสร้างตราสินค้า มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าสินค้า วัสดุอุปกรณ์ เป็นสิ่งแรกที่ต้องมี โดยการสร้างสินค้าให้แตกต่างไปในแต่ละธุรกิจ แล้วแต่ความถนัด เครื่องหมายการค้า ต้องให้ความสำคัญมากๆ เป็นตัวการันตีว่าสินค้าชิ้นนี้เป็นของเรา สามารถไปจดทะเบียนล่วงหน้าไว้ได้ และควรจดทะเบียนสิทธิที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ครบถ้าผู้ประกอบการตัดสินใจจะไปขายตลาดต่างประเทศแน่นอนแล้ว ควรจดให้ครอบคลุมประเทศนั้นๆ ด้วย มิฉะนั้นอาจถูกลอกเลียนแบบได้เป็นเรื่องที่ต้องเน้นอย่างมากรวมถึงตราสินค้า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการทำธุรกิจทั้งในและนอกประเทศ ตราสินค้าเป็นหน้าตาของผลิตภัณฑ์นั้นๆ เป็นตัวบ่งบอกถึงตัวตนของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยลูกค้าส่วนใหญ่จะพิจารณาซื้อสินค้าที่ระบุตัวผลิตภัณฑ์ ไม่ได้สนใจแหล่งผลิต ถ้าเป็นธุรกิจขนาดเล็กจะสร้างตราสินค้าและ สร้างความน่าเชื่อถือให้ลูกค้าได้ยาก ผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรง ตราสินค้าโดดเด่นในตัวเองเพื่อให้เป็นที่จดจำ ส่วนทางด้านกลยุทธ์ในการสร้างสินค้า ผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าสำคัญมากในธุรกิจ SMEs คุณภาพของธุรกิจการันตี (guarantee) ด้วยรางวัลต่างๆ ลูกค้าก็เป็นส่วนสำคัญที่ให้ภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าประเภทนั้นๆ ให้มีคณูรู้จักสินค้า และตราสินค้าเรามากขึ้น ผู้ประกอบการบางรายใช้การนำเสนอสินค้าด้วยการประชาสัมพันธ์ ถ้าคุณภาพดีลูกค้าก็จะบอกต่อ และควรกำหนดทิศทางให้ชัดเจน

3. ด้านการส่งออก

ผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านการส่งออกโดยภาพรวมไม่มีผลกระทบในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพราะส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีการเตรียมความพร้อมอยู่แล้วในระบบขนส่ง เริ่มต้นจากการขนส่งในประเทศเป็นหลักและมีระบบขนส่งใน

กรุงเทพมหานคร ส่วนต่างจังหวัดมีระบบเน็ตเวิร์คที่เชื่อมโยงกับเจ้าหน้าที่ ระบบการจัดเก็บสินค้าและวัสดุ อุปกรณ์ของผู้ประกอบการทั้งเข้าและออกที่เหมาะสม ส่วนชายแดนมีการเชื่อมโยงกับชายแดนตลอดเวลาอยู่แล้ว **ด้านการขยายการลงทุน** ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการเติบโตทางเศรษฐกิจของอาเซียนเป็นผลมาจากการส่งเสริมการขยายตลาดจากทางภาครัฐและเอกชน มาจากนโยบายและมาตรการทางเศรษฐกิจ เป็นโอกาสใหม่ในการลงทุนต่างมีการแข่งขัน โดยเน้นการส่งออกไปยังอาเซียน ผู้ประกอบการ SMEs หลายรายมีการขยายอย่างต่อเนื่องและตั้งเป้าในการขยายในประเทศเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ครอบคลุม เพิ่มขีดความสามารถเพื่อเข้าไปแข่งขันในตลาดที่ใหญ่ขึ้นต่อไปได้ **ด้านคู่แข่ง** ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าควรมองคู่แข่งในเป็นคู่ค้า เป็นเพื่อน เป็นพันธมิตร สิ่งแรกที่ต้องทำคือแข่งขันกับตัวเองก่อน หันกลับมาสนใจผลิตภัณฑ์ที่มีการพัฒนาไปถึงขั้นไหน มีความพร้อมและแข็งแกร่งมากพอที่จะสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งที่คล้ายกันใกล้เคียงกันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยกันเป็นครั้งแรก ส่วนทางด้าน**สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ** ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นสถานะที่ยังนิ่งอยู่ ไม่มีการเคลื่อนไหว ขยับเขยื้อน เป็นการเซฟตัวเองมากกว่า เป็นผลมาจากปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ โดยภาพรวมไม่มีผลกระทบต่อการส่งออก

ส่วนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปปัญหา/อุปสรรค ได้ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมไม่ว่าจะทำธุรกิจอะไรก็ต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคอยู่เสมอๆ สำหรับอาเซียน ปัญหาความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐต่อรัฐ ยังไม่บรรลุผล นักธุรกิจบางรายอาจติดขัดเรื่อง ผลกำไรจากการประกอบการ เพราะบางประเทศยังเป็นปัญหาการนำเงินออกนอกประเทศ ในบางประเทศรัฐต่อรัฐ พอเป็นรัฐบาลท้องถิ่น ยังติดปัญหาอยู่ และปัญหาที่ผู้ประกอบการมองว่าสำคัญ คือปัญหาเรื่องการเมืองภายในประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าลงทุน เพราะการเมืองยังไม่มั่นคง ไม่มีความแน่นอน ขาดความชัดเจน ทำให้นักลงทุนไม่กล้าจะลงทุน กลัวประสบปัญหาขาดทุนระยะยาวต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีปัญหา ดังต่อไปนี้

1. ระบบการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ ยังมีปัญหา ปัญหาด้านการบริการ ทางบก น้ำ อากาศ กฎระเบียบต่างๆ ยังไม่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

2. สัญญาการค้าระหว่างประเทศยังไม่เอื้อต่อการการค้าเท่าที่ควร
3. การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ การติดต่อสื่อสาร ทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน
4. การโยกย้ายแรงงาน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ไม่มีผลกระทบกับประเทศไทยประเทศเดียว ทุกประเทศในอาเซียนก็มีผลกระทบด้วยเหมือนกัน ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นเตรียมความพร้อมอาจจะรอดูว่าบ้านเราและเพื่อนบ้านมีผลอย่างไร ส่วนหนึ่งมองว่าเป็นเรื่องที่ดีจะได้มีการเสริมสร้างทักษะ ในการฝึกอาชีพมีทั้งแรงงานฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ แต่ผู้ประกอบการ SMEs บางส่วนมีความคิดเห็นว่างานในประเทศไทยมีปัญหามานานมากแล้ว ร้อยละ 80 ในไทยแทบจะเป็นแรงงานต่างด้าว ส่วนคนไทยจะอยู่ที่โรงงานอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่

ผู้ประกอบการ SMEs มีความเห็นว่า การโยกย้ายแรงงานเสรี อาจจะทำให้เกิดปัญหาความไม่มั่นคงในอาชีพของแรงงานไร้ฝีมือ ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างของรายได้ และกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีปัญหามากที่สุดคือกลุ่มที่ไร้ฝีมือและการศึกษาน้อย ไปจนถึงกลุ่มวัยกลางคนต้องมีการปรับตัวให้รับกับสถานการณ์

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปข้อเสนอแนะดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น่า เพียงพอในระดับหนึ่ง ทุกวันนี้ที่ภาครัฐทำอยู่ก็คือการจัดสัมมนาไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ พาไปโรดโชว์ในต่างประเทศ แต่บางครั้งไม่ตรงกับธุรกิจของผู้ประกอบการ ในด้านข้อมูลข่าวสาร ถ้าผู้ประกอบการขอให้ทางภาครัฐป้อนข้อมูลอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องตั้งต้นว่า ยุคนี้ไม่ใช่ยุคข้อมูลข่าวสารแล้ว แต่เป็นยุคย่อยข้อมูลข่าวสาร คือมีความฉลาดในการวิเคราะห์ข้อมูลดึงข้อมูลออกมาให้ได้ประโยชน์ ภาครัฐยังขาดความต่อเนื่อง เปลี่ยนรัฐบาลครั้งหนึ่ง การสนับสนุนก็หยุดชะงัก ให้นโยบายมาตั้งแต่ต้นควรจะทำให้ต่อเนื่องไปเลย ไม่ใช่เดี๋ยวดีเดี๋ยวให้ ผู้ประกอบการไม่มีความแข็งแกร่งสักที พอถึงเวลาตกถึงมาเริ่มนับหนึ่งใหม่อีก ซึ่งจะต้องให้เริ่มนับหนึ่งใหม่อีกสักกี่ครั้ง บางครั้งกระทรวงต่างๆก็ดูแลซ้ำซ้อน

บางเรื่องเคยทำแล้วทำอีก **ทุกคนมีตัวชี้วัดแตกต่างกัน** ทุกคนมีผลตอบรับที่แตกต่างกัน ทำให้การทำงานแบบซ้ำๆมันสูญเปล่า บางครั้งผู้ประกอบการก็เสี่ยงต้องต่อ ยอดเอง บางรายแข็งแกร่งพอที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ บางรายไม่แข็งแกร่งพอที่ไปไม่รอด

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไทยยังคงต้องพิจารณาหลายๆปัจจัยในเรื่องความต้องการของตลาด ระบบภาษี กฎระเบียบที่จำกัดการลงทุนในบางประเภท **ควรมีศูนย์กลาง รวบรวมข้อมูล** เกี่ยวกับกฎหมาย มีผู้เชี่ยวชาญและการจัดองค์กรเข้ามาส่งเสริม เรื่องสินเชื่อ มีงบประมาณสินเชื่อให้ผู้ประกอบการเข้าไปประกอบธุรกิจในต่างแดน ถ้าตั้งธุรกิจในประเทศนั้นๆสนับสนุนให้แล้วให้มีการส่งเสริมแรงงาน ธุรกิจที่ขยายตัวไปต่างประเทศนั้นอาจจะสนับสนุนในอัตราดอกเบี้ยพิเศษ สนับสนุนผู้ที่จะไปลงทุนต่างประเทศ อยากให้ภาครัฐและเอกชนช่วยสนับสนุนวางแผนด้านกฎหมาย เพราะเป็นเรื่องใหม่ กฎหมายแต่ละประเทศเป็นอย่างไร ความปลอดภัยของเราที่จะไปลงทุนมีความปลอดภัยแค่ไหน ทำอย่างไรเราจะไม่ถูกเอาเปรียบ หรือเสียเปรียบต่างชาติ กฎหมายเกี่ยวกับคู่ค้า เรื่องสินค้าทดแทน

จากระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยแนวโน้มการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของไทย ผู้ประกอบการและผู้บริโภคภายในประเทศยังสามารถขับเคลื่อนต่อไปได้ถึงแม้จะเคลื่อนตัวอย่างช้าๆหรืออยู่ในระดับไม่เพิ่มขึ้นหรือน้อยลง เนื่องจากความไม่มีเสถียรภาพ ความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศ SMEs เป็นปัจจัยสำคัญของการเติบโต ช่วยขับเคลื่อนให้ระบบเศรษฐกิจในประเทศไทย มีความมั่นคงและยั่งยืนที่ผ่านมามาภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันเข้ามาดูแลรูปแบบพัฒนากลุ่มเป้าหมาย พัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน เป็นความมุ่งมั่นจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ทั้งในเรื่องของสินเชื่อของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลผลการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาวิเคราะห์และสรุปผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านการลงทุนของประเทศไทย มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านการลงทุน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานดังกล่าว เนื่องจากปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุนส่งผลต่อภาพรวมการลงทุน และมูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน ส่งผลถึงยอดขายและการต่อ ยอดกระทบต่อเนื่องไปถึงภาคการบริโภคที่ชะลอตัว ปัจจัยภายนอกทำให้ผู้ประกอบการมีความเสี่ยงและอ่อนไหว ด้านการลงทุนระยะสั้นอาจจะไม่เห็นผลกระทบ แต่ระยะยาวอาจมีผลกระทบจากการขาดสภาพคล่อง แนวโน้มธุรกิจ SMEs ยอดขายอาจทรงตัวหรือลดลง และความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนผันผวน ธุรกิจ SMEs ไม่สามารถประกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนได้ เนื่องจากต้องมียกเงินกับธนาคาร ปัญหาที่สำคัญของ SMEs อาจต้องเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ขาดแคลนแรงงาน ขาดสภาพคล่อง ปัญหาการตลาด ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาการแข่งขันราคา และมีแนวโน้มว่าผลประกอบการ SMEs ลดลงกว่าปีที่แล้ว แต่ในบางกลุ่มธุรกิจที่เข้าไปบ้างแล้วก็ปรับตัวได้ไม่ยาก

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 บรรยากาศในการลงทุนของประเทศไทย มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สำหรับบรรยากาศในการลงทุนของประเทศไทยสอดคล้องกับสมมติฐานดังกล่าว เนื่องจากปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเมืองที่มีปัญหาผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ผู้ประกอบการต้องหยุดชะงัก กระทบต่ออุตสาหกรรมทั้งนำเข้าและจำหน่ายในประเทศ ภาคเอกชนขยายตัวน้อย ร้อยละ 0.8 ภาคการบริโภคชะลอตัว การลงทุนชะลอตัว การเบิกจ่ายของหน่วยงานรัฐต่ำกว่าเป้าหมาย จึงทำให้การใช้จ่ายในภาคครัวเรือนชะลอตัวตาม ผู้ประกอบการ SMEs มีความเสี่ยงสูง ปัจจัยต่างๆเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาลทั้งสิ้น ระบบสื่อสาร และการคมนาคมขนส่งและด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเสถียรภาพการบริหารของรัฐบาล แนวโน้มการประกอบการ SMEs ลดลงร้อยละ 70 ประเมินว่าเลวลง ปัญหาด้านการแข่งขันราคามีผลกระทบต่อ SMEs มากที่สุด ร้อยละ 50 และร้อยละ 40 ยอดขายลดลง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ข่าวสารของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าธุรกิจของตนเองมีความจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานดังกล่าว ต่างเห็นว่าเพียงพอต่อการรับรู้ข่าวสาร ในช่วงแรกๆผู้ประกอบการจะยังมองไม่เข้าใจข้อมูลในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การรับรู้ข่าวสารจึงค่อนข้างเป็นจุดอ่อน นโยบายและมาตรการของรัฐบาลและข้อมูลด้านการตลาด หรือเป็นเพราะกลไกของรัฐเข้าถึงยาก แต่ปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าทั้งภาครัฐและเอกชนต่างเข้ามาร่วมมือกันช่วยเหลือส่งเสริมด้านข้อมูล การให้ความรู้ และสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมกับผู้ประกอบการ SMEs จะต้องเตรียมความพร้อมด้วยการศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อมทั่วไป ภาวะเศรษฐกิจ วัฒนธรรม รสนิยมผู้บริโภคในตลาดอาเซียน เพื่อเลือกเข้าสู่ตลาดที่ถูกต้องรวมทั้งความสำคัญของการแบ่งส่วนทางการตลาดและการเลือกตลาดเป้าหมาย โดยการจัดแบ่งลูกค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันด้านความต้องการในผลิตภัณฑ์ มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางการตลาดเหมือนกัน มีการแบ่งส่วนการตลาดให้เล็กลงไปสู่การตลาดเฉพาะส่วน การตลาดท้องถิ่น การตลาดเฉพาะบุคคล จะทำให้ทราบถึงความต้องการและความพอใจของแต่ละส่วนตลาด ทำให้สามารถเลือกตลาดส่วนย่อยส่วนหนึ่ง หรือหลายส่วนมาเป็นตลาดเป้าหมายได้ เข้าสู่ผู้บริโภคในกลุ่มได้ง่ายและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น แต่ต้องยอมรับว่าคนไทยส่วนหนึ่งสิ่งที่เขาคือความกระตือรือร้น ไม่พยายามที่จะทำ ชอบความสบาย ไม่มีการเตรียมความพร้อมมากนัก

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความรู้ความเข้าใจในอาเซียนโดยภาพรวมของผู้ประกอบการ SMEs มีความเข้าใจในระดับหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานดังกล่าว มีการตื่นตัวและกระตือรือร้นของผู้ประกอบการ สสว.ได้เตรียมความพร้อมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อรองรับในการเปิดเสรีในทุกด้าน เบื้องต้นเพื่อกระตุ้นผู้ประกอบการ SMEs ไทย ให้ตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในทุกมิติ ทำความเข้าใจวิเคราะห์ข้อมูล จะทำอย่างไรให้ข้อมูลจุดนั้นได้นำออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ต้องตั้งต้นเลยว่าเราต้องการเรียนรู้แค่ไหน เพื่ออะไร ผู้ประกอบการ SMEs ที่ยังขาดพื้นฐานความรู้ด้านการผลิต การตลาด เทคโนโลยี การลดต้นทุน ความพร้อมและทักษะที่

เพียงพอสำหรับการวางแผนการจัดการพัฒนาธุรกิจ และพร้อมรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างภาคภูมิ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 ความคาดหวังของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โดยภาพรวมผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีความคาดหวังในปี พ.ศ. 2558 เปิดเสรีทางการค้า การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานดังกล่าว การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเน้นมาที่ธุรกิจภายในประเทศก่อนพยายามสร้างความแข็งแกร่ง ความมั่นคงของธุรกิจภายในให้ดีที่สุดก่อน ถ้าเป็นธุรกิจต่างประเทศนักธุรกิจ SMEs ยังไม่ได้คาดหวังอะไรมาก เพราะต้องศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด และต้องค่อยเป็นค่อยไปในมุมมองผู้ประกอบการมองว่าอาเซียน คือตัวบวกหรือเป็นตัวเสริมสร้างให้ธุรกิจเติบโต เมื่อธุรกิจของตนเองแข็งแรงดีแล้ว ความคาดหวังในการขยายตลาดไปต่างประเทศก็จะมีมากขึ้น ผู้ประกอบการมองว่ายังเป็นเรื่องใหม่ ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

ข้อวิจารณ์

จากการวิจัย การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ศึกษาผู้ประกอบการ SMEs ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 10 แห่ง โดยมีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยหลายตัวแปร ผลจากการวิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน

1. **ปัจจัยด้านการลงทุน** ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ได้แก่ ขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ขึ้นอยู่กับ ประเภทธุรกิจที่ลงทุน ทำเล ที่ตั้ง ความมั่นคงแข็งแรงของตัวผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการ SMEs บางรายธุรกิจเติบโตอย่างรวดเร็วเกินคาด บางรายค่อยๆเติบโตการเตรียมความพร้อมจึงแตกต่างกันไป บางรายไม่เน้นขยายธุรกิจในประเทศ เน้นส่งออกต่างประเทศ จึงมีการเตรียมความพร้อม และสามารถเข้าไปจับจองพื้นที่ในต่างประเทศแล้ว

ปัจจัยด้านบรรยากาศการลงทุน ด้านเศรษฐกิจ การเมือง ปัญหาภายในประเทศยังไม่แน่นอน จึงมีผลกระทบอย่างเลื่องไม่ได้ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ อาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาวได้ ด้วยภาครัฐยังขาดสภาพคล่อง กระทบต่อภาคอุตสาหกรรมทั้งนำเข้าและส่งออก การบริโภคชะลอตัว ธุรกิจเกี่ยวกับภาคบริการ ธุรกิจโรงแรม การท่องเที่ยวมีผลกระทบอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีความเสี่ยงจำเป็นต้องมีมาตรการเร่งด่วนสภาพคล่องเพื่อประคองธุรกิจ จนกว่าจะมีรัฐบาลใหม่เข้ามาบริหาร

2. **ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม** ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีความมั่นคงแข็งแรงในตัวผลิตภัณฑ์แล้ว ส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยปัจจัยหลายด้านในประเทศ จึงขายตลาดออกไปต่างประเทศและเน้นส่งออก แต่ยังมีบางส่วนที่ธุรกิจกำลังเติบโตต้องรีบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้รับจากสื่อต่างๆ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร วารสาร หรือจากภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีความคาดหวังให้ธุรกิจในประเทศมีความมั่นคงก่อนถ้าทุกอย่างพร้อม เมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำอย่างไรจึงจะไม่เสียเปรียบการค้าต่างประเทศได้

3. **การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs** ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งออก

ด้านบุคลากร จากแนวโน้มธุรกิจ SMEs ผู้ประกอบการที่มีความพร้อมอยู่แล้วนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างบุคลากร คนในองค์กร วางระเบียบแบบแผนอย่างรัดกุมในองค์กรของตนเองเพราะองค์กรจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้ผู้ประกอบการมีความมั่นคง แข็งแรง มีการพัฒนาฝึกอบรมเป็นขั้นตอน นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงการ โยกย้ายแรงงาน หรือสมองไหลไปอยู่องค์กรอื่นได้

ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการต่างก็พยายามสร้างกลยุทธ์แบรนด์สินค้าของตนเอง ให้แตกต่างไปจากธุรกิจอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น Logo สโลแกน และเครื่องหมายการค้าคุณภาพต่างๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคได้เกิดความน่าเชื่อถือ มั่นใจมากยิ่งขึ้น และเพิ่มช่องทางในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้แบรนด์ของตนเองเข้าถึงผู้บริโภคให้มากที่สุด ถ้าแบรนด์สินค้าติดตลาดแล้วผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น มีผลให้ภาพลักษณ์โดดเด่นมากขึ้นด้วย

ด้านการส่งออก โดยรวมการส่งออกของผู้ประกอบการ SMEs มีผลกระทบน้อยเพราะส่วนใหญ่มีการตั้งโรงงานการผลิตอยู่นอกเขตเมืองหรือปริมณฑล มีการจัดการขนส่งสินค้า วัสดุอย่างเป็นระบบอยู่แล้ว มีการใช้ระบบสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ เน็ตเวิร์ค มีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมประจำโรงงาน ผู้ประกอบการบางรายมีโรงงานตั้งอยู่ใกล้เขตชายแดน ซึ่งมีการเชื่อมโยงทั้ง 6 จุด ถ้าเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัญหาความยุ่งยากเหล่านี้ก็จะดีขึ้นตามข้อตกลงร่วมกัน

4. ปัญหา/อุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นเรื่องใหม่ ผู้ประกอบการ SMEs ยังต้องศึกษาข้อมูลอยู่ตลอดเวลา ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีความพร้อมที่จะเข้าไปประกวดตลาดอาเซียน ควรศึกษาแต่ละประเทศว่าแตกต่างกันอย่างไรทั้งในด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ยังไม่มีความแน่นอน ชัดเจน อาจทำให้ประสบกับปัญหาอีกมากมาย ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ปัญหาทักษะด้านภาษา ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน ปัญหาด้านการตลาด เหล่านี้ส่งผลกระทบระยะยาวได้ จึงควรค่อยเป็นค่อยไป

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน จึงเสนอให้ภาครัฐและเอกชนสนับสนุนนโยบายอย่างต่อเนื่อง ทั้งนโยบายเก่า นโยบายใหม่ รัฐบาลเก่า รัฐบาลใหม่ เพื่อไม่ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs หยุดชะงักลง เนื่องจากธุรกิจ SMEs เป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญภายในประเทศให้ขับเคลื่อนไปได้ และเป็นไปตามกลไกของตลาดในประเทศและตลาดโลก

ผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

การเตรียมความพร้อมด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาพบว่า ด้านการลงทุนดังกล่าวมีผลกับการเตรียมความพร้อมของ

ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์ส่งเสริมการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ได้ศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยผลวิจัยพบว่าปัจจัยที่กำหนดด้านการลงทุนในประเทศคือขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน และบรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง และสถานการณ์ความมั่นคงภายในประเทศ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการลงทุน และการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิด ออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านการลงทุน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และแบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลได้ถูกบันทึกการสนทนาไว้ในเทปบันทึกเสียง และแบบจดบันทึกคำสนทนาของผู้สัมภาษณ์ข้อมูลโดยละเอียด แล้วนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปข้อค้นพบ

โดยการอธิบายเชิงพรรณนาวิเคราะห์หาค่าความข้อมูล เพื่อสร้างข้อสรุปกับการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลด้านการลงทุน

จากการศึกษา ค้นคว้า และสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ข้อมูลด้านการลงทุนมีผลทำให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถขยายสาขาได้อย่างต่อเนื่อง โดยการขยายแบบแฟรนไชส์เพื่อต่อยอด มีด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ขนาดการลงทุน ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ที่จะลงทุน ทำเล ที่ตั้ง และเงินลงทุนเป็นหลัก

1.2 มูลค่าการลงทุน เริ่มต้นตั้งแต่ 45,000 บาท ไปจนถึง 3,000,000 บาท

1.3 ประเภทการลงทุน ธุรกิจ SMEs เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งมีหลากหลายประเภทของการลงทุน

1.4 ระยะเวลาที่ลงทุน ตั้งแต่ 2 เดือนไปจนถึง 3-5 ปี และมีระยะเวลากินทุนตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 2 ปี

ด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานภายในประเทศด้านการลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล คือด้านขนาดการลงทุน พื้นที่ ทำเล ที่ตั้ง มูลค่าเงินลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุน มีผลในการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้กับตัวผลิตภัณฑ์ เพราะถ้าขยายสาขาให้ครอบคลุมเร็วเท่าไร ลูกค้านี้ก็เข้าถึงสินค้าและผลิตภัณฑ์ได้เร็วเท่านั้น ทำให้เพิ่มทั้งยอดขายและเพิ่มจำนวนลูกค้า

ด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากปัญหาการเมืองขัดแย้ง ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว และถดถอย อาจส่งผลให้การขยายตลาดของธุรกิจ SMEs ให้เติบโตต้องหยุดชะงัก เพราะต่างก็เซฟตี้ ไม่กล้าขยับนั่งผู้ประกอบการรายใดแข็งแกร่งแล้วก็ไม่มีความกระทบมากเท่าไร เพราะส่วนใหญ่เน้นการส่งออกเป็นหลัก

ด้านการเมือง เนื่องจากความไม่สงบทางการเมือง ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างโอกาสของคนบางกลุ่ม และไม่เท่าเทียมกันของรายได้ มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ปัจจัยการส่งเสริมธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ ทำให้ภาคธุรกิจ SMEs หยุดชะงัก ด้านโครงสร้างภาษี ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ด้านเสถียรภาพและความสามารถในการบริหารของรัฐบาลส่วนใหญ่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการลงทุน อาจมีผลกระทบต่อไปอีกในระยะยาว

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่างๆมีเพียงพอแล้วทั้งอินเทอร์เน็ต นิตยสาร วารสาร สื่อมีเดีย อีกทั้งภาครัฐก็เร่งเสริมสร้างสนับสนุนธุรกิจ SMEs ร่วมมือกับภาคเอกชนเสริมทักษะ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ ของอาเซียน เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความต้องการสินค้า และระสนิยมการบริโภคของประเทศต่างๆ ในอาเซียน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ อาจมีผู้ประกอบการบางส่วนเท่านั้น ที่ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ผู้ประกอบการคาดหวังว่าเมื่อธุรกิจเติบโตแข็งแกร่งมากพอ ที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คงต้องการให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามาดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อไม่ให้เสียเปรียบทางการค้ากับต่างประเทศ

3. การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

3.1 ด้านบุคลากร

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ในด้านของจำนวนพนักงาน ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร เป็น
ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากรอยู่แล้ว เพราะ
ต้องการขยายสาขาธุรกิจจึงต้องสรรหาบุคลากรและพนักงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะ
เป็นอย่างมาก สามารถทำงานได้ทันที และแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ต้องมีความคุณสมบัติตรง
ตามสายงานที่ทำ เพราะผู้ประกอบการต้องอยู่ในสถานะของการแข่งขันกับตัวเองและคู่แข่ง และ
มีความพร้อมรับกับสถานการณ์ที่จะมาถึง รวมถึงมีการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ และอาจจะพบถึงการ
โยกย้ายแรงงานเสรี ต้องมองไว้ว่าบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนแล้วอาจจะย้ายไปอยู่ที่อื่น ทำให้
ผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านผลิตภัณฑ์

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ สินค้า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องหมายการค้า ตราสินค้า
(แบรนด์) กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้า
สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่ต้องให้ความสำคัญกับตัวผลิตภัณฑ์
เป็นสำคัญ สินค้า วัสดุอุปกรณ์ และแตกต่างกันไปในแต่ละธุรกิจ แล้วแต่ความถนัด เครื่องหมาย
การค้า ต้องให้ความสำคัญมาก ๆ เป็นตัวการันตีว่าสินค้านี้เป็นของเรา สามารถไปจดทะเบียน
ล่วงหน้าไว้ได้ และควรจดทะเบียนสิทธิที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ครบถ้าผู้ประกอบการตัดสินใจ
ว่าจะไปขยายตลาดต่างประเทศแน่นอนแล้ว ควรจดให้ครอบคลุมประเทศนั้นๆ ด้วย มิฉะนั้นอาจถูก
ลอกเลียนแบบได้เป็นเรื่องที่ต้องเน้นอย่างมากรวมถึงตราสินค้า (แบรนด์) เพราะเป็นตัวกำหนด
ราคา ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการทำธุรกิจทั้งในและนอกประเทศ ในการจะสร้างแบรนด์
ในต่างประเทศ แบรนด์สินค้าเป็นหน้าตาของผลิตภัณฑ์นั้นๆ เป็นตัวบ่งบอกถึงตัวตนของผลิตภัณฑ์
นั้นๆ โดยลูกค้าส่วนใหญ่จะพิจารณาซื้อสินค้าที่ระบุที่ตัวผลิตภัณฑ์ ไม่ได้สนใจที่แหล่งผลิต ถ้าเป็น
ธุรกิจขนาดเล็กจะสร้างแบรนด์ได้ยาก สร้างความน่าเชื่อถือให้ลูกค้ายาก ผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรงแบรนด์
พร้อมโดดเด่นในตัวเองเพื่อให้เป็นที่จดจำ ส่วนทางด้านกลยุทธ์การสร้างแบรนด์
ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่สำคัญมากในภาคธุรกิจ การสร้างสินค้าให้แตกต่าง และคุณภาพของ

ธุรกิจการันตีด้วยรางวัลต่างๆ ลูกค้ายิ่งเป็นส่วนสำคัญที่ให้ภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าประเภทนั้นๆ ใน การที่จะทำให้มีคนรู้จักสินค้าแบรนด์เรามากขึ้น ผู้ประกอบการบางรายให้การพรีเซนสินค้าด้วยการ ประชาสัมพันธ์ ถ้าคุณภาพดีลูกค้าก็จะบอกต่อ และควรกำหนดทิศทางให้ชัดเจน

3.3 ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านการส่งออกโดยภาพรวมไม่มีผล ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพราะส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีการเตรียมความพร้อมอยู่ แล้วในระบบขนส่ง การขนส่งในประเทศเป็นหลักและมีระบบขนส่งในกรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัด มีระบบเน็ตเวิร์กที่เชื่อมโยงกับเจ้าหน้าที่ ระบบการจัดเก็บสินค้าและวัสดุ อุปกรณ์ของผู้ประกอบการ ทั้งเข้าและออกที่เหมาะสม ส่วนชายแดนมีการเชื่อมโยงกับชายแดนตลอดเวลาทั้ง 6 อยู่แล้ว ด้าน การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการเติบโตทางเศรษฐกิจของอาเซียนเป็น ผลมาจากการส่งเสริมการขยายตลาดจากทางภาครัฐและเอกชน มาจากนโยบายและมาตรการทาง เศรษฐกิจ เป็น โอกาสใหม่ในการลงทุนต่างมีการแข่งขัน โดยเน้นการส่งออกไปยังอาเซียน ผู้ประกอบการหลายรายมีการขยายสาขาอย่างต่อเนื่องและตั้งเป้าในการขยายในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุม เพิ่มขีดความสามารถเพื่อเข้าไปแข่งขันในตลาดที่ใหญ่ขึ้นต่อไปได้ ด้านคู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าความมองคู่แข่งในเป็นคู่ค้า เป็นเพื่อน เป็นพันธมิตร สิ่งแรกที่ต้องทำ คือแข่งขันกับตัวเองก่อน หันกลับมาสนใจผลิตภัณฑ์ว่ามีการพัฒนาไปถึงขั้นไหน มีความพร้อม และแข็งแกร่งมากพอที่จะสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งที่คล้ายกัน ใกล้เคียงกันในประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ด้วยกันเป็นครั้งแรก การแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดค่อนข้างรุนแรงในตลาดอาเซียน ส่วน ทางด้านสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นสถานะที่ยังนิ่งอยู่ ไม่มี การเคลื่อนไหว ขยับเขยื้อน เป็นผลมาจากปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ โดยภาพรวมไม่มี ผลกระทบ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีผลกับการประกอบการแน่นอนสำหรับกลุ่มที่กำลัง จะเข้าไปอาเซียน แต่ในบางกลุ่มธุรกิจที่เข้าไปบ้างแล้วก็ปรับตัวได้ไม่ยาก สำหรับคนไทยต้อง ยอมรับว่าสิ่งที่ขาดคือความกระตือรือร้น ไม่พยายามที่จะทำ ชอบความสบาย ไม่มีการเตรียมความ พร้อมสักเท่าไร ไม่หาข้อมูลเพื่อช่วยเหลือตัวเอง ต้องรอให้มีคนมาป้อนข้อมูล ผู้ประกอบการมองว่า

เรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆมีเพียงพอสำหรับผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ SMEs ที่ยังขาดพื้นฐานความรู้ ด้านการผลิต การตลาด เทคโนโลยี การลดต้นทุน ความพร้อมและทักษะที่เพียงพอสำหรับการ วางแผนการจัดการพัฒนาธุรกิจรวมถึงการขาด เครือข่ายธุรกิจที่จำเป็นต่อการเริ่มธุรกิจใหม่ และเงินทุนที่เพียงพอต่อการเริ่มต้นกิจการ ผู้ประกอบการ กลุ่มนี้ยังกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทุกภูมิภาค ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเข้าประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน หลักๆคือ เรื่องของภาษา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในสื่อสาร เกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ ต้นทุนในการผลิต และวัตถุดิบ เรื่องแรงงาน ด้านกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่างๆ เรื่องภาษี คู่แข่ง

4. ปัญหา/อุปสรรค ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล จำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปปัญหา/อุปสรรค ได้ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมไม่ว่าจะทำธุรกิจอะไรก็ต้องพบกับปัญหา และอุปสรรคอยู่เสมอๆ สำหรับอาเซียน ปัญหาความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐต่อรัฐ ยังไม่ บรรลุผล สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

- 1) ระบบการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ ยังมีปัญหา ปัญหาด้านการบริการ ทางบก น้ำ อากาศ กฎระเบียบต่างๆ ยังไม่ชัดเจนสอดคล้องกับปัจจุบัน
- 2) สัญญาการค้าระหว่างประเทศยังไม่เอื้อต่อการทำการค้าเท่าที่ควร
- 3) ด้านการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ การติดต่อสื่อสาร ทักษะด้านภาษา

นักธุรกิจบางรายอาจคิดขัดเรื่อง ผลกำไรจากการประกอบการ เพราะบางประเทศยังเป็นปัญหาการนำเงินออกนอกประเทศ ในบางประเทศรัฐต่อรัฐ แต่ยังคิดปัญหาอยู่มาก และปัญหาที่ ผู้ประกอบการมองว่าสำคัญ คือปัญหาเรื่องการภายในประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าลงทุน เพราะการเมืองยังไม่มั่นคง ไม่มีความแน่นอน ขาดความชัดเจน ทำให้นักลงทุนไม่กล้าจะลงทุนกลัว ประสบปัญหาขาดทุนระยะยาวต่อเนื่อง

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปข้อเสนอแนะ ดังนี้

การโยกย้ายแรงงาน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ไม่แต่มีผลกระทบกับประเทศไทยประเทศเดียว ทุกประเทศในอาเซียนก็มีผลกระทบด้วยเหมือนกัน ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นเตรียมความพร้อมอาจจะรอดูในภาพรวมว่าบ้านเราและเพื่อนบ้านมีผลอย่างไร ส่วนหนึ่งมองว่าเป็นเรื่องที่ดี จะได้มีการเสริมสร้างทักษะ ในการฝึกอาชีพ มีทั้งแรงงานฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ จริงๆประเทศไทยผู้ประกอบการมองว่ามีปัญหามานานมากแล้ว ร้อยละ 80 ในไทยแทบจะเป็นแรงงานต่างด้าว ส่วนคนไทยจะอยู่ที่โรงงานอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ผู้ประกอบการ SMEs มองว่าการโยกย้ายแรงงานเสรี อาจจะทำให้เกิดปัญหาความไม่มั่นคงในอาชีพของแรงงานไร้ฝีมือทำให้เกิดปัญหาช่องว่างของรายได้ และกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีปัญหามากที่สุดคือกลุ่มที่ไร้ฝีมือและการศึกษาน้อย ไปจนถึงกลุ่มวันกลางคน การปรับตัวให้รับกับสถานการณ์

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีผลกับการประกอบการแน่นอนสำหรับกลุ่มที่กำลังจะเข้าไปอาเซียน แต่ในบางกลุ่มธุรกิจที่เข้าไปบ้างแล้วก็ปรับตัวได้ไม่ยาก สำหรับคนไทยต้องยอมรับว่าสิ่งที่ขาดคือความกระตือรือร้น ไม่พยายามที่จะทำ ชอบความสบาย ไม่มีการเตรียมความพร้อมสักเท่าไร ไม่หาข้อมูลเพื่อช่วยเหลือตัวเอง ต้องรอให้มีคนมาป้อนข้อมูล ผู้ประกอบการมองว่าเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆมีเพียงพอสำหรับผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ SMEs ที่ยังขาดพื้นฐานความรู้ ด้านการผลิต การตลาด เทคโนโลยี การลดต้นทุน ความพร้อมและทักษะที่เพียงพอสำหรับการ วางแผนการจัดการพัฒนาธุรกิจรวมถึงการขาดเครือข่ายธุรกิจที่จำเป็นต่อการเริ่มธุรกิจใหม่ และเงินทุนที่เพียงพอต่อการเริ่มต้นกิจการ ผู้ประกอบการกลุ่มนี้ยังกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทุกภูมิภาค ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หลักๆคือ เรื่องของภาษา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ ต้นทุนในการผลิต และวัตถุดิบ เรื่องแรงงาน ด้านกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่างๆ เรื่องภาษี คู่แข่ง

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลจำนวน 10 แห่ง เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

ระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยแนวโน้มการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของไทยยังอยู่ในทิศทางที่ดี ผู้ประกอบการและผู้บริโภคภายในประเทศยังสามารถขับเคลื่อนต่อไปได้ถึงแม้จะเคลื่อนตัวอย่างช้าๆหรืออยู่ในระดับไม่เพิ่มขึ้นหรือน้อยลง เนื่องจากความไม่มีเสถียรภาพ ความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศ SMEs เป็นปัจจัยสำคัญของการเติบโตของธุรกิจ SMEs ช่วยขับเคลื่อนให้ระบบเศรษฐกิจในประเทศไทย มีความมั่นคงและยั่งยืน ที่ผ่านมามีภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันเข้ามาดูแลรูปแบบพัฒนากลุ่มเป้าหมาย ช่วยพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน เป็นความมุ่งมั่นจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ทั้งในเรื่องของสินเชื่อของ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) กรมอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ต่างเข้ามาช่วยเหลือ SMEs ไทยให้เข้มแข็ง

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เพียงพอในระดับหนึ่งทุกวันนี้ที่ภาครัฐทำอยู่ที่จัดสัมมนาไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ พาไปโรดโชว์ในต่างประเทศ แต่บางครั้งไม่ตรงกับธุรกิจของผู้ประกอบการ ในด้านข้อมูลข่าวสาร ถ้าผู้ประกอบการรอให้ทางภาครัฐป้อนข้อมูลอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องตั้งคั่นว่า ยุคนี้ไม่ใช่ยุค Information แล้วแต่เป็นยุคย่อย ข้อมูลข่าวสาร คือมีความฉลาดในการวิเคราะห์ข้อมูลดึงข้อมูลออกมาให้ได้ประโยชน์ยังไร ภาครัฐยังขาดความต่อเนื่อง เปลี่ยนรัฐบาลครั้งหนึ่ง การสนับสนุนก็หยุดชะงัก ให้นโยบายมาตั้งแต่ต้นควรจะทำให้ต่อเนื่องไปเลย ไม่ใช่เดี๋ยวดีเดี๋ยวให้ ผู้ประกอบการไม่มีความแข็งแกร่งสักที พอถึงเวลาตกลงก็มาเริ่มนับหนึ่งใหม่อีก ซึ่งจะต้องให้เริ่มนับหนึ่งใหม่อีกสักทีครั้ง บางครั้งกระทรวงต่างๆก็ดูแลซ้ำซ้อนบางเรื่องเคยทำแล้วทำอีก ทุกคนมีธรรมชาติตัวชีวิตแตกต่างกัน ทุกคนมีผลตอบรับที่แตกต่างกัน ทำให้การทำงานแบบซ้ำๆมันสูญเปล่า บางครั้งผู้ประกอบการก็เสี่ยงต้องต่อ ยอดเอง บางรายแข็งแกร่งพอที่ช่วยเหลือตัวเองได้ บางรายไม่แข็งแกร่งพอที่ไปไม่รอด

สรุปภาพรวมผลการวิจัย

ปัจจัยด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งประกอบด้วย พื้นฐานในประเทศ อาทิ ขนาดการลงทุน มูลค่าการลงทุน ประเภทการลงทุน ระยะเวลาการลงทุน บรรยากาศการลงทุนด้าน

เศรษฐกิจและการเมือง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะแบ่งเป็นปัจจัยที่มีผลและไม่มีผลกระทบ ต่อการลงทุนของผู้ประกอบการ

ด้านการลงทุนที่มีผลกระทบต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยด้านบรรยากาศการลงทุนเศรษฐกิจและการเมืองของไทย รวมถึงเสถียรภาพและความสามารถในการบริหารของรัฐบาล ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว และหยุดนิ่ง ปัจจัยด้านความพร้อมของบุคลากร ผลิตภัณฑ์ และการส่งออก ต้องการแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สามารถดำเนินการได้และมีประสิทธิภาพ

ด้านการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่านโยบายของภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs นโยบายช่วยเหลือผู้ประกอบการไทย ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการที่แข็งแกร่งแล้วสามารถเดินต่อไปได้ แต่ผู้ประกอบการที่ยังไม่แข็งแกร่งพอ ให้องค์กรที่รับผิดชอบทั้งเอกชนและรัฐบาลช่วยกันสานต่ออย่างต่อเนื่อง จากปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว ผู้ประกอบการมีความสนใจว่าต้องขยายตลาดที่ต่างประเทศเพิ่มมากกว่าในประเทศไทย ขณะเดียวกันอย่าประมาทคู่แข่ง เช่น จีน เวียดนาม และญี่ปุ่น ความกังวลของลูกค้า SMEs ถึงหนี้เสียที่เพิ่มมากขึ้น ประสบปัญหาจ่ายดอกเบี้ยล่าช้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าธุรกิจโรงแรม การค้าเกี่ยวเนื่องรวมไปถึงกลุ่มเกษตร ส่งผลให้ธนาคารปล่อยสินเชื่อปล่อยจากร้อยละ 10.7% เหลือแค่ร้อยละ 6.8% เท่านั้น กระทั่งผู้ประกอบการรายย่อย เช่น พ่อค้าแม่ค้าต้องใช้มาตรการเยียวยา โดยขณะนี้ทาง สสว. เตรียมมาตรการเข้ามาช่วยเหลือ SMEs ในกลุ่มลูกค้ารายย่อยเบื้องต้นคิดดอกเบี้ยที่น้อยที่สุดและไม่ต้องการหลักประกันมาก ซึ่งพบว่าธุรกิจ SMEs มีผลกระทบจากปัจจัยทางการเมืองสูงถึง 85% จากจำนวนทั้งหมด โดยเฉพาะยอดขายที่ลดลงมากกว่าครึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยพื้นฐานการลงทุนภายในประเทศ บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ และปัจจัยด้านความพร้อมของบุคลากร ผลิตภัณฑ์ และการส่งออกนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการลงทุน มีผลกระทบต่อการเตรียมความพร้อมของ

ผู้ประกอบการ SMEs แสดงให้เห็นถึงธุรกิจ SMEs มีผลกับปัจจัยด้านการลงทุน ดังนั้นรัฐบาลควรดำเนินการเพื่อกระตุ้นการลงทุนและความพร้อมในด้านต่างๆให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs

2. จากผลการวิจัย พบว่า ธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยยังต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ อาทิ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และเอกชน อาทิ สมาคมอุตสาหกรรม ในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ทั้งที่เกิดจากปัญหาการเมืองในประเทศ ความรู้ความเข้าใจในการขยายตลาด เข้ามาเพื่อช่วยเพิ่มความสามารถของบุคลากรในการทำธุรกิจตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อยกระดับทักษะความสามารถ ของผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้และขีดความสามารถแก่ผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ที่ยังขาดพื้นฐานความรู้ ด้านการผลิต การตลาด เทคโนโลยี การลดต้นทุน ความพร้อมและทักษะที่เพียงพอสำหรับการ วางแผนการจัดการพัฒนาธุรกิจรวมถึงการขาดเครือข่ายธุรกิจที่จำเป็นต่อการเริ่มธุรกิจใหม่ และเงินทุนที่เพียงพอต่อการเริ่มต้นกิจการ

3. ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการควรพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าให้ตรงตามความต้องการของตลาด ควรสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ สร้างตราสินค้าด้วยเทคโนโลยีใหม่ ส่งเสริมการขายและการตลาดโดยตรง เพื่อสร้างความแตกต่างในตัวผลิตภัณฑ์ให้ไปในทิศทางเดียวกันที่สามารถบ่งบอกถึงลักษณะของตัวผลิตภัณฑ์ได้ โดยภาครัฐช่วยในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการขาย สร้างความพึงพอใจต่อตราสินค้าและบริการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากการศึกษาครั้งพบว่า ผู้ประกอบการยังต้องการด้านการส่งเสริมโดยการทำธุรกิจให้ครบวงจร ตลอดจนหาตลาดเป้าหมายใหม่ๆ ช่องทางจัดจำหน่าย โดยการส่งเสริมตลาดในประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีตลาดกลางซื้อขาย ส่งเสริมตลาดให้ผู้ขายพบผู้ซื้อ

2. เพิ่มมาตรการความช่วยเหลือจากการปล่อยสินเชื่อให้กับกลุ่มรายที่มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจและการเมือง ด้วยการยืดระยะเวลาชำระหนี้ออกไป ช่วยเหลือด้วยการคัสดอกเบี้ยต่ำ และไม่ต้องหาหลักประกันมาก และการขยายขอสินเชื่อ

3. เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ศูนย์กลางของข้อมูลเชื่อมโยงเครือข่ายทั่วทุกภาคทั้งในประเทศและต่างประเทศครอบคลุมทุกประเด็น เพื่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งในภาพรวม การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้การศึกษาครอบคลุมทุกประเด็นและเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นควรมีการศึกษารายละเอียดการเตรียมความพร้อมในด้านอื่นๆ เช่น ความพร้อมด้านสถานะสิ่งแวดล้อม ความพร้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ของธุรกิจหลักในประเทศไทยที่เชื่อมโยงกับการเตรียมความพร้อมของธุรกิจ SMEs

2. จากการวิจัยที่ผ่านมา ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดของเวลาและข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาเป็นข้อมูลของเหตุการณ์ในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้ไม่นาน ทำให้มีข้อมูลบางส่วนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งหากมีข้อมูลทางด้านการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการในการลงทุนที่ครบถ้วนนำมาเป็นส่วนในการวิเคราะห์และสรุปผลเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ผลการศึกษา มีความชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็น ดังนั้นจึงควรศึกษาปัจจัยในด้านอื่นๆ ในการเตรียมความพร้อมเพิ่มเติม เพื่อความครอบคลุมของเนื้อหาและประเด็นต่างๆของการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2540. **จิตวิทยาสังคม**. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กันยา สุวรรณแสง. 2544. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.

เกษม วัฒนชัย. 2544. “นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ”
Thailand Education 2(11): 39-50.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2543. **พื้นฐานรัฐศาสตร์กับการเมืองในศตวรรษที่ 21**. นครปฐม:
สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.

จักรกริช ใจดี. 2542. **ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร.**
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จรีพร ทองทะวัก. 2555. **ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ว่าจ้างใน
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs): กรณีผู้ให้บริการด้านการพัฒนาระบบงาน
(Application Development Outsourcing).** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสถิติประยุกต์และเทคโนโลยีสารสนเทศ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชีษณุกร พรภาณุวิทย์. 2540. **ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาจังหว.**
วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ถวิล ชาราโกชน์ และ ศรีณย์ คำวิสุข. 2543. **พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน.**
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์วิสุทธิ.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. 2540. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่สอง. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เทคโนโลยี
ทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นพมาศ ชีรเวทิน. 2542. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นฤตพงศ์ ไชยวงศ์. 2540. ความพร้อมในการจัดการป่าชุมชน ศึกษากรณีคณะกรรมการหมู่บ้านอำเภอป่า จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นวรรตน์ สอยเหลือง, พ.ต.ต.หญิง. 2545. ความพร้อมของพยาบาลตำรวจกับการใช้มาตรฐานระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. 2540. ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

บดินทร์ วิจารณ์. 2549. การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ชรรคมกลการพิมพ์.

บุญชัย วลีธรชีพสวัสดิ์. 2556. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Online)
www.prt.kmutt.ac.th/index.php/news/27-aec2558, 23 ตุลาคม 2556.

บ้านจอมยุทธ์. 2557. ปัญหาและข้อจำกัดของ SMEs ในภาพรวม (Online).
http://www.baanjommyut.com/library_3/extension-1/small_and_medium_enterprises/03.html, 23 ตุลาคม 2556.

พิสิฐ มหามงคล. 2546. ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการใช้บริการของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พัชรี หาลาภ. 2554. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง (Online)
www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Expectancy_Theory., 20 มกราคม 2556.

ภัทรา นิดานนท์. 2532. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพมหานคร:
อักษรวิพัฒน์ จำกัด.

ภาควิชาเทคโนโลยีการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์. 2556. การเตรียมความพร้อมAEC (Online).
www.prt.kmutt.ac.th/index.php/news/27-aec2558, 14 มกราคม 2557.

มานิตย์ นวลละออ (มนฤตย์พล อรุณบุญนวลชาติ). 2543. “การณรงค์เพื่อต่อต้านการซื้อสิทธิ-
ขายเสียง : ทฤษฎีและปฏิบัติ”. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 26: 36-87.

รสวลีย์ อักษรวงศ์. 2536. ความคาดหวังในความสามารถทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัจรี นพเกตุ. 2540. จิตวิทยาทั่วไป เรื่องการรับรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ประกายพริก.

ลักขณา ศรีวัฒน์. 2544. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

วิจิตรา สนสารเสนี. 2541. การสื่อสาร ความรู้ ทักษคติ และทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด นักเรียน
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
นิเทศศาสตร์พัฒนาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชุดา หารษาจารย์พันธ์. 2540. การศึกษาความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทวิชาชีพของนักศึกษา
พยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการพยาบาลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชุลดา งามปลอด. 2540. ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียน
อนุบาล เอกชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชญาพร สุวรรณเทน. 2541. ผลการใช้ชุดเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมความพร้อมใน
บทบาท พยาบาลมีเสียงต่อความรู้และความเข้าใจและความพร้อมในบทบาทพยาบาลที่
เสียงของพยาบาล ประจำการห้องคลอด. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการพยาบาลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีัญญา เชื้อมั่ง. 2545. กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของไทยที่ประสบความสำเร็จในภาวะ
เศรษฐกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจขนาดย่อมที่ได้รับเชิญจากรายการวิทยุเล่า ธุรกิจ SMEs.
ภาคินพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ศรีสุกาญจน์ ปิณฑประสิทธิ์. 2540. ผลของการใช้สัญญาณการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียน
และความพร้อม ในการเรียนรู้ตนเองของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เศรษฐศาสตร์น่ารู้. 2546. การลงทุน (Online). www.fpo.go.th/S-I/Source/ECO/ECO9.htm,
22 มีนาคม 2557.

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและพาณิชย์ทางการเกษตร. 2557. ประชาคมอาเซียน (Online).
www.maejopll.mju.ac.th, 14 มกราคม 2557.

ศูนย์ส่งเสริมการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว. 2557. ประชาคมอาเซียน (Online).
www.moc.go.th/opscenter/md/2p=434, 14 มกราคม 2557.

สันติชัย คำสมาน. 2534. ความคาดหวังของศึกษาธิการอำเภอกับผู้ประสานงานการศึกษานอก
โรงเรียนอำเภอเกี่ยวกับการบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สาระ-คิตี. 2556. ความรู้เบื้องต้น SMEs เบื้องต้น (Online).
http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=199:main-problems-for-smes&catid=25:the-project&Itemid=72, 20 มกราคม 2557.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2546. **คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์**. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมและฝึกอบรม กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

สุทธภา อมรวิวัฒน์. 2556. **การพัฒนาองค์กร** (Online).

www.thaipublica.org/tag/%E0%B8%94%E0%B8%A3-%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B2%E0%B8%A0%E0%B8%B2, 23 มีนาคม 2556.

สมาคมเฟรนไชส์ และไลเซนส์. 2537. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเฟรนไชส์และไลเซนส์** (Online). www.fla.or.th, 22 มีนาคม 2556.

สุมาลี จันทร์ชะลอ. 2542. **การวัดและการประเมินผล**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

สุรัชฎ์ ดาราวงษ์. 2544. **ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ. 2553. **พฤติกรรมองค์กร: ทฤษฎีและการประยุกต์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. 2555. **อาเซียนคืออะไร** (Online).

www.thai-aec.com/418#ixzz2NLVKNHI7, 21 กุมภาพันธ์ 2557.

อนุสรณ์ ธรรมใจ. 2557. **ประชาคมอาเซียน** (Online). www.ประชาคมอาเซียน.net, 14 มกราคม 2557.

อรนุช อุสาหะ. 2544. **จิตวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

อุบลวรรณ ภวานันท์. 2548. “ปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก”. **Journal of HR Intelligence** 7(2): 28-40.

Barrow, R. and G. Milbum. 1990. **A Critical Dictionary of Educational Concept.** 2nd ed.
New York: Teachers Collage.

Bloom, B.S. 1984. **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: Cognitive Domanin.**
New York: Longman.

Clay, D. 1998. **ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง** (Online).
www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Expectancy_Theory., 20 มกราคม 2556.

Downing, J. and D. Thackrey. 1971. **Reading Readiness.** London: Thackrey.

K SMEs Inspired. 2011. **นับถอยหลังอาเซียน** (Online).
www.ksmecare.com/ArticleNews/66/K-SME-Inspired., 6 มกราคม 2557.

NICQuith อิงค์วิดี. 2555. **สัญลักษณ์ธงชาติ** (Online). www.nenenantna.word.com.,
6 มกราคม 2557.

Oxford University. 2000. **Oxford Advanced Learner's Dictionary.** Oxford: Oxford University.
Press.

Sinclair, J. and P. Hanks, et al. 1987. **Collins Cobuild English Language Dictionary.**
London: Willey Collin & Son.

Thai-AEC. 2556. **กรุงเทพฯ** (Online). www.thai-aec.com., 12 กันยายน 2556.

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs
เรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ปัจจัยด้านการลงทุน

1.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุน

1.1.1 มูลค่าการลงทุน

1.1.2 ประเภทการลงทุน

1.1.3 ระยะเวลาที่ลงทุน

1.2 ปัจจัยด้านบรรยากาศการลงทุน

1.2.1 ด้านเศรษฐกิจ

1.2.2 ด้านการเมือง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

2.1 การรับรู้ข่าวสาร

2.2 ความรู้ความเข้าใจ

2.3 ความคาดหวัง

3. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร ผลิตภัณฑ์ การส่งออก

3.1 ด้านบุคลากร

3.2 ด้านผลิตภัณฑ์

3.3 การส่งออก

4. ปัญหา/อุปสรรค ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

ภาคผนวก ข

ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ SMEs

ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ SMEs

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุน ดังนี้

1. ขนาดการลงทุน การเปิดสาขาขึ้นอยู่กับพื้นที่ และความสามารถของผู้ประกอบการแต่ละราย ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ตามลำดับความสามารถและความเหมาะสม เช่น เงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 400,000 บาท-500,000 บาท/สาขา ถือว่าเป็นการลงทุนที่ไม่สูงมาก
3. ประเภทการลงทุน เป็นการลงทุนการศึกษา เป็นเด็กเล็กอายุระหว่าง 6-13 ปีเท่านั้น
4. ระยะเวลาการลงทุน ตามปกติ 2-2 ปีครึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน และสถานที่ที่เหมาะสม เป็นการเลือกลงทุนที่ปลอดภัย และแน่ใจว่าจะต่อยอดไปได้

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากเป็นเรื่องของการศึกษา ซึ่งทำให้ไม่มีผลกระทบเท่าไร ยังมองด้านบวกว่าศักยภาพของประเทศไทยยังมีสูงมาก แต่ตอนนี้ทุกคนต่าง wait and see อย่างเดียว รอให้ทุกอย่างดีขึ้นถึงจะนำเงินออกมาลงทุน ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว

การเมือง รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารประเทศ ซึ่งทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อตลาดการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักลงทุนจากต่างประเทศมีผลกระทบต่อการตัดสินใจที่จะเลือกลงทุน ซึ่งนักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิด

ปัญหาได้ เนื่องจากปัญหาการเมืองภายในประเทศยังไม่มั่นคง การที่จะนำเงินมาลงทุนอาจเกิดปัญหาระยะยาวได้

อย่างไรก็ตาม นักลงทุนมีความคิดเห็นว่าประเทศในอาเซียนยังเป็นประเทศที่น่าลงทุน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการของไทยและต่างชาติ ถ้าการเมืองมีเสถียรภาพ มีสภาพคล่องต่างก็มีความพร้อมในการลงทุนและเตรียมความพร้อมเพื่อทำธุรกิจมากขึ้นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 นี้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องใหม่ แต่ในการทำการค้าต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเพราะแต่ละประเทศคู่ค้าจะมีข้อแตกต่างกันไปอีกหลายด้าน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ประเทศในอาเซียนร่วมกันแก้ปัญหากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ชัดเจน ครอบคลุมเพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร เนื่องจากเป็นการประกอบการเกี่ยวกับการศึกษาและขยายตลาด จำนวนบุคลากรจึงต้องมีให้เพียงพอเพื่อรองรับกับองค์กร เราจะเน้นคนในองค์กรเป็นหลัก เรื่องการเทรน เพราะเป็นการใช้ทุนค่อนข้างสูง

ตำแหน่งงาน ควรสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ สบายงานกับผู้บังคับบัญชาต้องชัดเจน ผู้ประกอบการในปัจจุบันต่างมีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ชัดเจนมากขึ้น

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการที่เราจะสร้างบุคลากรขึ้นมาเพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งต้องอาศัยเวลานาน และต้นทุนที่ค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะต้องมีมุมมอง 2 อย่างคือ

1. คนขององค์กรที่เทรนแล้ว อาจจะไหลไปอยู่กับคนอื่นได้
2. ขณะเดียวกันคนที่มาจากต่างประเทศ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีอาจจะเข้ามาหาเราง่ายขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าสินค้าส่วนใหญ่ เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา ตำราเรียน CD ของการเรียนการสอนเป็นหลัก

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า Trademark, Trade legister ควรจะจัดลิขสิทธิ์ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ครบ ถ้าตัดสินใจว่าจะไปขยายตลาดต่างประเทศแน่นอนแล้ว ควรจะมีการไปจดให้ครอบคลุมถึงประเทศนั้นด้วย มิฉะนั้นอาจจะโดยลอกเลียนแบบได้

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าตราสินค้า หรือ โลโก้ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือเป็นเอกลักษณ์ บ่งบอกถึงตัวตนของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โปรดักส์หรือผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรง ใหม่ๆ พร้อมโดดเด่นในตัวเอง

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การใช้ทักษะการสอน Learning doing และ speech and hearing ซึ่งเป็นเทคนิคที่คิดค้นโดยมหาวิทยาลัยชื่อดังของประเทศ เน้นการเรียนการสอน โปรดักส์ต้องมีความแข็งแกร่ง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านการขนส่งไม่มีปัญหาในระบบ เพราะส่วนใหญ่เป็น ตำราเกี่ยวกับการเรียนการสอน ไม่มีการเสียหายระหว่างทาง ไม่มีของสด เป็นระบบ Software สามารถจ่ายจากกรุงเทพฯ ไปยังสถานที่ต่างๆ ได้

การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขยายอย่างต่อเนื่อง มีผลตอบรับที่ดีจากผู้ปกครอง เน้นที่เด็กเล็กอายุระหว่าง 6-13 ปี เท่านั้น เจาะเฉพาะกลุ่มเด็ก เป็น Need Market เพราะกลุ่มสำคัญที่สุด

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเน้นที่ตัวผลิตภัณฑ์ มีความพร้อมและความแข็งแรงมากพอที่จะต้องมีความแตกต่างจากคู่แข่งที่คล้ายคลึงกัน คู่แข่งที่ใกล้เคียงกัน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยกันเป็นเรื่องแรก และเรื่องงานระบบ งานด้านการสื่อสาร ต้องพัฒนาควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าไม่มีผลกระทบมากนักในช่องทางการศึกษาเพราะผู้ปกครองต่างพร้อมที่จะจ่ายให้บุตรหลานให้มีความรู้ที่ดี

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด มีผลกับการประกอบการหรือไม่อย่างไรสามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่มีผลกับการประกอบการ เพราะดำเนินการก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เมื่อ 18 ปีที่แล้วได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากกระทรวงพาณิชย์เป็นหลัก โดยกรมธุรกิจการค้าได้ออกทำ Road Show ใน AEC ไปแทบทุกประเทศ โดยเน้นในกลุ่ม CMLV และประเทศที่ใช้ภาษาเหมือนเรา ทำให้เราสะดวกและง่ายมากขึ้นในการขยายธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด มีปัญหา/อุปสรรค สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคจะเป็นส่วนของกฎระเบียบ ขอบังคับหลายอย่างทั้งในและต่างประเทศ ที่ผู้ประกอบการหลายท่านอาจจะติดขัด อาทิเช่น ผลกำไรจากการประกอบการ บางประเทศยังมีปัญหาเรื่องการนำเงินออกนอกประเทศ โดยปกติคนที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ผลกำไรที่ได้ก็ต้องการจะจำเงินออกนอกประเทศ แต่กฎระเบียบ ขอบังคับยังไม่ครอบคลุมจึงเกิดปัญหา ได้โต๊ะ ได้ดิน บางประเทศยังไม่มีกฎหมายรองรับในภาพรวม

จากการให้สัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ททิงลิช จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นผลดีทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้น เรื่องการถ่ายเทแรงงาน ไม่ต้องขออนุญาตให้ยุ่งยาก การโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ เพราะธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ใช้บุคลากรในการบริหารจัดการน้อย

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ทุกวันนี้ภาครัฐที่ทำอยู่ก็จัดสัมมนาไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงพาณิชย์, กระทรวงอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเราไป Road Show ประเทศต่างๆ และประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จัดอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลความรู้ให้เข้าถึงผู้ประกอบการในทุกๆ ธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทอิงลิช จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่มที่ต้องการขยายไป AEC ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐผู้ดูแลในส่วนนี้ควรให้คำแนะนำในทุกมิติ การติดต่อกระทรวงต่างๆ ประสานงานกัน ดูแลผู้ประกอบการให้สามารถเดินได้เองในตลาดต่างประเทศได้ บางครั้งการดำเนินการหยุดชะงัก ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการที่ไม่มีความรู้ไปต่อได้ อาจจะต้องใช้เวลา 5-10 ปีข้างหน้าก็ตาม

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน การเปิดสาขาขึ้นอยู่กับพื้นที่ และความสามารถของผู้ประกอบการแต่ละราย ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ตามลำดับความสามารถและความเหมาะสม เช่น เงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ ซึ่งราคาเราจะไม่ตายตัวเหมือนร้านอื่นๆ

2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 50,000 บาท-1,000,000 บาท/สาขา ถือว่าเป็นการลงทุนที่เหมาะสม

3. ประเภทการลงทุน เป็นร้านค้าเฟสด กาแฟโบราณ

4. ระยะเวลาการลงทุน 3-6 เดือน ขึ้นอยู่กับพื้นที่เหมาะสม ทำเลที่ตั้ง ไม่เกิน 2 ปี

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด บรรยายการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ตอนนี้มีการชะลอตัวของเศรษฐกิจโดยมีผลกระทบจากการเมือง แต่ไม่มีผลกระทบกับผลประกอบการเท่าไร ยังมองว่ามีผู้ประกอบการหันมาสนใจในการทำธุรกิจกาแฟเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การเมือง การเมืองยังไม่นิ่ง รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารประเทศ ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ เนื่องจากปัญหาการเมืองภายในประเทศยังไม่มั่นคง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าว ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ข่าวสารพอสมควร จากการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐเพ่ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ทางบริษัทยังมองภาพรวมอยู่ในการรับรู้ข่าวสาร

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องใหม่ แต่เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างการเตรียมความพร้อมของทางบริษัทที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมให้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจกาแฟ คาดหวังให้รัฐบาลช่วยสนับสนุนในด้านคู่ค้ากับประเทศในอาเซียน เข้ามาให้ความรู้ให้คำแนะนำภาคการลงทุน รวมถึงทุกๆด้าน

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล สามารถสรุปรายละเอียดจำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร คอฟแมน มีจำนวนพนักงานประมาณ 50 คน เปิดมาแล้ว 1,000 สาขา แต่ในกรุงเทพฯยังมีน้อยอยู่ เน้นไปต่างจังหวัด

ตำแหน่งงาน ควรสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ ต้องมีความรู้ตรงสายงาน โดยเฉพาะเรื่องภาษา เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีการพัฒนาฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เนื่องจากของเราต้องการขยายสาขาให้ครบวงจรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล สามารถสรุปรายละเอียด ด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจำหน่ายเมล็ดกาแฟ คั่วสด คุณภาพสูงสายพันธุ์อาราบิก้า 100% รูปแบบกระป๋อง และผลไม้ จำหน่ายวัตถุดิบทุกชนิด อุปกรณ์เกี่ยวกับร้านกาแฟ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก เพราะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการ และผู้ที่ร่วมลงทุนทำธุรกิจกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการตราสินค้า หรือ โลโก้ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือเป็นเอกลักษณ์ บ่งบอกถึงตัวตนของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โปรดัคส์หรือผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรง มากๆ พร้อมโดดเด่นในตัวเองคือการสร้างทางเลือกให้กับธุรกิจ เน้นให้ความสำคัญกับแบรนด์เป็นหลัก โดยตั้งเป้าช่องของมาตรฐาน ฮาเลล ไบรรับรองต่างๆ ที่พยายามจะทำ เช่น ถ้วยรางวัล สร้างเรื่องราวให้เกิดขึ้นก่อน รางวัลเป็นการกระตุ้นให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นมากขึ้น

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเน้นรุกเปิด Procafe เพิ่มให้มี จำนวนสาขาให้ครอบคลุมตามภูมิภาคต่างๆของประเทศ เพื่อขยายฐานกลุ่มลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้นเพิ่ม ศูนย์บริการให้ครบวงจร เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ลูกค้าในการบริการหลังการขาย เรื่องของทีมงานที่ ล้วนมีประสบการณ์และความพร้อมในส่วนงานต่างๆรอบด้าน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล สามารถสรุปรายละเอียด ด้าน ส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขนส่งไม่มีปัญหา เพราะเป็นวัตถุดิบ จากเมล็ดกาแฟ ส่วนใหญ่จะมีสถานที่ปลูกใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านอยู่แล้ว การเดินทางในการ ขนส่งจึงมีผลกระทบน้อยมากแทบจะไม่มีผลกระทบเลย

การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขยายอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งเป้าไว้ ว่าอย่างน้อย 1 ปี จะต้องขยายให้ได้ 100 สาขา ทั้งทำในรูปแบบแฟรนไชส์มาตรฐานผู้ลงทุนจะได้รับ วัตถุดิบ อุปกรณ์การชงกาแฟ และการอบรมการชงกาแฟ แบบแฟรนไชส์โครงสร้าง คือ จะออกแบบ รูปแบบร้านค้าขึ้นมาใหม่ตามขนาดของพื้นที่จริง และเสนอราคาตามรูปแบบของร้าน มีผลตอบรับ ที่ดี

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าทำธุรกิจนี้มีคู่แข่งเยอะ บางแบรนด์แข่งขันด้านราคา โดยเฉพาะเครื่องชงกาแฟ มีการขายตัดราคากัน ในอนาคตมีการนำเข้ากาแฟวัตถุดิบจากต่างประเทศ โดยเฉพาะลาวมากขึ้น จึงมีการเปรียบเทียบข้อมูลในการบริโภคและเลือกที่จะบริโภคมากขึ้น รวมถึงจะมีคู่แข่งรายย่อยผู้ผลิตในตลาดมากขึ้น และเริ่มมีบริษัทรายใหญ่ๆ กระโดดเข้ามาแข่งขันในธุรกิจกาแฟสดมากขึ้น

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ถึงเศรษฐกิจมีการชะลอตัว แต่มีผลตอบรับที่ดี สำหรับการขยายกิจการ เราเน้นพื้นที่ในต่างจังหวัด บางพื้นที่ใช้ทุนในการทำธุรกิจไม่มากแต่มีลูกค้าอย่างต่อเนื่อง และลูกค้าที่ดื่มกาแฟต้องเป็นคอกาแฟจริงๆ

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล มีผลกับการประกอบการหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าช่วงแรกๆ อาจจะยังไม่มีผลเท่าไรในการเตรียมความพร้อม เพราะลูกค้าเรายังมีไม่มาก คงจะต้องรอเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนใหญ่เป็นการขยายแฟรนไชส์ต้องทำไปพร้อมๆ เข้าสู่อาเซียน เพราะความพร้อมด้านต่างๆ ต้องค่อยๆ ปรับตัวตามกลไกศักระยะ อาจจะ 3-5 ปีถึงจะชัดเจนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล มีปัญหา/อุปสรรคหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคจะเป็นส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับ ทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะเรื่องของภาษา ธุรกิจก่อนข้างจะอยู่กับลูกค้าที่ทำธุรกิจเปิดร้านเป็นส่วนใหญ่ มองว่าภาษาอังกฤษอย่างเดียวคงยังไม่พอ ควรจะมีการให้ความรู้เสริมเรื่องภาษาอื่นๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การทำธุรกิจส่วนใหญ่เปิดร้านขายแฟรนไชส์ การโยกย้ายแรงงานอาจจะต้องดูภาพรวมในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ว่าแรงงานต่างด้าวจะไหลเข้ามาเยอะไหม แน่นอนจะมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาในไทยแน่นอน เพราะค่าครองชีพของเราสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ทุกวันนี้ภาครัฐที่ทำอยู่ก็จัดสัมมนาไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เน้นไป Road Show ประเทศต่างๆ และประเทศในAEC จัดอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลความรู้ให้เข้าถึงผู้ประกอบการในทุกๆธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท คอฟแมน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่มที่ต้องการขยายไปประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐผู้ดูแลในส่วนนี้ ส่งเสริมสนับสนุนเรื่องการปลุกกาแฟผู้ปลุกกาแฟ เน้นเกี่ยวกับการปลุกกาแฟให้มากขึ้น ให้ไร่กาแฟใหญ่ขึ้น ผลผลิตจะมีมากขึ้นสามารถนำไปแข่งขันกับต่างประเทศได้

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ตั้งใจเจริญ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุน ดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เริ่มต้นการลงทุนด้วยตัวธุรกิจแม่ศรีวรรณ มี 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ และเน้นขยายไปต่างประเทศเป็นสำคัญ

2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 100,000บาท 300,000 บาท 600,000 บาท/สาขา ถือว่าเป็นการลงทุนที่ดี

3. ประเภทการลงทุน ร้านก๋วยเตี๋ยว

4. ระยะเวลาการลงทุน 3-6 เดือน ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เหมาะสมไม่เกิน 1 ปี คืนทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการ ก๋วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าโดยที่ร้านก๋วยเตี๋ยวเราไม่เน้นในประเทศ จึงมีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่มาก เพราะวัตถุดิบเราเป็นผลปรั่งสำเร็จรูป มองว่าการประกอบการยังเป็นปกติ แต่มีการชะลอตัวหรือไม่มีแน่นอนในด้านระบบเศรษฐกิจ แต่คนในประเทศยังมีศักยภาพในการจับจ่ายให้สอยอยู่บ้าง

การเมือง การเมืองยังไม่นิ่ง รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารประเทศ ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่ไม่มีผลกระทบอะไรกับประชาชนยังมีกำลังซื้อ และไม่ได้รู้สึกว่าเป็นปัญหาในชีวิตประจำวัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ตั้งใจเจริญ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ตั้งใจเจริญ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องใหม่ แต่ในการทำการค้าต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเพราะแต่ละประเทศจะมีข้อแตกต่างกัน ไปอีกหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องภาษา

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ตั้งใจเจริญ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ประเทศในอาเซียนร่วมกันแก้ปัญหากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ให้ชัดเจน ครอบคลุมเพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด และอยากให้แก้ปัญหาภายในประเทศโดยเร็ว

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท กว๊านเตียวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ สามารถสรุปรายละเอียดจำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากร ประมาณ 30 คน เป็นผู้ฝึกอบรมพนักงาน โดยประจำสาขาแต่ละสาขาไม่เกิน 4 คนโดยประมาณ

ตำแหน่งงาน ควรสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ถ้ามีความรู้เรื่องภาษาจะดีมาก เพราะเป็นธุรกิจต้องใกล้ชิดกับลูกค้าเป็นส่วนมาก

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาฝีมืออบรม เสริมสร้างทักษะ จัดรูปแบบและให้ความรู้เรื่องการให้บริการ จัดฝึกอบรมขั้นตอนการทำ และ หลักสูตรการบริหารงานทั้งภาคทฤษฎีและ Manager

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๊วยเตี๋ยสุโขทัยแม่ศรีวรรณ สามารถสรุปรายละเอียด ด้าน ผลลัพธ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นผงปรุงร มากกว่า ส่วนวัตถุดิบอื่นๆก็หาได้ในพื้นที่นั้นๆ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าทำให้เป็นเอกลักษณ์ มีจุดเด่น เข้าใจง่าย จดจำง่ายภายใต้คอนเซ็ป “อร่อยจริง ไม่ใส่ชูรส” ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก เพราะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการ และผู้ที่ร่วมลงทุนทำธุรกิจกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าโปรดัคส์หรือผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรง มากๆ พร้อมโดดเด่นในตัวเอง ทำให้เป็นเอกลักษณ์ มีจุดเด่น เข้าใจง่ายจดจำง่ายภายใต้คอนเซ็ป “อร่อยจริง ไม่ใส่ชูรส” มีมาตรฐานรับรองจากองค์การอาหารและยา

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เน้นรุกตลาดในอาเซียน เพิ่มให้มี จำนวนสาขาในต่างประเทศ เพื่อขยายฐานกลุ่มลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้น สืบทอดยาวนานกว่า 25 ปี เน้น เรื่องสุขภาพของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๊วยเตี๋ยสุโขทัยแม่ศรีวรรณ สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านการขนส่งไม่มีปัญหา เนื่องจากชายแดนมี การขนส่งตลอดเวลาอยู่แล้ว แม่ศรีวรรณจะเป็นผงปรุงรรมากกว่า ส่วนประเภทผัก เนื้อสัตว์ หาได้จาก กระจเทศนั้นๆ แล้วค่อยเทรนดในการทำต่อไป

การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขยายอย่างต่อเนื่อง ถ้าสุดท้ายขยายตลาดไปพม่า ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดี โดยชีวิตประจำวันของคนพม่าเขาจะกินก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารเช้าอยู่แล้ว จึงถูกปากคนพม่า รสชาติเหมือนบ้านเรา ไม่แตกต่างกันมาก มีผลตอบรับที่ดี

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจก๋วยเตี๋ยวนี้มีคู่แข่งก็ทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก แต่เราต้องมีเอกลักษณ์เป็นของเราเอง เช่น เราเน้นเรื่องสุขภาพของผู้บริโภค เป็นสำคัญ สูตรก็เป็นสูตรเฉพาะของเราเองซึ่งมีความแตกต่างอยู่แล้ว

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาเศรษฐกิจมีผลบ้าง แต่ไม่มาก เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานานมากแล้ว ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นกังวลประเทศไทยทุกวันนี้ยังเป็นประเทศที่น่าลงทุนอยู่แต่ต้องไปคิดว่าจะลงทุนจุดไหนมากกว่า

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก๋วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ มีผลกับการประกอบการ สามารถสรุปรายละเอียดดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และช่วยให้หลายๆอย่างง่ายขึ้นไม่ได้มีความยุ่งยากซับซ้อนมาก ถ้าเราต้องการขยายธุรกิจไปอาเซียน เช่น ประเทศพม่า กำลังซื้อจริงๆของคนพม่าไม่มี ค่าครองชีพยังต่ำอยู่ เราไม่ได้มองไปลงทุนที่พม่า แต่เรามองคนที่เข้าไปลงทุนในพม่ามากกว่า คนกลุ่มนี้มีศักยภาพมากพอ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๋วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ มีปัญหา/อุปสรรค สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคจะเป็นส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เรื่องภาษาสำคัญไม่แพ้กัน แต่ส่วนใหญ่แต่ละประเทศจะมีล่าม ธุรกิจค่อนข้างจะอยู่กับลูกค้าที่ทำธุรกิจเปิดร้านเป็นส่วนใหญ่

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๊วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบสามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การโยกย้ายแรงงานในปัจจุบันไทยมีปัญหามานานมากแล้ว ตอนนี้ร้อยละ 80 เป็นแรงงานต่างด้าว แต่ไม่มีผลกับก๊วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณเท่าไร เพราะส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว และมีจำนวนไม่มากนัก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๊วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า อยากให้ภาครัฐสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง อย่างเปลี่ยนรัฐบาลครั้งการสนับสนุนก็สะดุด การสนับสนุนควรจะแยกแยะจากนโยบายให้นโยบายมาตั้งแต่ต้นแล้วควรจะทำต่อเนื่องไปเลยไม่ใช่เดี๋ยวให้เดี๋ยวดึง ทำให้ผู้ประกอบการไม่แข็งแรงซะที พอถึงเวลาตกลงก็เริ่มต้นนับหนึ่งใหม่อีกแล้ว จะต้องเริ่มนับใหม่อีกก็จริง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการก๊วยเตี๋ยวสุโขทัยแม่ศรีวรรณ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่ม SMEs ที่ต้องการขยายไปประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐผู้ดูแลในส่วนนี้อยู่แล้ว แต่บางครั้งการดูแลยังซ้ำซ้อนกันอยู่บางเรื่องเคยทำแล้วทำอีก อย่างไป Road Show ต่างประเทศ หลากๆ กรมๆ ก็ทำงานซ้ำซ้อนเดี๋ยวคนโน้นพาไป ทุกคนมีตรรกะนี้ชีวิตแตกต่างกัน ทุกคนมีผลตอบรับที่อยากฝาก และอยากทราบแตกต่างกัน การทำงานแบบนั้นได้ผลดีไหม ตอบว่าบางครั้งก็สูญเปล่า บางครั้งก็เสี่ยง ผู้ประกอบการต้องต่อยอดเอง ถ้าผู้ประกอบการแข็งแรงพอก็ช่วยเหลือตัวเองได้ บางรายผู้ประกอบการไม่แข็งแรงพอ ออกเคอร์มาแล้วจะทำอย่างไรต่อ ภาคการผลิตทำอย่างไรต่อ ใครจะซัพพอร์ตเราต่อ ซึ่งตรงจุดนี้ยังเป็นปัญหาอยู่ ทำให้ยอดการส่งมอบสินค้าหายไป ลูกค้าอาจจะหายไปทีสุด

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท พชรสถา สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เริ่มต้นการลงทุนขึ้นอยู่กับขนาดและพื้นที่ของลูกค้า มี 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 150,000บาท -350,000 บาท /สาขา และแพ็คเกจที่เลือก
3. ประเภทการลงทุน สถา นวดแผนไทย/สพานวดเพื่อสุขภาพ
4. ระยะเวลาการลงทุน 3-5 ปี คืนทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพชรสถา สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าถ้าเป็นในประเทศมีผลกระทบพอสมควร เพราะปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากลูกค้านี้มีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทั้งเศรษฐกิจชะลอตัว ต่างคนต่างรอให้ทุกอย่างอันเป็นผลมาจากการเมืองเข้าสู่ภาวะปกติ

การเมือง การเมืองยังไม่นิ่ง รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารประเทศ ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ มีผลกระทบกับธุรกิจสถาเพราะส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ทำให้ขาดหายไปส่วนหนึ่ง รอให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้น

ส่วนที่ 2 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพชรสถา สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากร ประมาณ 10 คน เป็นผู้ฝึกอบรมพนักงาน โดยประจำสาขาแต่ละสาขา

ตำแหน่งงาน ควรสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ ถ้ามีความรู้เรื่องภาษาจะดีมาก เพราะเป็นธุรกิจต้องใกล้ชิดและสัมผัสลูกค้า ตำแหน่งงาน 2 ปี

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะ จัดรูปแบบและให้ความรู้เรื่องการให้บริการ จัดฝึกอบรมขั้นตอนการนวดสปา และหลักสูตรการบริหารงานทั้งหมด

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพัชรสป่า สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์สปาเกี่ยวกับการนวด น้ำมันหอมระเหย

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก เพราะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นโปรดัคส์หรือผลิตภัณฑ์ต้องแข็งแรง ใหม่ๆ พร้อมโดดเด่นในตัวเอง ทำให้เป็นเอกลักษณ์ มีจุดเด่น สร้างทางเลือกใหม่การดูแลสุขภาพสำหรับลูกค้าที่มีเวลาจำกัด ด้วยศาสตร์การนวดอย่างมืออาชีพตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะส่งเสริมสุขภาพในบรรยากาศสปา เน้นรูกตลาดในอาเซียน เพิ่มให้มีจำนวนสาขาในต่างประเทศ เพื่อขยายฐานกลุ่มลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้น สุขภาพของผู้บริโภคในบรรยากาศสปา

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพัชรสป่า สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านการขนส่งไม่มีปัญหา ส่วนมากจะเป็นพนักงานสปาในร้านเป็นส่วนมาก

การขายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขายอย่างต่อเนื่อง โครงการล่าสุดขายตลาดไปพม่า ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดี โดยเราไม่นับคนพม่าในพื้นที่ เราเน้นกลุ่มคนที่ จะเข้ามาลงทุนในพม่ามากกว่า

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าตอนนี้ธุรกิจสปา ในพม่าไม่มีคู่แข่งด้านวิชาชีพนี้ เป็นส่วนที่เราก้าวต่อไปได้ ทางการค้าเราหาพาร์ทเนอร์ในการทำการค้าเพื่อช่วยลดปัญหาต่างๆในประเทศพม่าดำเนินการต่างๆได้สะดวกรวดเร็ว

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ปัญหาเศรษฐกิจมีผลบ้าง แต่ไม่มาก เนื่องจากพัชรสปามีการขายสาขาไปยุโรป และกำลังขยายไปAEC จึงมีผลกระทบค่อนข้างน้อย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท พัชรสป่า สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน ไปโรดโชว์ในประเทศต่างๆ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท พัชรสป่า สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับดีพอสมควร เป็นเรื่องเพราะได้เริ่มเข้าไปทำสัญญาการค้ากับประเทศในอาเซียนบ้างแล้ว แต่ต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเพราะแต่ละประเทศคู่ค้าจะมีข้อแตกต่างกัน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท พชรสปปา สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้รัฐบาลเข้ามาดูแลในเรื่องคู่ค้า ร่วมกันการทำสัญญา ปัญหาเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ให้ชัดเจน ครอบคลุมและให้ต่อเนื่อง

ส่วนที่ 3 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพชรสปปา มีผลกับการประกอบการ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และช่วยทำให้หลายๆอย่างง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ถ้าเราต้องการขยายธุรกิจไปอาเซียน เช่น ประเทศพม่า อาจจะมีผลกระทบเรื่อง Work permit อาจจะมีเรื่องภาษี เราต้องศึกษาเพิ่มมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพชรสปปา มีปัญหา/อุปสรรค สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค เพราะเพิ่งจะเริ่มขยายเข้าไปในอาเซียน อาจะพบในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ เรื่องภาษาสำคัญไม่แพ้กัน ธุรกิจก่อนข้างจะอยู่กับลูกค้าที่ทำธุรกิจเปิดร้านเป็นส่วนใหญ่

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพชรสปปา เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการโยกย้ายแรงงานเป็นเรื่องดีไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นพนักงานในพื้นที่ของประเทศนั้นๆ เราจะมีครูฝึกอบรมไปฝึกสอนให้ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การขอวีซ่าต่างๆก็ง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากหรือต้องใช้เวลาตรวจสอบเป็นเวลานานๆ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพัชรสปา คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า อยากให้ภาครัฐสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ยังไม่เพียงพอ นานๆจัดครั้งหนึ่ง บางครั้งจัดไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ ภาครัฐถ้าทำแล้วต้องทำต่อเนื่อง บางครั้งจัดแล้วก็ไม่ได้สนับสนุนต่อ ไม่ต่อ ยอดทางธุรกิจให้ต้องมีการแบ่งเป็นขั้นตอน ผู้ประกอบการบางรายสานต่อเองต้องเจอปัญหาด้านโลจิสติกส์ ด้านกฎหมาย ถูกหลอกบ้าง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการพัชรสปา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่ม SMEs ที่ต้องการขยายไปประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐผู้ดูแลในส่วนนี้อยู่แล้ว แต่บางครั้งการดูแลยังซ้ำซ้อนกันอยู่บางเรื่องเคยทำแล้วทำอีก เช่น ไปRoad Show ต่างประเทศ บางครั้งไม่สานต่อก็สูญเปล่า บางครั้งก็เสีย ผู้ประกอบการต้องต่อยอดเอง เจอปัญหาด้านขนส่ง กฎหมาย คอยกันรู้เรื่องบ้างไม่รู้บ้าง ขาดทุนบ้าง อยากให้เข้ามาช่วยเหลือให้ครบถ้วน ช่วยแก้ไขปัญหาดังเพื่อให้ผู้ประกอบการแข็งแรงเองได้

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุน ดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นการลงทุน กลาง ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 10,000,000 บาท
3. ประเภทการลงทุน ธุรกิจการศึกษา

4. ระยะเวลาการลงทุน 7 ปี

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นธุรกิจการศึกษา สำหรับผู้ที่สนใจพัฒนาด้านการศึกษา จึงไม่มีผลกระทบ

การเมือง การเมืองยังไม่นิ่ง รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารประเทศ ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่เป็นธุรกิจการศึกษา จึงไม่มีผลกระทบเพราะผู้ประกอบการต้องการให้บุตรหลานมีความรู้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดี เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับดี จากข่าวสารในด้านต่าง อินเทอร์เน็ต สิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์ เพราะเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ประเทศส่งเสริมการทำธุรกิจนี้ ให้มีความชัดเจนในเรื่องกฎระเบียบต่างๆ ของแต่ละประเทศ

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากร ประมาณ 30 คน สำนักงานใหญ่ เป็นผู้ฝึกอบรมพนักงาน โดยประจำสาขาแต่ละสาขา

ตำแหน่งงาน ควรสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ ถ้ามีความรู้ ทักษะ ภาษา ใน การเรียน การสอน

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีการพัฒนาฝึกอบรม เสริมสร้างทักษะ จัดอบรมวิชาการและการสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอน แฟ้ม ภาพ ซีดี โปสเตอร์ต่างๆ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก เพราะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา มีความชัดเจน

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นโลโก้ มีเอกลักษณ์ ภายใต้การสร้างทางเลือกใหม่ ซึ่งได้จดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการหาความแตกต่างของหลักสูตรและความสำเร็จของผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขนส่งไม่มีปัญหา เพราะเป็นการจัดส่งตำราเรียนตามกำหนดเวลา

การขายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขยายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการไปได้ทั่วโลก

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการแข่งขันธุรกิจการศึกษา ต้องทำให้คู่แข่งด้อยกว่าในด้านหลักสูตร และการบริการ มีการจัดแข่งขันตลอดปีอย่างต่อเนื่อง เพื่อวัดคุณภาพของหลักสูตร

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาหรือผลกระทบทางเศรษฐกิจ อาจจะกระทบธุรกิจอื่นๆ แต่เนื่องจากเป็นด้านการศึกษาจึงมีผลตอบรับที่ดีจากผู้ปกครอง และความเชื่อมั่นจากผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด มีผลกับการประกอบการ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และบริษัท ได้ขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น ง่ายขึ้น อาจจะต้องรอสักระยะเพื่อดูว่ามีผลกระทบด้านใดบ้าง ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด มีปัญหา/อุปสรรค สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค เพราะเพิ่งจะเริ่มขยายเข้าไปในอาเซียน ในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ เรื่องภาษาสำคัญไม่แพ้กัน ต้องศึกษาให้ละเอียดในการติดต่อประสานงานต่อไป

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเพียงพอสำหรับธุรกิจขนาดกลาง จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน เพื่อให้มีโอกาสได้ในพื้นที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากขึ้น ให้ความรู้เชิงลึกในทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท สมาร์ทเบรน จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่ม SMEs ที่ต้องการขยายไปประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยากให้ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐเข้ามาสนับสนุนด้านการขยายตลาดไปสู่ประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อไม่เป็นการสูญเสียเปล่าในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งที่ใช้งบประมาณในการจัดงานไป

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล ชัฟฟลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นธุรกิจการลงทุนจากขนาดเล็กไปหาขนาดกลาง ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 45,000 บาท ถึง 400,000 บาท
3. ประเภทการลงทุน เบเกอรี่/ขนมไทย
4. ระยะเวลาการลงทุน 2-3 เดือนคืนทุน ขึ้นอยู่กับทำเล ที่ตั้ง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล ชัฟฟลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดบรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นธุรกิจที่ทุนน้อย มีการคืนทุนได้เร็ว ด้านปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น จึงมีผลกระทบน้อยเพราะเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้ประกอบการสนใจที่กล้าลงทุนในเศรษฐกิจบ้านเราที่ไม่แน่นอน

การเมือง การเมืองยังไม่นิ่ง รัฐบาลขาดเสถียรภาพ ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่เป็นวอฟเฟิล เป็นธุรกิจหนึ่งที่มีผลตอบแทนที่ดี จึงมีผลกระทบไม่มากนัก

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล ชัฟฟลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน ไปมาแล้วหลายประเทศ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล ชัฟฟลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องใหม่ แต่ได้มีเริ่มมองหาการขยายตลาดแล้วในอาเซียน สิ่งที่ต้องทำคือการเรียนรู้ในทุกด้านของประเทศคู่ค้าที่เรามีเป้าหมายจะทำการค้าร่วม

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังที่จะขยายสาขาให้เป็นที่รู้จักให้เร็วที่สุด ให้ประเทศในอาเซียนร่วมกันแก้ปัญหากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ให้ชัดเจนครอบคลุม

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท เดอะวอฟเฟิล ชัฟฟลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดจำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากร ประมาณ 30 คน สำนักงานใหญ่ เป็นผู้ฝึกอบรมพนักงาน โดยประจำสาขาแต่ละสาขา

ตำแหน่งงาน หาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีเรียนรู้เร็ว มีความขยัน อดทน ทักษะ ภาษา

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาฝึกอบรม เสริมสร้างทักษะ จัดอบรมพนักงานขายและขั้นตอนการผลิต

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้าน ผลิตรภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตรภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์การผลิต แป้ง และส่วนผสมต่างๆ ของขนม

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและ ครอบคลุม สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา มีรางวัลรับรอง มาตรฐานสินค้าดีเด่น และพัฒนาไประบบรับประกันคุณภาพอื่นๆ

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น โลโก้ มีเอกลักษณ์ ภายใต้การสร้าง ทางเลือกใหม่ ซึ่งได้จดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นที่รู้จัก และเกิดภาพลักษณ์ที่ดีในการขยายแบบแฟรนไชส์ต่อกลุ่มผู้บริโภคชั้นสุดท้าย เพื่อเตรียมตัวรองรับ การตลาดใหม่ออกไปสู่ตลาดต่างประเทศ ขยายตลาดเพิ่มขึ้นทุกปี เพิ่มส่วนแบ่ง (Market share) เพิ่มตามเป้าหมายที่กำหนด สร้างกระบวนการผลิตมาตรฐาน GMP HACCP และ HALAL ขยายให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย จัดวางสินค้าและออกแบบหน้าตาสินค้าให้ดูน่ารับประทาน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ บริการลูกค้าโดยใช้หลักคิด “คิดเหมือนผู้ซื้อ”

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขนส่งอาจยุ่งยากนิดหน่อยเพราะสินค้าต้องแช่แข็ง เก็บความเย็น เป็นอาหารสด ระบบการขนส่งของเรายังไม่พร้อมแต่ก็สามารถดำเนินการขนส่งได้เป็นปกติ

การขายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการไปได้ทั่วโลก ขณะนี้วอฟเฟิล มีกว่า 200 สาขาทั่วทุกทีในประเทศไทย และตลาดแถบเอเชีย

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการแข่งขันก็มีมากมายหลากหลาย แต่ถ้าขายไปต่างประเทศคู่แข่งน้อยมาก เพราะเราเป็นรายแรกที่บุกเบิก เป็นอันดับหนึ่งของวอฟเฟิล ต้องทำให้คู่แข่งด้อยกว่าในด้านสูตรลับเฉพาะ และการบริการที่ดีเลิศ

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาคือปัญหาการเมือง มีผลกระทบทางเศรษฐกิจแน่นอน ถ้าการเมืองมีเสถียรภาพคลี่คลายไปในทางที่ดี เศรษฐกิจก็จะดีขึ้นและเติบโตแน่นอน

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด มีผลกับการประกอบการหรือไม่อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และบริษัทได้ขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น ในการติดต่อประสานงานกับประเทศต่างๆ ได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโลจิสติกส์ ภาษี กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ มีความชัดเจนมาก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด มีปัญหา/อุปสรรค หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ต้องทำความเข้าใจในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น เรื่องภาษา หรือข้อกำหนด ต้องศึกษาให้ละเอียดในการทำธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่สนใจลงทุนเอื้อประโยชน์ต่อกันเพราะเป็นธุรกิจขนาด แต่อาจจะกระทบกับธุรกิจที่ต้องใช้คนจำนวนมาก และมีความรู้ที่แต่ละประเทศต้องการ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล ชัพพลาย จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เพียงพอสำหรับธุรกิจขนาดกลาง จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน เพื่อให้มีโอกาได้ในพื้นที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากขึ้น ให้ความรู้ในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง แต่อาจจะมีปัญหาในประเทศที่ยังไม่คลี่คลาย ทำให้ไม่ต่อเนื่อง

จากการให้สัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท วอฟเฟิล จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ธุรกิจในกลุ่ม SMEs ที่ต้องการขยายไปอาเซียน อยากให้ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐเข้ามาสนับสนุนด้านการขยายตลาดไปสู่ประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เพราะยังมีอีกหลายด้านที่ต้องศึกษาให้ชัดเจน ผู้ประกอบการยังไม่เข้าใจและเข้าถึง มาตรการการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในด้านที่มีผลกระทบภายในประเทศ

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุก เฟรชมี สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุน ดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นธุรกิจการลงทุนจากขนาดพื้นที่ ทำเล ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 250,000 บาท ครอบคลุมอย่าง
3. ประเภทการลงทุน ร้านขนมไข่มุก
4. ระยะเวลาการลงทุน 2 เดือน ถึง 1 ปี คืนทุน ขึ้นอยู่กับทำเล ที่ตั้ง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุกเฟรชมี สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

เศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เป็นธุรกิจที่เติบโตเร็ว ด้านปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาด้านการเมืองมีผลกระทบน้อย เพราะเป็นธุรกิจที่เข้าถึงลูกค้าได้ทุกกลุ่ม กำลังการซื้อของคนในประเทศยังมีอยู่พอสมควร ด้านเศรษฐกิจจึงไม่เป็นปัญหา

การเมือง การเมืองยังไม่มีแนวโน้มชัดเจน ทำให้มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมีการชะลอตัว ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่ธุรกิจก็ต้องดำเนินต่อไป ให้อยากทุกภาคส่วนหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาในประเทศให้มากขึ้น ทำให้เป็นปัญหาต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ชมนมไข่มุก เฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ชานมไข่มุก เฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องใหม่ แต่ในการทำการค้าต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเพราะแต่ละประเทศคู่ค้าจะมีข้อแตกต่างกันไปอีกหลายด้านโดยเฉพาะด้านกฎหมาย

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ชานมไข่มุก เฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ประเทศในอาเซียนร่วมกันแก้ปัญหาโดยเฉพาะเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ให้ชัดเจน ครอบคลุมเพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด และต่อเนื่อง

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านชานมไข่มุกเฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากร ประมาณ 20 คน สำนักงานใหญ่ เป็นผู้ฝึกอบรมพนักงาน เทรนด์ 2 คน โดยประจำสาขาแต่ละสาขา

ตำแหน่งงาน หาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีเรียนรู้เร็ว มีความขยัน อดทน มีทักษะ ภาษา การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีการพัฒนาฝึกอบรม จัดอบรม เทรนด์

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุกเฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์การผลิต เป็นอาหารแห้ง เป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น โลโก้ มีเอกลักษณ์ ภายใต้การสร้างทางเลือกใหม่ ซึ่งเฟรชมี่ เตรียมออกแบบสินค้าเป็นเพื่อสุขภาพ และมีมากกว่า 50 เมนู

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นต้องสร้างแบรนด์ให้เป็นที่รู้จัก และเกิดภาพลักษณ์ที่ดี เรื่องรสชาติ โดยมีสูตรเฉพาะของทางร้าน และการบริการหลังการขายที่สามารถติดต่อถึงเจ้าของโดยตรง ถ้าพบจุดไหนเกิดปัญหา ทางบริษัทแม่ก็พร้อมเข้าไปช่วยแก้ไข ปัญหาได้ทันที ขยายตลาดเพิ่มขึ้นทุกปี เพิ่มส่วนแบ่ง (Market Share) เพิ่มตามเป้าหมายที่กำหนด สร้างกระบวนการผลิตมาตรฐาน GMP HACCP และ HALAL ภายใต้สโลแกน “หวานน้อย กลมกล่อม หอมกลิ่นใบชา”

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุกเฟรชมี่ สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการขนส่งไม่ยุ่งยากเท่าไร เพราะเป็นอาหารแห้ง บางอย่างอาจหาได้ในพื้นที่ของผู้ประกอบการ บางอย่างต้องส่งจากเรา

การขายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีภาครัฐเข้ามาสนับสนุนให้ข้อมูล เพื่อขายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการกำลังจะขายไปกลุ่มอาเซียน แต่คงต้องมองดูปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ภาษี กฎหมาย และค่าเงินบาท

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า คู่แข่งก็มีมากมายหลากหลาย แต่เรามีจุดแข็งที่แตกต่างจากคู่แข่งคือ เราจะใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ ทุกสาขาต้องรสชาติเดียวกัน โดยผ่านกรรมวิธีโดยการนึ่งของชาออกมาแล้วต้มสด วัตถุดิบน้ำเป็นน้ำสำเร็จรูปทั้งหมด โดยเฉพาะไข่มุกเรามีเอกลักษณ์หนีบอร่อย 6 ชั่วโมง เราจะทิ้งเลยไม่เก็บไว้ ตัวไข่มุกเราใช้น้ำผึ้งเป็นตัวคน

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากปัญหาการเมือง มีผลกระทบทางเศรษฐกิจแน่นอน ถ้าทุกอย่างเข้าสู่สภาพปกติก็ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนกล้าใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ธุรกิจก็จะเติบโตอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านชาไข่มุก เฟรชมี่ มีผลกับการประกอบการหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และบริษัทได้รับการติดต่อจากภาครัฐ กรมพัฒนาธุรกิจ และได้รับโอกาสให้ไป Road Show เพื่อขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น ถ้าเราไม่ก้าวเข้าไปเราก็จะไม่รู้ว่าแผนงานเป็นอย่างไร ไปดูแผนงานต่างประเทศว่าแต่ละประเทศเป็นอย่างไร มีความชัดเจนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านชาไข่มุก มีปัญหา/อุปสรรค หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ต้องทำความเข้าใจในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น เรื่องภาษา หรือข้อกำหนด เพราะแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ต้องศึกษาให้ละเอียดในการทำธุรกิจ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุก เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบ หรือไม่อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่สนใจลงทุนเอื้อประโยชน์ต่อกันเพราะเป็นธุรกิจขนาด เราใช้บุคลากรในการฝึกอบรม 2 คน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของผู้ประกอบการในการดูแลเอง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุก คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ข่าวสารคืออยู่แล้ว แต่ไม่เพียงพอเท่าที่ควร เพราะผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นควรทำอย่างไร จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน ให้ความรู้ในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการร้านขนมไข่มุก มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ หรือไม่อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดตลาดอาเซียน อยากให้ภาครัฐสนับสนุนด้านกฎหมาย เพราะการไปแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับทูตพาณิชย์แต่ละประเทศนั้นๆด้วย ภาครัฐก็ทำเต็มที่ส่งเราไปถึงทูตพาณิชย์ ขึ้นอยู่กับทูตพาณิชย์จะเอาคนมาคุยกับเราได้มากแค่ไหน มีทั้งด้านดีและกลางๆ อยากให้ภาครัฐช่วยวางแผนด้านกฎหมาย เพราะเป็นเรื่องใหญ่ เราไม่รู้ว่ากฎหมายแต่ละประเทศเป็นอย่างไร มีความปลอดภัยแค่ไหนกับการจะไปลงทุน ภาครัฐควรมีหน่วยงานเสริมให้รู้สึกว่าการลงทุนต่างประเทศแล้วเราจะไม่โดนเอาเปรียบ เสียเปรียบคนต่างชาติ

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นธุรกิจการลงทุนจากขนาดพื้นที่ ทำเล ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ

2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 3,000,000 บาท

3. ประเภทการลงทุน คาร์แคร์

4. ระยะเวลาการลงทุน 3 ปี คืนทุน ขึ้นอยู่กับทำเล ที่ตั้ง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด บรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

เศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นธุรกิจที่เติบโตเร็ว ด้านปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาด้านการเมืองมีผลกระทบค่อนข้างมากเพราะเป็นธุรกิจเกี่ยวกับการบริการ

การเมือง การเมืองยังไม่มีแนวโน้มชัดเจน ทำให้มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมีการชะลอตัว ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ทำให้เป็นปัญหาต่อเนื่อง แต่ธุรกิจก็ต้องดำเนินต่อไป อยากให้ทุกภาคส่วนหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาในประเทศให้มากขึ้น

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความสำคัญมาก เพราะหากว่าจะทำการค้าต้องรู้เขารู้เรา โดยเฉพาะคู่ค้าที่เราจะทำการค้าด้วย

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจไม่ได้คาดหวังอะไรแค่ทำให้ธุรกิจในประเทศมั่นคงแข็งแรงแล้วเดินทางไปต่างประเทศก็จะเกิดความมั่นใจมากขึ้น

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากรพร้อมพอสมควร สำนักงานใหญ่

ตำแหน่งงาน หาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีเรียนรู้เร็ว มีความขยัน อดทน มีทักษะ ภาษา

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาฝึกอบรม จัดอบรมอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์การผลิต มีหลายผลิตภัณฑ์เน้นรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น โลโก้ มีเอกลักษณ์ ให้มีความสำคัญมาก ป้องกันการลอกเลียนแบบ

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น มีความสำคัญมากในภาคธุรกิจ รายละเอียดค่อนข้างเยอะ การตั้งราคาก็มีผลต่อแบรนด์ โดยวิเคราะห์ว่าเราต้องขายแพงกว่า เพราะว่ามนุษย์เราโดยปกติมีความเชื่อว่าเป็นของแพงต้องดีกว่า ลูกค้าก็สำคัญเป็นส่วนประกอบให้ภาพลักษณ์อีกกลยุทธ์คือเราจะใช้การประชาสัมพันธ์จะต้องส่งไปถึงคุณภาพได้และลูกค้าต้องบอกต่อ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์.โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น ด้านการขนส่งไม่มีปัญหา เพราะเรามีระบบขนส่งกันเองในกรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัดมีอยู่แล้ว เน็ตเวิร์คการเชื่อมโยง เจ้าหน้าที่ ระบบการจัดเก็บเข้าออกคืออยู่แล้ว

การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นภาครัฐเข้ามาสนับสนุนให้ข้อมูล เพื่อขยายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการกำลังจะขายไปกลุ่มอาเซียน แต่คงต้องมองดูปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆเช่น ภาษี กฎหมาย และค่าเงินบาท

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เรามองว่าคู่แข่งเป็นเพื่อน เป็นพันธมิตร แต่ละสาขาต้องแข่งกับตัวเอง มองกลับกันเราทำดีแล้วหรือยัง เรามองถึงบริการหลังการขาย

สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากปัญหาการเมือง มีผลกระทบทางเศรษฐกิจแน่นอน ถ้าทุกอย่างเข้าสู่สภาพปกติก็ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนกล้าจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ธุรกิจก็จะเติบโตอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด มีผลกับการประกอบการหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และบริษัทได้รับการติดต่อจากภาครัฐ กรมพัฒนาธุรกิจ และได้รับโอกาสให้ไป Road Show เพื่อขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น ถ้าเราไม่ก้าวเข้าไปเราก็จะไม่รู้ว่าแผนงานเป็นอย่างไร ไปดูแผนงานต่างประเทศว่าแต่ละประเทศเป็นอย่างไร มีความชัดเจนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด มีปัญหา/อุปสรรคหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ต้องทำความเข้าใจในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น เรื่องภาษา หรือข้อกฎหมาย เพราะแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ต้องศึกษาให้ละเอียดในการทำธุรกิจ ปัญหาที่เป็นอยู่ก็เป็นเรื่องของเศรษฐกิจและการเมืองในบ้านเราเอง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่สนใจลงทุนเอื้อประโยชน์ต่อกันเพราะเป็นธุรกิจขนาด เรามีบุคลากรในการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การรับรู้ข่าวสารคืออยู่แล้ว แต่เพียงพอแล้ว ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร ความรู้ในด้านต่างๆ เพราะผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นควรทำอย่างไร จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน ให้ความรู้ในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท ที.อาร์. โปรดักส์ แอนด์มาเก็ตติ้ง จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ในการเปิดตลาดอาเซียน อยากให้ภาครัฐสนับสนุนด้านกฎหมาย เพราะการไปแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับทูตพาณิชย์แต่ละประเทศนั้นๆ ด้วย ภาครัฐก็ทำเต็มที่ และเพิ่มศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่ มีงบประมาณให้ธุรกิจที่ไปทำในต่างแดนมีการส่งเสริมแรงงาน สนับสนุนในอัตราดอกเบี้ยพิเศษในการลงทุน

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ช่อเฮง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นธุรกิจการลงทุนขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ
2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 3,000,000 บาท

3. ประเภทการลงทุน แบ่งประกอบอาหาร

4. ระยะเวลาการลงทุน 3 ปี คืบทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ชอเฮง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดบรรยากาศการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

เศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นธุรกิจที่เติบโตเร็ว ด้านปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาด้านการเมืองมีผลกระทบค่อนข้างน้อย เพราะเป็นธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร

การเมือง การเมืองยังไม่มีแน่นอนชัดเจน ทำให้มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมีการชะลอตัว ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่ธุรกิจก็ต้องดำเนินต่อไป ให้อยากทุกภาคส่วนหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาในประเทศให้มากขึ้น ทำให้เป็นปัญหาต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ชอเฮง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ชอเฮง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องใหม่ แต่ในการทำการค้าต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเพราะแต่ละประเทศคู่ค้าจะมีข้อแตกต่างกันไปอีกหลายด้าน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวัง ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ตัวผลิตภัณฑ์แต่ละตัวมีความแข็งแรงเพราะเรานั้นขายในประเทศ แต่ในต่างประเทศเราไปนานแล้ว เกี่ยวกับอาเซียนก็เป็นสิ่งที่กำลังเริ่มมองหาคู่ค้า อยากให้แก้ปัญหาในประเทศก่อน

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดจำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากรพร้อมพอสมควร สำนักงานใหญ่ และกระจายสาขาไปตามจังหวัดต่างๆ

ตำแหน่งงาน หาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีเรียนรู้เร็ว มีความขยัน อดทน มีทักษะ ภาษา

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่มีการพัฒนาฝึกอบรม จัดอบรมอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการ โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์การผลิต อาหารแห้ง มีหลายผลิตภัณฑ์เน้นรักษาสีและรสชาติเป็นสิ่งสำคัญ

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น โลโก้ มีความสำคัญมาก ป้องกันการลอกเลียนแบบ

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น มีความสำคัญมากในภาคธุรกิจ รายละเอียดค่อนข้างเยอะ การตั้งราคาก็มีผลต่อแบรนด์ โดยร้านเราต้องเน้นคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก เราให้ความสำคัญกับการบริโภคของลูกค้า อีกกลยุทธ์คือเราจะใช้การประชาสัมพันธ์ จะต้องส่งไปถึงคุณภาพได้และลูกค้าต้องบอกต่อ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสงวน จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น ด้านการขนส่งไม่มีปัญหา เพราะเรามีระบบขนส่งกันเองในกรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัดมีอยู่แล้ว การเชื่อมโยง เจ้าหน้าที่ ระบบการจัดเก็บเข้ามีประสิทธิภาพ

การขยายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นภาครัฐเข้ามาสนับสนุนให้ข้อมูล เพื่อขยายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการกำลังจะขายไปกลุ่มอาเซียน แต่คงต้องมองดูปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ภาษี กฎหมาย และค่าเงินบาท

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็น เรามองว่าคู่แข่งเป็นเพื่อน เป็นพันธมิตร แต่ละสาขาต้องแข่งกับตัวเอง มองกลับกันเราทำดีแล้วหรือยัง

สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากปัญหาการเมือง มีผลกระทบทางเศรษฐกิจแน่นอน ถ้าทุกอย่างเข้าสู่สภาพปกติก็ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนกล้าใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ธุรกิจก็จะเติบโตอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด มีผลกับการประกอบการหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นสิ่งที่ดี และบริษัทได้รับการติดต่อจากภาครัฐ กรมพัฒนาธุรกิจ เพื่อขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด มีปัญหา/อุปสรรคหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ต้องทำความเข้าใจในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น เรื่องภาษา หรือข้อกฎหมาย เพราะแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ต้องศึกษาให้ละเอียดในการทำธุรกิจ ปัญหาการเมือง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่สนใจลงทุนเอื้อประโยชน์ต่อกันเพราะเป็นธุรกิจขนาด

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การรับรู้ข่าวสารดีอยู่แล้ว แต่เพียงพอแล้ว ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร ความรู้ในด้านต่างๆ เพราะผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นควรทำอย่างไร จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน ให้ความรู้ในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท โรงงานเส้นหมี่ขอสง จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ในการเปิดตลาดอาเซียน อยากให้ภาครัฐสนับสนุนด้านกฎหมาย เพราะการไปแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับทูตพาณิชย์แต่ละประเทศนั้นๆ ด้วย ภาครัฐก็ทำเต็มที่ และเพิ่มศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่ มีงบประมาณให้ธุรกิจที่ไปทำในต่างแดนมีการส่งเสริมแรงงาน สนับสนุนในอัตราดอกเบี้ยพิเศษในการลงทุน

ส่วนที่ 1 ด้านการลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรพรรณ อินเตอร์เนชั่นแนล สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

1. ขนาดการลงทุน เป็นธุรกิจการลงทุนขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และสถานที่ประกอบการของเจ้าของธุรกิจนั้นๆ

2. มูลค่าการลงทุนประมาณ 10,000,000 บาท

3. ประเภทการลงทุน Food Processing

4. ระยะเวลาการลงทุน 3 ปี คืนทุน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพวรรณ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด บรรยายการลงทุนด้านเศรษฐกิจและการเมือง ดังนี้

เศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นธุรกิจที่เติบโตเร็ว ด้านปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาด้านการเมืองมีผลกระทบค่อนข้างน้อย เพราะเป็นธุรกิจเกี่ยวกับด้านความงาม

การเมือง การเมืองยังไม่มีแนวโน้มชัดเจน ทำให้มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมีการชะลอตัว ซึ่งทำให้นักลงทุนอาจมองถึงการลงทุนระยะยาวที่อาจเกิดปัญหาได้ แต่ธุรกิจก็ต้องดำเนินต่อไป ให้อยากทุกภาคส่วนหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาในประเทศให้มากขึ้น ทำให้เป็นปัญหาต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหวัง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพวรรณ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามี การรับรู้ข่าวสารดีพอสมควร เพราะข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมธุรกิจการค้า ได้มีการเข้าร่วมการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพวรรณ จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนนั้นมีความรู้ความเข้าใจดีมากในระดับหนึ่ง แต่ยังคงต้องศึกษาให้ละเอียดและลึกกว่านี้ ไมอย่างนั้นเราจะเสียเปรียบการค้าโดยไม่รู้ตัว

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรรรณา จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดความคาดหวังดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจคาดหวังให้ประเทศในอาเซียนแก้ปัญหากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ให้ชัดเจน ครอบคลุมให้ภาครัฐเข้ามาดูแลให้ทั่วถึง

ส่วนที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านส่งออก

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรรรณา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด จำนวนบุคลากร ตำแหน่งงาน การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ดังนี้

จำนวนบุคลากร ในองค์กรมีจำนวนบุคลากรพร้อมพอสมควร สำนักงานใหญ่ และกระจายสาขาไปตามจังหวัดต่างๆ

ตำแหน่งงาน หาผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีเรียนรู้เร็ว มีความขยัน อดทน มีทักษะ ภาษา ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาฝึกอบรม จัดอบรมอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรรรณา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สินค้า วัสดุอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์ และสถานเสริมความงามครบวงจร

เครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจดทะเบียนให้ถูกต้องและครอบคลุม สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนกับเรา

ตราสินค้า (แบรนด์) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า โลโก้ มีเอกลักษณ์ ให้ความสำคัญมาก ป้องกันการลอกเลียนแบบ

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า มีความสำคัญมากในภาคธุรกิจ รายละเอียดก่อนข้างเยอะ การตั้งราคาก็มีผลต่อแบรนด์ โดยร้านเราต้องเน้นคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก เราให้ความสำคัญกับการบริโภคของลูกค้า อีกกลยุทธ์คือเราจะใช้การประชาสัมพันธ์ จะต้องส่งไปถึงคุณภาพได้และลูกค้าต้องบอกต่อ

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพวรรณ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด สามารถสรุปรายละเอียด ด้านส่งออก ดังนี้

โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านการขนส่งไม่มีปัญหา เพราะเรามีระบบการเชื่อมโยง เจ้าหน้าที่ ระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

การขายการลงทุน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีภาครัฐเข้ามาสนับสนุนให้ข้อมูล เพื่อขยายอย่างต่อเนื่อง เป็น Master franchise โครงการกำลังจะขายไปกลุ่มอาเซียน แต่คงต้องมองดูปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆเช่น ภาษี กฎหมาย และค่าเงินบาท

คู่แข่ง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า เรามองว่าคู่แข่งเป็นเพื่อน เป็นพันธมิตร แต่ละสาขาต้องแข่งกับตัวเอง มองกลับกันเราทำดีแล้วหรือยัง

สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากปัญหาการเมือง มีผลกระทบทางเศรษฐกิจแน่นอน ถ้าทุกอย่างเข้าสู่สภาพปกติก็ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนกล้าใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ธุรกิจก็จะเติบโตอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 4 ความพร้อมด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพวรรณ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีผลกับการประกอบการหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการเปิดประชาคมเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่ดี และบริษัทได้รับการติดต่อจากภาครัฐ กรมพัฒนาธุรกิจ เพื่อขยายตลาดไปยังกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพนา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีปัญหา/อุปสรรคหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายังไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ต้องทำความเข้าใจในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น เรื่องภาษา หรือข้อกฎหมาย เพราะแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ต้องศึกษาให้ละเอียดในการทำธุรกิจ ปัญหาการเมือง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพนา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรื่องการโยกย้ายแรงงานมีผลกระทบหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการโยกย้ายแรงงานไม่มีผลกระทบ พนักงานส่วนใหญ่เป็นคนในองค์กร ที่มีการจัดอบรม สัมมนา ใช้ผู้ฝึกอบรมจำนวนน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่สนใจลงทุนเอื้อประโยชน์ต่อกันเพราะเป็นธุรกิจขนาด

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพนา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คิดว่าภาครัฐมีการสนับสนุนธุรกิจ SMEs เพียงพอหรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ข่าวสารคืออยู่แล้ว แต่เพียงพอแล้ว ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร ความรู้ในด้านต่างๆ เพราะผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้นควรทำอย่างไร จัดให้มีกิจกรรมสนับสนุน ให้ความรู้ในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการบริษัท อรรพนา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกชนและภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร สามารถสรุปรายละเอียด ดังนี้

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ในการเปิดตลาดอาเซียน อยากให้ภาครัฐสนับสนุนด้านกฎหมาย เพราะการไปแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับทิวทัศน์แต่ละประเทศนั้นๆด้วย ภาครัฐก็ทำเต็มที่ และเพิ่มศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆเพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่ มีงบประมาณให้ธุรกิจที่ไปทำในต่างแดนมีการส่งเสริมแรงงาน สนับสนุนในอัตราดอกเบี้ยพิเศษในการลงทุน สามารถสรุปรายละเอียดด้านการลงทุนดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์และไลเซนส์

“ธุรกิจแฟรนไชส์ (Franchise)” เป็นเรื่องใหม่สำหรับหลายคน คำว่าแฟรนไชส์ ก็ไม่ใช่คำใหม่ โดยทั่วไปมักจะรับรู้ว่าคุณธุรกิจแฟรนไชส์เป็นสิ่งที่ทันสมัยน่าสนใจ มีความเป็นมืออาชีพ และมีมาตรฐานของสินค้าและบริการที่ดีในสายตาของคนทั่วไป ปัจจุบันเรามักจะพบเห็นอยู่บ่อยขึ้นเรื่อยๆ จากสื่อสารมวลชนว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจจากรูปแบบดังกล่าวทั้งในส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของสิทธิ์และผู้ซื้อสิทธิ์จากเจ้าของแฟรนไชส์อีกทอดหนึ่ง โดยเฉพาะธุรกิจบริการด้านอาหาร ฟาสฟู้ด ร้านกาแฟ ร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านขายดอกไม้ สถานบริการเสริมความงาม ร้านหนังสือ ฯลฯ หรือธุรกิจด้านอื่นๆ เช่น ร้านค้าปลีกสะดวกซื้อ แฟรนไชส์เป็นรูปแบบหนึ่งในการบริหารจัดการทางธุรกิจที่มีลักษณะเป็นเครือข่ายสาขาหรือ สมาชิกจำนวนมากๆ และมีลักษณะ หรือองค์ประกอบการดำเนินงานที่เหมือนกัน (Similar, identical element or uniform) ซึ่งเป็นผู้ส่งมอบผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่มีรูปแบบเหมือนกัน และมีความพิเศษในตัวเอง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำเอารูปแบบการทำแฟรนไชส์ เพื่อพัฒนาและสร้างความเติบโตทางธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว จนประสบความสำเร็จมาแล้วมากมาย ธุรกิจแฟรนไชส์จึงเป็นธุรกิจที่น่าสนใจอย่างมากจากทั้งผู้ซื้อและผู้ขายแฟรนไชส์

“การทำแฟรนไชส์ (Franchising)” หมายถึง “กระบวนการทางธุรกิจซึ่งมีกลุ่มบุคคลที่ได้พัฒนาวิธีอันได้รับการพิสูจน์แล้วว่าประสบความสำเร็จในการประกอบที่เกี่ยวเนื่องกับการทำนิติกรรมระหว่างบุคคลสองกลุ่มข้างต้น” กลุ่มบุคคลที่เป็นเจ้าของตราสินค้า หรือบริการ หรือเครื่องหมายการค้าดังกล่าวเรียกว่า แฟรนไชซอร์ (Franchisor) และกลุ่มบุคคลที่ได้รับสิทธิ์ในการจำหน่ายและดำเนินธุรกิจโดยใช้รูปแบบและการผลิตสินค้า หรือบริการ หรือเครื่องหมายการค้าอันมีแฟรนไชซอร์เป็นเจ้าของอยู่เรียกว่าแฟรนไชซี (Franchisee) แฟรนไชซอร์และแฟรนไชซี ก็คือผู้ขายและผู้ซื้อแฟรนไชส์ ตามลำดับ

ประเภทของแฟรนไชส์

1. Product or Brand Franchising เป็นระบบแฟรนไชส์ที่ให้สิทธิ์เพื่อจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และ/หรือบริการของแฟรนไชซอร์รวมถึงการให้สิทธิ์ในการใช้เครื่องหมายทางการค้าของผู้ผลิต

2. Business Format Franchising เป็นระบบแฟรนไชส์ที่ได้สิทธิ์เพื่อจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของแฟรนไชเซอร์ รวมถึงการให้สิทธิ์ในการใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ผลิต หรือขายสินค้า หรือบริการโดยมีการถ่ายทอดในวิธีการดำเนินธุรกิจแบบร้านมาตรฐาน

3. Conversion Franchising เป็นระบบแฟรนไชส์ที่ให้สิทธิ์เพื่อการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ รวมถึงการให้สิทธิ์ในการใช้เครื่องหมายทางการค้าของผู้ผลิต โดยผู้ผลิตได้เปลี่ยนธุรกิจที่มีอยู่เดิมแล้วให้มาใช้รูปแบบใหม่ในแง่ของการให้สิทธิ์ หรือสิทธิแฟรนไชส์ อาจมีความแตกต่างกันออกไป เช่น แฟรนไชส์แบบบุคคลหรือหน่วยเดียว (Individual Franchise or Single Unit Franchise) เป็นรูปแบบการให้สิทธิ์ แก่บุคคลหนึ่ง บุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลในลักษณะการกำหนดเป็นพื้นที่รับสิทธิ์ เพียงแค่ 1 แห่งตามพื้นที่ที่ได้ตกลงกัน

4. สมาชิกสมาคมแฟรนไชส์และไลเซนส์ ล่าสุดมีทั้งหมด 120 ธุรกิจ โดยแยกประเภทเป็นกลุ่มๆดังนี้ 1) ธุรกิจ อาหารและเครื่องดื่ม มี 55 ราย 2) การศึกษา 25 ราย 3) สุขภาพและความงาม สปา 15 ราย 4) คอมพิวเตอร์ IT 6 ราย 5) หนังสือ เครื่องเขียน 2 ราย 6) สิ่งพิมพ์ 5 ราย 7) ค้าปลีก 4 ราย **

โครงสร้างระบบบริหารจัดการแฟรนไชส์ (Franchise Model) ซึ่งโดยทั่วไปกิจกรรมต่างๆ และความรับผิดชอบจะถูกกำหนดโดยหน่วยงานแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

สำนักงานใหญ่ (Corporate office/Head Office) จัดทำระบบบริหารจัดการ โดยครอบคลุมสมาชิกหรือแฟรนไชส์ทั้งหมดในด้านต่างๆ

1. ควบคุมระบบบริหารจัดการและกำหนดนโยบาย ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเพื่อเป็นกลไกควบคุมในการรักษามาตรฐานของรูปแบบแฟรนไชส์

2. ควบคุมระบบด้านเอกสาร บัญชี จัดซื้อ

3. กำหนดและส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์

4. ประสานงานด้านการฝึกอบรม ทั้งภายใน และภายนอก

4.1 สื่อสารกับลูกค้า ผู้ส่งมอบ ผู้รับจ้างช่วง

4.2 จัดการฝึกอบรมให้แก่สมาชิกและผู้ส่งมอบ

ฝ่ายปฏิบัติการ (Operation) ทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล สนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิก/แฟรนไชส์ในด้านต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานของแฟรนไชส์บรรลุตามวัตถุประสงค์ ความรับผิดชอบโดยทั่วไปของฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่

1. ทำให้มั่นใจถึงความสอดคล้องของการปฏิบัติงานต่างๆ ของสมาชิกหรือแฟรนไชส์ตามรูปแบบที่กำหนดไว้
2. สืบสวนหาสาเหตุของความไม่สอดคล้อง และ/หรือ ความล้มเหลวในระบบ
3. ช่วยให้มีการปรับปรุงของระบบการจัดการ
4. ช่วยยืนยันถึงการดำรงไว้ของระบบในความสอดคล้องตามข้อกำหนด

สมาชิก/แฟรนไชส์ (Members/Franchisees) สมาชิกต่างๆจะต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนดตามวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการกำหนดโดยแฟรนไชเซอร์ เรามักเรียกว่าคู่มือการปฏิบัติการ (Operation Manuals) ซึ่งแฟรนไชส์มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ดังกล่าว

ผู้ส่งมอบที่ได้รับการอนุมัติ (Preferred suppliers) ผู้ส่งมอบที่ได้รับการอนุมัติอาจเป็นผู้ส่งมอบ หรือผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้ผลิต ผู้บรรจุ ทั้งในและต่างประเทศฯ ผู้ส่งมอบที่ได้รับการอนุมัติจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรับจ้างช่วง ซึ่งจะกำหนดเป็นมาตรฐานและระเบียบปฏิบัติในแต่ละกิจกรรมเพื่อให้สามารถบรรลุตามข้อกำหนด

สรุปได้ว่า ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์ จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ประกอบการที่กำลังจะพิจารณาจะนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวมาขยายธุรกิจของตน หรือผู้ที่กำลังมองหาธุรกิจและประสงค์จะทำธุรกิจในลักษณะที่ซื้อสิทธิ์ของผู้อื่นจากธุรกิจที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถประสบความสำเร็จได้ เพื่อย่นระยะเวลาเดินทางสู่ความสำเร็จและลดความ

เสี่ยง เราทราบว่าธุรกิจ แบบแฟรนไชส์ ซึ่งมีรูปแบบที่เฉพาะตัวของมันและต้องเข้าใจตรงกันว่า เมื่อใดก็ตามที่มีการซื้อ-ขายแฟรนไชส์นั้นถือเป็นการซื้อธุรกิจ ซื้อรูปแบบและสิทธิในการดำเนินธุรกิจ ไม่ใช่การซื้อขายผลิตภัณฑ์ และบริการเหมือนธุรกิจต้นแบบอีกต่อไป

อย่างไรก็ตามธุรกิจแฟรนไชส์ นั้นถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งในการขยายธุรกิจ ที่มีประสิทธิภาพและสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากได้วิธีการพัฒนาระบบวิธีการดำเนินงานมาแล้วเป็นอย่างดี เปรียบเสมือนการทำสำเนาเพิ่มจำนวนธุรกิจที่ประสบความสำเร็จนั่นเอง

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวจรัสศรี ปูรี

วัน เดือน ปี เกิด

29 ธันวาคม 2516

สถานที่เกิด

จังหวัดแพร่

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

